

Europeiska gemenskapernas officiella tidning

ISSN 1024-3054

L 63

fyrtioandra årgången

12 mars 1999

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

Rättsakter som antagits med tillämpning av avdelning V i Fördraget om Europeiska unionen

1999/189/GUSP:

- ★ **Gemensam åtgärd av den 9 mars 1999 fastställd av rådet på grundval av artikel J 3 i Fördraget om Europeiska unionen om Europeiska unionens bidrag till återupprättandet av en funktionsduglig poliskår i Albanien** 1

1999/190/GUSP:

- ★ **Rådets beslut av den 9 mars 1999 antaget på grundval av artikel J 4.2 i Fördraget om Europeiska unionen om genomförandet av den gemensamma åtgärden om Europeiska unionens bidrag till återupprättandet av en funktionsduglig poliskår i Albanien** 3

1999/191/GUSP:

- ★ **Rådets beslut av den 9 mars 1999 om komplettering av gemensam åtgärd 95/545/GUSP beslutad av rådet på grundval av artikel J 3 i Fördraget om Europeiska unionen om Europeiska unionens deltagande i strukturerna för genomförande av fredsavtalet för Bosnien-Hercegovina** 5

I *Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk*

- ★ **Rådets förordning (EG) nr 530/1999 av den 9 mars 1999 om strukturstatistik över löner och arbetskraftskostnader** 6

Kommissionens förordning (EG) nr 531/1999 av den 11 mars 1999 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 11

Kommissionens förordning (EG) nr 532/1999 av den 11 mars 1999 om fastställande av exportbidragen för mjölk och mjölkprodukter 13

Pris: 19,50 EUR

(Fortsättning på nästa sida)

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

Innehåll (Fortsättning)	Kommissionens förordning (EG) nr 533/1999 av den 11 mars 1999 om öppnande av en stående anbudsinfordran för export av vete av bröckkvalitet som innehas av det tyska interventionsorganet till vissa AVS-länder under regleringsåret 1998/99	21
★	Kommissionens förordning (EG) nr 534/1999 av den 11 mars 1999 om fastställande av maximibeloppen för finansiering av åtgärder för att förbättra olivoljeproduktionens kvalitet för produktionscykeln 1999/2000	28
	Kommissionens förordning (EG) nr 535/1999 av den 11 mars 1999 om fastställande av exportbidrag för spannmål och för mjöl och krossgryn av vete eller råg	30
	Kommissionens förordning (EG) nr 536/1999 av den 11 mars 1999 om de anbud som meddelats för export av råg inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1746/98	32
	Kommissionens förordning (EG) nr 537/1999 av den 11 mars 1999 om fastställande av det högsta exportbidraget för vete inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1079/98	33
	Kommissionens förordning (EG) nr 538/1999 av den 11 mars 1999 om fastställande av det högsta exportbidraget för havre inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2007/98	34
	Kommissionens förordning (EG) nr 539/1999 av den 11 mars 1999 om fastställande av den största sänkningen av importtullar för majs inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2850/98	35
	Kommissionens förordning (EG) nr 540/1999 av den 11 mars 1999 om fastställande av det högsta exportbidraget för vete inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2004/98	36
	Kommissionens förordning (EG) nr 541/1999 av den 11 mars 1999 om fastställande av det högsta exportbidraget för korn inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1078/98	37

II Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk

Rådet

1999/194/EG:

- | | | |
|---|---|-----------|
| ★ | Rådets beslut av den 22 februari 1999 om ingående av ett ramavtal om samarbete mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Republiken Costa Rica, Republiken El Salvador, Republiken Guatemala, Republiken Honduras, Republiken Nicaragua och Republiken Panama | 38 |
| | Ramavtal om samarbete Mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Republiken Costa Rica, Republiken El Salvador, Republiken Guatemala, Republiken Honduras, Republiken Nicaragua och Republiken Panama | 39 |
| | Underrättelse om datum för ikraftträdande av ramavtalet om samarbete mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Republiken Costa Rica, Republiken El Salvador, Republiken Guatemala, Republiken Honduras, Republiken Nicaragua och Republiken Panama | 54 |

Kommissionen

1999/195/EG:

- | | | |
|---|--|-----------|
| ★ | Kommissionens beslut av den 1 juli 1998 om stöd som Italien redan beviljat eller kommer att bevilja Keller SpA och Keller Meccanica SpA ⁽¹⁾ [delgivet med nr K(1998) 2047] | 55 |
|---|--|-----------|

Innehåll (Fortsättning)	1999/196/EKSG:	
	★ Kommissionens beslut av den 14 juli 1998 om garantier till Eisen- und Stahlwalzwerke Rötzel GmbH ⁽¹⁾ [delgivet med nr K(1998) 2369]	63
	1999/197/EG:	
	★ Kommissionens beslut av den 22 juli 1998 om kapitalökningen som anmälts av Air France ⁽¹⁾ [delgivet med nr K(1998) 2404].....	66

(Rättsakter som antagits med tillämpning av avdelning V i Fördraget om Europeiska unionen)

GEMENSAM ÅTGÄRD

av den 9 mars 1999

fastställd av rådet på grundval av artikel J 3 i Fördraget om Europeiska unionen om Europeiska unionens bidrag till återupprättandet av en funktionsduglig poliskår i Albanien

(1999/189/GUSP)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FASTSTÄLLT
FÖLJANDE GEMENSAMMA ÅTGÄRD

med beaktande av Fördraget om Europeiska unionen, särskilt artiklarna J 3 och J 11.2 i detta,

med beaktande av Europeiska rådets allmänna riktlinjer av den 16–17 juni 1997, och

av följande skäl:

Rådet antog den 2 juni 1997 en gemensam ståndpunkt om Albanien i syfte att i synnerhet främja den demokratiska processen och hjälpa Albanien återgå till politisk stabilitet och inre säkerhet.

Unionen förklarade sig redan i denna gemensamma ståndpunkt beredd att bidra till upprättandet av en funktionsduglig polisstyrka i Albanien inom ramen för Väst-europeiska unionens (VEU) multinationella rådgivande polisstyrka.

Europeiska gemenskapen tillhandahåller i samarbete med VEU stöd till den albanska polisen, i form av utrustning och restaurering av polisens byggnader.

Europeiska gemenskapen ger i samarbete med Europarådet även hjälp på det rättsliga området, (inbegripet fängelseväsendet) till de albanska myndigheterna.

Ytterligare hjälp måste ges den albanska regeringen såvitt avser dess uppgift att upprätthålla den allmänna ordningen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Europeiska unionen skall bidra till att återupprätta en funktionsduglig poliskår i Albanien genom att säkerställa tillhandahållande av

- utbildning och rådgivning till polisen, inbegripet direkt hjälp genom team av rådgivare,
- relevant rådgivning till ministeriet för den allmänna ordningen och andra ministerier vid behov.

Den utbildningsverksamhet som nämns i första strecksatsen i föregående stycke skall genomföras av upp till 160 utbildare och skall innebära deltagande av upp till 3 000 albanska polisbefäl.

2. Europeiska unionen kommer att fortsätta att fortlöpande se över andra möjligheter i avsikt att i största möjliga utsträckning uppfylla det mål som anges i punkt 1.

Artikel 2

1. Ett belopp på upp till 2,1 miljoner euro för att täcka de driftskostnader som genomförandet av denna gemensamma åtgärd ger upphov till skall belasta Europeiska gemenskapernas allmänna budget.

2. De kostnader som finansieras genom det belopp som anges i punkt 1 skall förvaltas i överensstämmelse med Europeiska gemenskapens förfaranden och regler för den allmänna budgeten.

Artikel 3

1. För att det sammanlagda biståndet skall få största möjliga effekt skall ordförandeskapet säkerställa samstämmighet mellan det bistånd som Europeiska unionen ger på grundval av denna gemensamma åtgärd och det bistånd som medlemsstaterna ger på grundval av bilaterala program, i syfte att återupprätta en funktionsduglig poliskår i Albanien.

2. Rådet noterar att kommissionen kommer att fortsätta att inrikta sin verksamhet på att uppnå målen för denna gemensamma åtgärd genom att i tillämpliga fall vidta relevanta gemenskapsåtgärder.

Artikel 4

Denna gemensamma åtgärd träder i kraft samma dag som den antas.

Artikel 5

Denna gemensamma åtgärd skall offentliggöras i Officiella tidningen.

Utfärdad i Bryssel den 9 mars 1999.

På rådets vägnar

W. RIESTER

Ordförande

RÅDETS BESLUT

av den 9 mars 1999

antaget på grundval av artikel J 4.2 i Fördraget om Europeiska unionen om genomförandet av den gemensamma åtgärden om Europeiska unionens bidrag till återupprättandet av en funktionsduglig poliskår i Albanien

(1999/190/GUSP)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA
BESLUT

med beaktande av Fördraget om Europeiska unionen,
särskilt artikel J 4.2 i detta,

med beaktande av förklaringen om Västeuropeiska
unionen (VEU), vilken återfinns i den slutakt som under-
tecknades när fördraget antogs, och

av följande skäl:

Rådet har i dag på grundval av artikel J 3 i Fördraget om
Europeiska unionen antagit en gemensam åtgärd om
Europeiska unionens bidrag till återupprättandet av en
funktionsduglig poliskår i Albanien.

En sådan åtgärd kräver personal som har särskild kunskap
om polisiära insatser. VEU har redan utfört ett uppdrag
som bestått av hjälp och rådgivning till den albanska
polisen.

Under dessa förhållanden bör Europeiska unionen anlita
VEU.

VEU:s militära personal utförde på Europeiska unionens
begäran på grundval av artikel J 4.2 en genomförbarhets-
studie om alternativa möjligheter för en internationell
polisiär insats i Albanien (Revision 1) samt ett tillägg till
denna, nedan kallad VEU:s genomförbarhetsstudie.

VEU:s ständiga råd antog den 2 februari 1999 en bered-
skapsplan för en internationell polisiär insats i Albanien
på grundval av ett av de alternativ som anges i genomför-
barhetsstudien.

Alternativet i VEU:s beredskapsplan skulle kunna bidra
till att uppnå det mål som anges i rubriken till den
gemensamma åtgärden.

VEU:s institutioner har godkänt de praktiska arrangemang
som anges i bilagan.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Europeiska unionen anmodar VEU att genomföra
dess gemensamma åtgärd 1999/189/GUSP av den 9 mars
1999 om Europeiska unionens bidrag till återupprättandet
av en funktionsduglig poliskår i Albanien ⁽¹⁾, genom att
utföra "det utökade alternativ 2" i VEU:s genomförbar-
hetsstudie enligt det mål som anges i artikel 1.1 i den
gemensamma åtgärden.

2. Den gemensamma åtgärd som avses i punkt 1 skall
genomföras i enlighet med de praktiska arrangemang som
anges i bilagan.

Artikel 2

Detta beslut och den gemensamma åtgärden 1999/189/
GUSP skall delges VEU i enlighet med rådets slutsatser av
den 14 maj 1996 om överlämnande av Europeiska unio-
nens handlingar till VEU.

Artikel 3

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Artikel 4

Detta beslut skall offentliggöras i Officiella tidningen.

Utfärdat i Bryssel den 9 mars 1999.

På rådets vägnar

W. RIESTER

Ordförande

⁽¹⁾ Se sida 1 i denna tidning.

*BILAGA***PRAKTISKA ARRANGEMANG**

1. VEU:s uppdrag skall utföras under VEU:s ansvar.
 2. Under den tid som insatsen pågår förväntas
 - det att fullständiga, månadsvisa rapporter om VEU:s uppdrag överlämnas till Europeiska unionen. Dessa rapporter skall inbegripa en uppdatering om utbildningsverksamhet och rådgivande verksamhet samt bedömningar av dessa verksamheters effekter,
 - VEU:s utsända genomföra en allmän översyn efter varje sexmånadersperiod eller vid behov tidigare, för att göra en bedömning av insatsen och för att i enlighet med vad som begärts ge förslag till eventuella anpassningar av villkoren för insatsen,
 - om en nödsituation uppstår, att en rapport omedelbart överlämnas till VEU, som kommer att överlämna den till Europeiska unionen. En bedömning av situationen kommer då att göras och behovet av att överlämna frågan till Europeiska unionens och VEU:s organ kommer att övervägas.
 3. När insatsen slutförts skall VEU sammanställa en rapport över de erfarenheter som gjorts, vilken skall överlämnas till Europeiska unionen.
 4. Kommunikationerna skall huvudsakligen ske via
 - de befintliga kontaktpunkterna mellan Europeiska unionens och VEU:s sekretariat och mellan kommissionen och VEU:s sekretariat, och
 - de kontaktpunkter som de båda ordförandeskapen utser.
 5. Möjligheten att samordna möten mellan arbetsgrupper bör beaktas.
 6. Europeiska unionens ordförandeskaps diplomatiska beskickning kommer vid behov att tillhandahålla politiskt och diplomatiskt stöd till VEU:s utsända.
 7. Ett nära samarbete, inbegripet samarbete på fältet, kommer att äga rum mellan Europeiska unionen och VEU bland annat när det gäller samband och samordning med mer omfattande internationella ansträngningar i Albanien, både bilateralt och multilateralt.
 8. Offentlig information om denna verksamhet kommer att samordnas.
 9. Utbetalningarna för att finansiera insatsen kommer att genomföras i enlighet med de ekonomiska arrangemang som skall fastställas mellan kommissionen och VEU. Sådana arrangemang kommer att överensstämma med Europeiska gemenskapens tillämpliga förfaranden och regler för budgeten, under beaktande av de operativa krav som är förenade med VEU:s uppdrag.

I syfte att stödja Europeiska unionens ordförandeskap i dess uppgift enligt artikel 3.1 i den gemensamma åtgärden 1999/189/GUSP kommer VEU:s utsända att upprätta en mekanism för samordning och övervakning av villkoren för ekonomiskt stöd till albanska praktikanter, en mekanism som skall finansieras över Europeiska gemenskapernas allmänna budget. Rapporterna från VEU:s utsända kommer att innehålla regelbunden information om denna mekanism.
- Ovannämnda praktiska arrangemang påverkar inte på något sätt respektive organisations interna förfaranden eller de ytterligare kontakter mellan dem som eventuellt kommer att bli nödvändiga.
-

RÅDETS BESLUT

av den 9 mars 1999

om komplettering av gemensam åtgärd 95/545/GUSP beslutad av rådet på grundval av artikel J 3 i Fördraget om Europeiska unionen om Europeiska unionens deltagande i strukturerna för genomförande av fredsavtalet för Bosnien-Hercegovina

(1999/191/GUSP)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT
FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel J 11 i detta, och

av följande skäl:

Den 11 december 1995 beslutade rådet om gemensam åtgärd 95/545/GUSP om Europeiska unionens deltagande i strukturerna för genomförande av fredsavtalet i Bosnien-Hercegovina ⁽¹⁾, förlängd genom beslut 96/745/GUSP ⁽²⁾ den 20 december 1996 till och med den 31 december 1998 och genom beslut 98/737/GUSP ⁽³⁾ den 22 december 1998 till och med den 31 december 1999 samt kompletterad genom beslut 97/476/GUSP ⁽⁴⁾ den 22 juli 1997 och genom beslut 98/607/GUSP ⁽⁵⁾ den 26 oktober 1998.

I sina slutsatser den 25 januari 1999 välkomnade rådet resultatet av Madridkonferensen om fredsgenomförande och stödde dess slutsatser, där utvecklingen mot fortsatt genomförande av Daytonavtalet anges samt upprepade sitt fulla stöd för den höge representanten.

Den 1 februari 1999 godkände det fredsgenomförande rådets ledning 1999 års budget för den höge representantens kansli.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. För att täcka Europeiska unionens bidrag till de operationella utgifterna i samband med den höge representantens uppdrag under 1999 skall ett belopp om upp till 16 153 544 euro belasta Europeiska gemenskapernas allmänna budget för år 1999.

2. Förvaltningen av de utgifter som finansieras genom det belopp som anges i punkt 1 skall ske med iakttagande av gemenskapens förfaranden och regler för budgetfrågor.

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas och skall tillämpas till och med den 31 december 1999.

Artikel 3

Detta beslut skall offentliggöras i Officiella tidningen.

Utfärdat i Bryssel den 9 mars 1999.

På rådets vägnar

W. RIESTER

Ordförande

⁽¹⁾ EGT L 309, 21.12.1995, s. 2.

⁽²⁾ EGT L 340, 30.12.1996, s. 3.

⁽³⁾ EGT L 354, 30.12.1998, s. 4.

⁽⁴⁾ EGT L 205, 31.7.1997, s. 2.

⁽⁵⁾ EGT L 290, 29.10.1998, s. 3.

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 530/1999

av den 9 mars 1999

om strukturstatistik över löner och arbetskraftskostnader

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 213 i detta,

med beaktande av kommissionens utkast till förordning, och

av följande skäl:

För att kunna utföra de uppgifter som den ålagts skall kommissionen hållas underrättad om arbetskraftskostnadernas nivå och sammansättning samt lönerna struktur och fördelning i medlemsstaterna.

Utvecklingen inom gemenskapen och arbetet med att få den inre marknaden att fungera ökar behovet av jämförbara uppgifter om arbetskraftskostnadernas nivå och sammansättning samt lönerna struktur och fördelning; detta behövs i synnerhet som hjälpmedel för att analysera utvecklingen av den ekonomiska och sociala sammanhållningen och för att göra tillförlitliga och relevanta jämförelser mellan medlemsstaterna och regionerna i gemenskapen.

Den bästa metoden för att bedöma situationen vad avser arbetskraftskostnader och löner är att samla in gemenskapsstatistik med hjälp av harmoniserade metoder och definitioner så som har skett vid tidigare tillfällen, senast 1996 då det gällde arbetskraftskostnadernas nivå och sammansättning enligt förordning (EG) nr 23/97 ⁽¹⁾ och 1995 då det gällde löners struktur och fördelning enligt förordning (EG) nr 2744/95 ⁽²⁾.

Statistiken måste uppdateras regelbundet för att den skall ge en korrekt bild av förändringar i arbetskraftens struktur, i lönefördelningen och i sammansättningen av företagens utgifter för löner och till dessa relaterade utgifter för arbetsgivaren.

Enligt förordning (EG) nr 2223/96 ⁽³⁾ skall det europeiska national- och regionalräkenskapssystemet inom Europeiska gemenskapen (ENS 95) utgöra basdokumentet för standarder, definitioner och redovisningsmetoder i

medlemsstaterna för att tillgodose behoven inom gemenskapen. Detta gör det nödvändigt att upprätta källor för fullständig, tillförlitlig och jämförbar statistik på nationell och regional nivå. De indelningsnivåer för variabler som skall tillämpas begränsas till vad som är nödvändigt för att säkerställa jämförbarhet med tidigare statistik och jämförbarhet med nationalräkenskapens krav.

Europeiska centralbanken (ECB) behöver information om arbetskraftskostnadernas nivå och sammansättning och lönerna struktur och fördelning för att kunna bedöma den ekonomiska utvecklingen i medlemsstaterna i samband med en gemensam europeisk monetär politik.

Statistiska uppgifter på detta område finns bara tillgängliga i vissa medlemsstater och tillfredsställande jämförelser kan därför inte göras. Därför bör gemenskapsstatistik tas fram och resultaten bearbetas på grundval av enhetliga definitioner och harmoniserade metoder, med hänsyn tagen till de standarder som godkänts av berörda internationella organisationer.

För närvarande samlar inte alla medlemsstater fullständiga uppgifter för avdelningarna M (utbildning), N (hälso- och sjukvård, sociala tjänster) och O (andra samhällseliga och personliga tjänster). Det är därför lämpligt att besluta att de så småningom skall införlivas i räckvidden för den här förordningen mot bakgrund av en rapport som skall läggas fram av kommissionen på grundval av pilotstudier om genomförbarheten när det gäller insamling av fullständiga uppgifter för dessa avdelningar.

Även om betydelsen av fullständiga uppgifter från alla ekonomiska sektorer bör erkännas fullt ut, bör detta vägas noga mot rapporteringsmöjligheterna och de belastningar rapporteringen medför på vissa områden, särskilt när det gäller små och medelstora företag. Det är därför lämpligt att kommissionen genomför pilotstudier om genomförbarheten när det gäller att samla in fullständiga uppgifter från statistiska enheter med mindre än tio anställda och att rådet beslutar i denna fråga mot bakgrund av den rapport som skall lämnas in av kommissionen senast fyra år efter det att denna förordning har trätt i kraft. Användning av administrativa register kan vara till nytta under tiden och bör uppmuntras.

⁽¹⁾ EGT L 6, 10.1.1997, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 287, 30.11.1995, s. 3.

⁽³⁾ EGT L 310, 30.11.1996, s. 1. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 448/98 (EGT L 58, 27.2.1998, s. 1).

I enlighet med subsidiaritetsprincipen är upprättande av enhetliga statistiska standarder, som möjliggör framtagande av likartad information, en planerad åtgärd vars mål bättre kan uppnås på gemenskapsnivå på grund av dess omfattning eller verkningar. Dessa standarder kommer att införas i varje medlemsstat av de byråer och institutioner som har utsetts att sammanställa gemenskapsstatistik.

Det förefaller lämpligt att tillåta undantag för vissa medlemsstater, så att hänsyn tas till att dessa stater har särskilda tekniska problem med insamling av visst slag av information, förutsatt att kvaliteten på statistiken inte påverkas allvarligt.

Framtagningen av specifik gemenskapsstatistik styrs av bestämmelserna i rådets förordning (EG) nr 322/97 av den 17 februari 1997 om gemenskapsstatistik⁽¹⁾.

Kommittén för Europeiska gemenskapernas statistiska program, inrättad genom beslut 89/382/EEG, Euratom⁽²⁾, har rådfrågats i enlighet med artikel 3 i det beslutet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Allmänna bestämmelser

Nationella myndigheter och Eurostat skall ta fram gemenskapsstatistik över arbetskraftskostnaders nivå och sammansättning samt över strukturen hos och fördelningen av arbetstagarnas löner inom de ekonomiska verksamheter som anges i artikel 3.

Artikel 2

Referensperiod

1. Statistiken över arbetskraftskostnaders nivå och sammansättning skall tas fram för kalenderåret 2000 och därefter vart fjärde år.
2. Statistiken över lönernas struktur och fördelning skall tas fram för kalenderåret 2002 och för en representativ månad under det året samt därefter vart fjärde år.

Artikel 3

Räckvidd

1. Statistiken skall täcka all den ekonomiska verksamhet som klassificeras i avdelningarna C (utvinning av mineral), D (tillverkning), E (el-, gas-, värme- och vattenförsörjning), F (byggverksamhet), G (partihandel och

detaljhandel; reparation av motorfordon, hushållsartiklar och personliga artiklar), H (hotell- och restaurangverksamhet), I (transport, magasinering och kommunikation), J (finansiell verksamhet), K (fastighets- och uthyrningsverksamhet, företagstjänster), M (utbildning), N (hälso- och sjukvård, sociala tjänster) och avdelning O (andra samhälleliga och personliga tjänster) i den näringsgrensindelning av ekonomiska verksamheter i Europeiska gemenskapen, nedan kallad "NACE Rev. 1", som upprättades genom förordning (EEG) nr 3037/90 av den 9 oktober 1990 om statistisk näringsgrensindelning i Europeiska gemenskapen⁽³⁾.

2. Inbegripande av ekonomisk verksamhet som definieras i avdelningarna M (utbildning), N (hälso- och sjukvård, sociala tjänster) och O (andra samhälleliga och personliga tjänster) i NACE Rev. 1 i räckvidden för den här förordningen skall vara frivilligt för referensåren 2000 och 2002. De kan också vara frivilliga för de påföljande åren enligt det förfarande som anges i artikel 12, beroende på resultaten av de pilotstudier som skall genomföras på detta område, särskilt enligt rådets förordning (EG, Euratom) nr 58/97 av den 20 december 1996 om statistik rörande företagsstrukturer⁽⁴⁾.

Artikel 4

Med beaktande av synpunkterna från Kommittén för det statistiska programmet skall kommissionen senast fyra år efter ikraftträdandet av denna förordning sammanställa en rapport där resultaten av pilotstudier beaktas, särskilt på grundval av befintliga källor på området för statistiska enheter med mindre än tio anställda, och överlämna denna till rådet. Rapporten skall bedöma tillämpningen av bestämmelserna i denna förordning med avseende på enheter med mindre än tio anställda. I rapporten skall vikten av fullständiga uppgifter avvägas mot rapporteringsmöjligheterna och de belastningar rapporteringen medför. Efter denna rapport kan kommissionen vid behov lämna in lämpliga initiativ till rådet om ändring av denna förordning.

Artikel 5

Statistiska enheter

Sammanställningen av statistiken skall grundas på lokala enheter och företag enligt definitionerna i rådets förordning (EEG) nr 696/93 av den 15 mars 1993 om statistiska enheter för observation och analys av produktionssystemet inom gemenskapen⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ EGT L 52, 22.2.1997, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 181, 28.6.1989, s. 47.

⁽³⁾ EGT L 293, 24.10.1990, s. 1. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 761/93 (EGT L 83, 3.4.1993, s. 1).

⁽⁴⁾ EGT L 14, 17.1.1997, s. 1.

⁽⁵⁾ EGT L 76, 30.3.1993, s. 1.

*Artikel 6***Informationens beståndsdelar**

1. Vad gäller statistiken över arbetskraftskostnadernas nivå och sammansättning skall information åtminstone tillhandahållas om

a) följande egenskaper hos den lokala enheten:

- Regionen (på NUTS 1-nivå).
- Storleken på det företag som den lokala enheten tillhör (klassificerad enligt följande: 10–49, 50–249, 250–499, 500–999, 1 000 eller fler anställda).
- Den ekonomiska verksamheten (enligt den indelning som görs i NACE Rev. 1).

b) följande variabler:

- Totala arbetskraftskostnader per år, med indelning av dessa i löner (uppdelat på direkt ersättning och bonus, utbetalningar till anställdas privata sparande, lön för ej arbetad tid och naturaförmåner), arbetsgivarens sociala kostnader (uppdelat på faktiska och tillräknade sociala kostnader), kostnader för personalutbildning, övriga utgifter och skatter, och även subventioner som är direkt relaterade till arbetskraftskostnaderna.
- Genomsnittligt antal anställda per år, med indelning av dessa i heltidsanställda, deltidsanställda och lärlingar.
- Antal arbetade timmar per år och antal avlönade timmar per år, i samtliga fall med fördelningen av dessa på heltidsanställda, deltidsanställda och lärlingar.

2. Vad gäller statistiken över lönernas struktur och fördelning skall information åtminstone tillhandahållas om

a) följande egenskaper hos den lokala enheten till vilken de anställda i urvalet är knutna:

- Regionen (på NUTS 1-nivå).
- Storleken på det företag som den lokala enheten tillhör (klassificerat enligt följande: 10–49, 50–249, 250–499, 500–999, 1 000 eller fler anställda).
- Den ekonomiska verksamheten (enligt den indelning som görs i NACE Rev. 1).
- Formen för ekonomisk och finansiell kontroll enligt kommissionens direktiv 80/723/EEG av den 25 juni 1980 om insyn i de finansiella förbindel-

serna mellan medlemsstater och offentliga företag (¹).

— Typ av gällande kollektivavtal.

b) följande egenskaper hos varje anställd i urvalet:

- Kön.
- Ålder.
- Yrke klassificerat enligt den internationella standarden för yrkesklassificering.
- Högsta nivå på avslutad utbildning.
- Tjänstgöringstid inom företaget.
- Heltids- eller deltidsanställd.
- Typ av anställningsavtal.

c) följande uppgifter om löner:

- Bruttolön under en representativ månad (med särskilt angivande av övertidstillägg och tillägg för skift).
- Årlig bruttolön under referensåret (med särskilt angivande av bonus som betalas ut oregelbundet).
- Arbetstid (antal betalda timmar under referensmånaden eller antal betalda timmar under en normal arbetsmånad, antal betalda övertidstimmar under den månaden och antal avtalade semesterdagar per år).

*Artikel 7***Insamling av uppgifter**

1. Undersökningarna skall genomföras via behöriga nationella myndigheter, som skall utarbeta lämpliga metoder för insamlingen av uppgifterna, med beaktande av de belastningar rapporteringen medför framför allt för små och medelstora företag.

2. Arbetsgivare och andra personer från vilka information begärts skall svara fullständigt på frågorna inom angiven tidsfrist. Medlemsstaterna skall vidta lämpliga åtgärder för att undvika åsidosättanden av skyldigheten att lämna information enligt artikel 6.

3. För att minska belastningen på företagen, i synnerhet när det gäller de små och medelstora företagen, krävs inga undersökningar såvida de nationella myndigheterna har uppgifter från andra lämpliga källor eller kan ta fram skattningar av nödvändiga uppgifter med hjälp av statistiska metoder, i de fall då några eller samtliga variabler inte har redovisats för alla de enheter som statistiken skall sammanställas för.

(¹) EGT L 195, 29.7.1980, s. 35. Direktivet senast ändrat genom direktiv 93/84/EEG (EGT L 254, 12.10.1993, s. 16).

*Artikel 8***Bearbetning av resultat**

De nationella myndigheterna skall bearbeta svaren på de frågor som avses i artikel 7.2 eller uppgifterna från andra källor som avses i artikel 7.3 så att resultaten blir jämförbara.

*Artikel 9***Överföring av resultat**

Resultaten skall sändas in till Eurostat inom 18 månader räknat från utgången av referensåret.

*Artikel 10***Kvalitet**

1. De nationella myndigheterna skall se till att resultaten speglar den verkliga situationen för totala populationen av enheter och med en tillräcklig grad av representativitet.

2. De nationella myndigheterna skall på begäran skicka en rapport till Eurostat efter varje referensperiod med all relevant information om tillämpningen av förordningen i ifrågavarande medlemsstat, detta för att en utvärdering av statistikens kvalitet skall kunna göras.

*Artikel 11***Tillämpningsåtgärder**

De åtgärder som krävs för tillämpningen av denna förordning, t.ex. åtgärder för beaktande av ekonomiska och tekniska förändringar, och särskilt

- i) behandling av ekonomisk verksamhet som definieras i avdelningarna M, N och O i NACE Rev. 1 (artikel 3.2),
- ii) definitionen och uppdelningen av de uppgifter som skall tillhandahållas (artikel 6),
- iii) lämpligt tekniskt format för överföringen av resultaten (artikel 9),
- iv) utvärderingskriterier för kvaliteten (artikel 10), och
- v) undantag, i vederbörligen motiverade fall, för perioden 2004 respektive 2006 (artikel 13.2)

skall fastställas för varje referensperiod senast nio månader före referensperioden i enlighet med det förfarande som anges i artikel 12.

*Artikel 12***Förfarande**

1. Kommissionen skall biträdas av Kommittén för Europeiska gemenskapernas statistiska program, nedan kallad "kommittén".

2. Kommissionens företrädare skall förelägga kommittén ett förslag till åtgärder. Kommittén skall yttra sig över förslaget inom den tid som ordföranden bestämmer med hänsyn till hur brådskande frågan är. Den skall fatta sitt beslut med den majoritet som enligt artikel 148.2 i EG-fördraget skall tillämpas vid beslut som rådet skall fatta på förslag av kommissionen. Medlemsstaternas röster skall vägas enligt bestämmelserna i samma artikel. Ordföranden får inte rösta.

3. a) Kommissionen skall själv anta förslaget om det är förenligt med kommitténs yttrande.

b) Om förslaget inte är förenligt med kommitténs yttrande eller om inget yttrande avges, skall kommissionen utan dröjsmål föreslå rådet vilka åtgärder som skall vidtas. Rådet skall fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet.

Om rådet inte har fattat något beslut inom tre månader från det att förslaget mottagits, skall kommissionen själv besluta att de föreslagna åtgärderna skall vidtas.

*Artikel 13***Undantag**

1. Undantag från bestämmelserna i artiklarna 2, 3 och 6 för referensåren 2000 och 2002 anges i bilagan.

2. För åren 2004 respektive 2006 kan det beslutas om undantag från artiklarna 3 och 6 i den mån det nationella statistiska systemet kräver större justeringar, enligt det förfarande som anges i artikel 12.

*Artikel 14***Ikraftträdande**

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 9 mars 1999.

På rådets vägnar

W. RIESTER

Ordförande

BILAGA

UNDANTAG

I. Undantag från artikel 2

1. Tyskland: Den första statistiken över lönernas struktur och fördelning enligt denna förordning skall tas fram för referensåret 2001 i stället för 2002. Därpå följande statistik över lönernas struktur och fördelning skall tas fram för referensåret 2006 och därefter vart fjärde år.
2. Frankrike, Förenade kungariket, Irland, Sverige och Tyskland: Statistiken för referensåren 2000 och 2002 kan gälla det räkenskapsår som närmast motsvarar dessa kalenderår, men detta påverkar inte tidsfristerna för överföringen av de uppgifter som avses i artikel 9.

II. Undantag från artikel 3

1. Tyskland: Uppgifter om den ekonomiska verksamhet som definieras i avdelningarna H (hotell- och restaurangverksamhet), I (transport, magasinering och kommunikation) och K (fastighets- och uthyrningsverksamhet, företagstjänster) i NACE Rev. 1 skall vara frivilliga för referensåren 2000 och 2001.
2. Irland: Uppgifter om den ekonomiska verksamhet som definieras i avdelningarna H (hotell- och restaurangverksamhet) skall vara frivilliga för referensåret 2000.
3. Irland: Uppgifter om den ekonomiska verksamhet som definieras i avdelningarna I (transport, magasinering och kommunikation), punkt 67 i avdelning J och avdelning K (fastighets- och uthyrningsverksamhet, företagstjänster) i NACE Rev. 1 skall vara frivilliga för referensåret 2002.

III. Undantag från artikel 6

1. Belgien, Italien, Nederländerna, och Österrike: För referensåren 2000 och 2002 kan de beståndsdelar som avses i artikel 6 gälla företaget i stället för den lokala enheten.
 2. Italien: För referensåret 2000 skall de beståndsdelar som avses i artikel 6.1 b, utbetalningar till anställdas privata sparande, övriga utgifter och skatter som betalas och även subventioner som arbetsgivaren mottar, vara frivilliga.
-

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 531/1999

av den 11 mars 1999

**om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset
för vissa frukter och grönsaker**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1498/98 ⁽²⁾, särskilt artikel 4.1 i denna, och

med beaktande av följande:

I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-rundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de

produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 12 mars 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 11 mars 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EGT L 198, 15.7.1998, s. 4.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 11 mars 1999 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(EUR/100 kg)

KN-nr	Kod för tredje land ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	052	72,5
	204	38,0
	624	174,5
	999	95,0
0707 00 05	068	160,7
	999	160,7
0709 10 00	220	276,6
	999	276,6
0709 90 70	052	113,9
	204	154,8
	999	134,4
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	60,4
	204	47,9
	212	46,5
	600	50,0
	624	48,7
	999	50,7
0805 30 10	052	46,6
	600	86,1
	999	66,3
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388	102,8
	400	82,1
	404	72,4
	508	89,0
	512	92,7
	528	91,8
	720	95,2
	728	95,7
	999	90,2
	999	90,2
0808 20 50	052	122,9
	388	70,4
	400	79,8
	512	64,4
	528	70,8
	624	71,0
	999	79,9

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2317/97 (EGT L 321, 22.11.1997, s. 19).
Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 532/1999

av den 11 mars 1999

om fastställande av exportbidragen för mjölk och mjölkprodukter

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 804/68 av den 27 juni 1968 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1587/96⁽²⁾, särskilt artikel 17.3 i denna, och

av följande skäl:

I artikel 17 i förordning (EEG) nr 804/68 fastställs att skillnaden mellan priserna i den internationella handeln på de produkter som anges i artikel 1 i den förordningen och priserna på dessa produkter inom gemenskapen kan täckas av ett exportbidrag inom ramen av avtal enligt artikel 228 i Anslutningsakten.

I förordning (EEG) nr 804/68, fastställs att då exportbidragen för de produkter som anges i artikel 1 i denna förordning, exporterade i naturligt tillstånd, slås fast skall hänsyn tas till följande:

- Den befintliga situationen och den framtida utvecklingen med avseende på priser och tillgången på mjölk och mjölkprodukter på gemenskapsmarknaden, och priser på mjölk och mjölkprodukter i den internationella handeln.
- Kostnader för saluförande och de mest förmånliga transportkostnaderna från gemenskapsmarknader till hamnar och andra utförselorter inom gemenskapen samt kostnader som uppstår vid saluförandet av varorna på marknaden i bestämmelselandet.
- Målen med den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter, nämligen att säkerställa balansen och den naturliga pris- och handelsutvecklingen på denna marknad.
- Begränsningar av de avtal som upprättats i enlighet med artikel 228 i Anslutningsakten.
- Behovet att förhindra störningar på gemenskapsmarknaden.
- Den ekonomiska aspekten av den planerade exporten.

Artikel 17.5 i förordning (EEG) nr 804/68 fastställer att när priser inom gemenskapen bestäms skall hänsyn tas till de gällande priser som är mest förmånliga ur export-

synpunkt och att när priser i den internationella handeln fastställs skall särskild hänsyn tas till

- a) de gällande priserna på marknaderna i tredje länder,
- b) de förmånligaste importpriserna i sådana tredje länder som är bestämmelseländer för import från andra tredje länder,
- c) de producentpriser som noterats i exporterande tredje länder, med hänsyn till eventuella subventioner som beviljas av dessa länder,
- d) anbudspriserna fritt gemenskapens gräns.

I artikel 17.3 i förordning (EEG) nr 804/68 fastställs att situationen på världsmarknaden eller de särskilda kraven på vissa marknader kan göra det nödvändigt att variera exportbidragen för de produkter som anges i artikel 1 i denna förordning beroende på produkternas destinationer.

I artikel 17.3 i förordning (EEG) nr 804/68 fastställs att förteckningen över produkter för vilka exportbidrag beviljas och bidragsbeloppen skall fastställas minst en gång var fjärde vecka. Bidragsbeloppet får emellertid förbli på samma nivå i mer än fyra veckor.

I enlighet med artikel 16 i kommissionens förordning (EG) nr 174/1999 av den 26 januari 1999 om fastställande av särskilda tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EEG) nr 804/68 i fråga om exportlicenser och exportbidrag inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter⁽³⁾ skall bidraget som beviljas för mjölkprodukter med tillsats av socker vara lika med summan av två delar. Den ena skall avse kvantiteten mjölkprodukter och skall beräknas genom att basbeloppet multipliceras med den aktuella produktens innehåll av mjölkprodukter. Den andra skall avse kvantiteten tillsatt sackaros och skall beräknas genom att helprodukts sackarosinnehåll multipliceras med basbeloppet för det exportbidrag som gäller dagen för export av de produkter som avses i artikel 1.1 d i rådets förordning (EEG) nr 1785/81⁽⁴⁾ av den 30 juni 1981 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1148/98⁽⁵⁾. Den andra delen skall dock endast beräknas om den tillsatta sackarosen är framställd av sockerbetor eller -rör som skördats i gemenskapen.

⁽¹⁾ EGT L 148, 28.6.1968, s. 13.

⁽²⁾ EGT L 206, 16.8.1996, s. 21.

⁽³⁾ EGT L 20, 27.1.1999, s. 8.

⁽⁴⁾ EGT L 177, 1.7.1981, s. 4.

⁽⁵⁾ EGT L 159, 3.6.1998, s. 38.

Bidragsnivån för ost beräknas för produkter som är avsedda för direkt konsumtion. Ostkanter och ostavfall är inte produkter som är avsedda för det ändamålet. För att undvika oklarheter rörande tolkningen, bör det specificeras att inget exportbidrag kommer att betalas ut för ost med ett värde som är mindre än 230,00 EUR per 100 kg fritt gränsen.

I kommissionens förordning (EEG) nr 896/84 ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EEG) nr 222/88 ⁽²⁾, fastställs ytterligare bestämmelser om beviljandet av exportbidrag vid övergången från ett regleringsår till ett annat. De bestämmelserna ger möjlighet att variera exportbidragen enligt produkternas framställningsdag.

För beräkningen av exportbidraget för bearbetad ost måste det fastställas att då kasein eller kaseinater tillsätts bör den kvantiteten inte beaktas.

Till följd av att de bestämmelser som anges ovan tillämpas på den nuvarande situationen på marknaden för mjölk och särskilt på noteringar eller priser för mjölkprodukter inom gemenskapen och på världsmarknaden bör exportbidraget vara det som anges i bilagan till denna förordning.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för mjölk och mjölkprodukter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. De exportbidrag som avses i artikel 17 i förordning (EEG) nr 804/68 för produkter som exporteras i oförändrat tillstånd skall vara de som anges i bilagan.
2. Inga exportbidrag skall betalas ut för export till destination nr 400 av produkter som omfattas av KN-nummer 0401, 0402, 0403, 0404, 0405 och 2309.
3. Inget exportbidrag fastställs för export till destinationerna nr 022, 024, 028, 043, 044, 045, 046, 052, 404, 600, 800 och 804 för produkter med KN-nummer 0406.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 12 mars 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 11 mars 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 91, 1.4.1984, s. 71.

⁽²⁾ EGT L 28, 1.2.1988, s. 1.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 11 mars 1999 om fastställande av exportbidrag för mjölk och mjölkprodukter

(i EUR/100 kg nettovikt, om inte annat anges)

Produktnummer	Destination (°)	Exportbidragsbelopp	Produktnummer	Destination (°)	Exportbidragsbelopp
0401 10 10 9000	970	2,327	0402 21 91 9900	+	159,96
	***	—	0402 21 99 9100	+	120,86
0401 10 90 9000	970	2,327	0402 21 99 9200	+	121,69
	***	—	0402 21 99 9300	+	123,20
0401 20 11 9100	970	2,327	0402 21 99 9400	+	131,67
	***	—	0402 21 99 9500	+	134,61
0401 20 11 9500	970	3,597	0402 21 99 9600	+	145,88
	***	—	0402 21 99 9700	+	152,49
0401 20 19 9100	970	2,327	0402 21 99 9900	+	159,96
	***	—	0402 29 15 9200	+	0,9000
0401 20 19 9500	970	3,597	0402 29 15 9300	+	1,0589
	***	—	0402 29 15 9500	+	1,1156
0401 20 91 9100	970	4,551	0402 29 15 9900	+	1,2002
	***	—	0402 29 19 9200	+	0,9000
0401 20 91 9500	+	—	0402 29 19 9300	+	1,0589
0401 20 99 9100	970	4,551	0402 29 19 9500	+	1,1156
	***	—	0402 29 19 9900	+	1,2002
0401 20 99 9500	+	—	0402 29 91 9100	+	1,2086
0401 30 11 9100	+	—	0402 29 91 9500	+	1,3167
0401 30 11 9400	970	10,50	0402 29 99 9100	+	1,2086
	***	—	0402 29 99 9500	+	1,3167
0401 30 11 9700	970	15,77	0402 91 11 9110	+	—
	***	—	0402 91 11 9120	+	—
0401 30 19 9100	+	—	0402 91 11 9310	+	11,31
0401 30 19 9400	+	—	0402 91 11 9350	+	13,85
0401 30 19 9700	970	15,77	0402 91 11 9370	+	16,84
	***	—	0402 91 19 9110	+	—
0401 30 31 9100	+	38,32	0402 91 19 9120	+	—
0401 30 31 9400	+	59,85	0402 91 19 9310	+	11,31
0401 30 31 9700	+	66,00	0402 91 19 9350	+	13,85
0401 30 39 9100	+	38,32	0402 91 19 9370	+	16,84
0401 30 39 9400	+	59,85	0402 91 31 9100	+	—
0401 30 39 9700	+	66,00	0402 91 31 9300	+	19,91
0401 30 91 9100	+	75,22	0402 91 39 9100	+	—
0401 30 91 9400	+	110,55	0402 91 39 9300	+	19,91
0401 30 91 9700	+	129,01	0402 91 51 9000	+	—
0401 30 99 9100	+	75,22	0402 91 59 9000	+	—
0401 30 99 9400	+	110,55	0402 91 91 9000	+	63,94
0401 30 99 9700	+	129,01	0402 91 99 9000	+	63,94
0402 10 11 9000	+	90,00	0402 99 11 9110	+	—
0402 10 19 9000	+	90,00	0402 99 11 9130	+	—
0402 10 91 9000	+	0,9000	0402 99 11 9150	+	—
0402 10 99 9000	+	0,9000	0402 99 11 9310	+	0,2689
0402 21 11 9200	+	90,00	0402 99 11 9330	+	0,3228
0402 21 11 9300	+	105,89	0402 99 11 9350	+	0,4291
0402 21 11 9500	+	111,56	0402 99 19 9110	+	—
0402 21 11 9900	+	120,00	0402 99 19 9130	+	—
0402 21 17 9000	+	90,00	0402 99 19 9150	+	—
0402 21 19 9300	+	105,89	0402 99 19 9310	+	0,2689
0402 21 19 9500	+	111,56	0402 99 19 9330	+	0,3228
0402 21 19 9900	+	120,00	0402 99 19 9350	+	0,4291
0402 21 91 9100	+	120,86	0402 99 31 9110	+	—
0402 21 91 9200	+	121,69	0402 99 31 9150	+	0,4467
0402 21 91 9300	+	123,20	0402 99 31 9300	+	0,3832
0402 21 91 9400	+	131,67	0402 99 31 9500	+	0,6600
0402 21 91 9500	+	134,61	0402 99 39 9110	+	—
0402 21 91 9600	+	145,88	0402 99 39 9150	+	0,4467
0402 21 91 9700	+	152,49	0402 99 39 9300	+	0,3832

Produktnummer	Destination (°)	Exportbidragsbelopp	Produktnummer	Destination (°)	Exportbidragsbelopp
0402 99 39 9500	+	0,6600	0404 90 29 9160	+	152,49
0402 99 91 9000	+	0,7522	0404 90 29 9180	+	159,96
0402 99 99 9000	+	0,7522	0404 90 81 9100	+	0,9000
0403 10 11 9400	+	—	0404 90 81 9910	+	—
0403 10 11 9800	+	—	0404 90 81 9950	+	0,2689
0403 10 13 9800	+	—	0404 90 83 9110	+	0,9000
0403 10 19 9800	+	—	0404 90 83 9130	+	1,0589
0403 10 31 9400	+	—	0404 90 83 9150	+	1,1156
0403 10 31 9800	+	—	0404 90 83 9170	+	1,2002
0403 10 33 9800	+	—	0404 90 83 9911	+	—
0403 10 39 9800	+	—	0404 90 83 9913	+	—
0403 90 11 9000	+	88,48	0404 90 83 9915	+	—
0403 90 13 9200	+	88,48	0404 90 83 9917	+	—
0403 90 13 9300	+	104,95	0404 90 83 9919	+	—
0403 90 13 9500	+	110,56	0404 90 83 9931	+	0,2689
0403 90 13 9900	+	118,93	0404 90 83 9933	+	0,3228
0403 90 19 9000	+	119,81	0404 90 83 9935	+	0,4291
0403 90 31 9000	+	0,8848	0404 90 83 9937	+	0,4467
0403 90 33 9200	+	0,8848	0404 90 89 9130	+	1,2086
0403 90 33 9300	+	1,0495	0404 90 89 9150	+	1,3167
0403 90 33 9500	+	1,1056	0404 90 89 9930	+	0,4601
0403 90 33 9900	+	1,1893	0404 90 89 9950	+	0,6600
0403 90 39 9000	+	1,1981	0404 90 89 9990	+	0,7522
0403 90 51 9100	970	2,327	0405 10 11 9500	+	165,85
	***	—	0405 10 11 9700	+	170,00
0403 90 51 9300	+	—	0405 10 19 9500	+	165,85
0403 90 53 9000	+	—	0405 10 19 9700	+	170,00
0403 90 59 9110	+	—	0405 10 30 9100	+	165,85
0403 90 59 9140	+	—	0405 10 30 9300	+	170,00
0403 90 59 9170	970	15,77	0405 10 30 9500	+	165,85
	***	—	0405 10 30 9700	+	170,00
0403 90 59 9310	+	38,32	0405 10 50 9100	+	165,85
0403 90 59 9340	+	59,85	0405 10 50 9300	+	170,00
0403 90 59 9370	+	66,00	0405 10 50 9500	+	165,85
0403 90 59 9510	+	75,22	0405 10 50 9700	+	170,00
0403 90 59 9540	+	110,55	0405 10 90 9000	+	176,22
0403 90 59 9570	+	129,01	0405 20 90 9500	+	155,49
0403 90 61 9100	+	—	0405 20 90 9700	+	161,71
0403 90 61 9300	+	—	0405 90 10 9000	+	216,00
0403 90 63 9000	+	—	0405 90 90 9000	+	170,00
0403 90 69 9000	+	—	0406 10 20 9100	+	—
0404 90 21 9100	+	90,00	0406 10 20 9230	037	—
0404 90 21 9910	+	—		039	—
0404 90 21 9950	+	11,31		099	37,68
0404 90 23 9120	+	90,00		400	22,83
0404 90 23 9130	+	105,89		***	37,68
0404 90 23 9140	+	111,56		037	—
0404 90 23 9150	+	120,00	0406 10 20 9290	039	—
0404 90 23 9911	+	—		099	35,05
0404 90 23 9913	+	—		400	15,29
0404 90 23 9915	+	—		***	35,05
0404 90 23 9917	+	—		037	—
0404 90 23 9919	+	—		039	—
0404 90 23 9931	+	11,31		099	35,05
0404 90 23 9933	+	13,85		400	15,29
0404 90 23 9935	+	16,84		***	35,05
0404 90 23 9937	+	19,91	0406 10 20 9300	037	—
0404 90 23 9939	+	20,81		039	—
0404 90 29 9110	+	120,86		099	15,39
0404 90 29 9115	+	121,69		400	7,834
0404 90 29 9120	+	123,20		***	15,39
0404 90 29 9130	+	131,67			
0404 90 29 9135	+	134,61			
0404 90 29 9150	+	145,88			

Produktnummer	Destination (°)	Exportbidragsbelopp	Produktnummer	Destination (°)	Exportbidragsbelopp
0406 10 20 9610	037	—	0406 20 90 9990	+	—
	039	—	0406 30 31 9710	037	—
	099	51,11		039	—
	400	30,98		099	9,536
	***	51,11		400	8,346
0406 10 20 9620				***	17,88
	037	—	0406 30 31 9730	037	—
	039	—		039	—
	099	51,83		099	13,99
	400	31,42		400	12,25
	***	51,83		***	26,24
0406 10 20 9630	037	—	0406 30 31 9910	037	—
	039	—		039	—
	099	57,86		099	9,536
	400	35,06		400	8,346
	***	57,86		***	17,88
0406 10 20 9640	037	—	0406 30 31 9930	037	—
	039	—		039	—
	099	85,03		099	13,99
	400	48,35		400	12,25
	***	85,03		***	26,24
0406 10 20 9650	037	—	0406 30 31 9950	037	—
	039	—		039	—
	099	70,86		099	20,36
	400	25,44		400	17,81
	***	70,86		***	38,17
0406 10 20 9660	+	—	0406 30 39 9500	037	—
0406 10 20 9830	037	—		039	—
	039	—		099	13,99
	099	26,28		400	12,25
	400	13,38		***	26,24
	***	26,28	0406 30 39 9700	037	—
0406 10 20 9850	037	—		039	—
	039	—		099	20,36
	099	31,87		400	17,81
	400	16,22		***	38,17
	***	31,87	0406 30 39 9930	037	—
0406 10 20 9870	+	—		039	—
0406 10 20 9900	+	—		099	20,36
0406 20 90 9100	+	—		400	17,81
0406 20 90 9913	037	—		***	38,17
	039	—	0406 30 39 9950	037	—
	099	58,77		039	—
	400	31,59		099	23,02
	***	58,77		400	21,14
0406 20 90 9915	037	—		***	43,16
	039	—	0406 30 90 9000	037	—
	099	77,56		039	—
	400	42,12		099	24,15
	***	77,56		400	21,14
0406 20 90 9917	037	—		***	45,28
	039	—	0406 40 50 9000	037	—
	099	82,41		039	—
	400	44,75		099	90,00
	***	82,41		400	32,98
0406 20 90 9919	037	—		***	90,00
	039	—			
	099	92,10			
	400	50,02			
	***	92,10			

Produktnummer	Destination (°)	Exportbidragsbelopp	Produktnummer	Destination (°)	Exportbidragsbelopp
0406 40 90 9000	037	—	0406 90 33 9951	037	—
	039	—		039	—
	099	92,42		099	68,98
	400	32,98		400	20,01
	***	92,42		***	68,98
0406 90 13 9000	037	—	0406 90 35 9190	037	28,95
	039	—		039	28,95
	099	101,62		099	105,71
	400	60,16		400	61,40
	***	101,62		***	105,71
0406 90 15 9100	037	—	0406 90 35 9990	037	—
	039	—		039	—
	099	105,01		099	105,71
	400	62,17		400	40,19
	***	105,01		***	105,71
0406 90 17 9100	037	—	0406 90 37 9000	037	—
	039	—		039	—
	099	105,01		099	101,62
	400	62,17		400	60,16
	***	105,01		***	101,62
0406 90 21 9900	037	—	0406 90 61 9000	037	40,61
	039	—		039	40,61
	099	102,90		099	112,00
	400	44,53		400	57,27
	***	102,90		***	112,00
0406 90 23 9900	037	—	0406 90 63 9100	037	37,12
	039	—		039	37,12
	099	90,36		099	111,41
	400	18,57		400	63,89
	***	90,36		***	111,41
0406 90 25 9900	037	—	0406 90 63 9900	037	29,52
	039	—		039	29,52
	099	89,77		099	107,11
	400	21,16		400	48,93
	***	89,77		***	107,11
0406 90 27 9900	037	—	0406 90 69 9100	+	—
	039	—	0406 90 69 9910	037	—
	099	81,30		039	—
	400	18,57		099	107,11
	***	81,30		400	48,93
0406 90 31 9119	037	—		***	107,11
	039	—	0406 90 73 9900	037	—
	099	74,72		039	—
	400	25,56		099	93,28
	***	74,72		400	52,63
0406 90 33 9119	037	—		***	93,28
	039	—	0406 90 75 9900	037	—
	099	74,72		039	—
	400	25,56		099	93,90
	***	74,72		400	22,27
0406 90 33 9919	037	—		***	93,90
	039	—	0406 90 76 9300	037	—
	099	68,29		039	—
	400	20,33		099	84,68
	***	68,29		400	20,12
				***	84,68

Produktnummer	Destination (°)	Exportbidragsbelopp	Produktnummer	Destination (°)	Exportbidragsbelopp
0406 90 76 9400	037	—	0406 90 85 9999	+	—
	039	—	0406 90 86 9100	+	—
	099	94,85	0406 90 86 9200	037	—
	400	23,22		039	—
	***	94,85		099	86,17
0406 90 76 9500	037	—		400	27,65
	039	—		***	86,17
	099	90,24	0406 90 86 9300	037	—
	400	23,22		039	—
	***	90,24		099	87,41
0406 90 78 9100	037	—		400	30,30
	039	—		***	87,41
	099	87,50	0406 90 86 9400	037	—
	400	18,14		039	—
	***	87,50		099	92,87
0406 90 78 9300	037	—		400	34,28
	039	—		***	92,87
	099	92,78	0406 90 86 9900	037	—
	400	20,12		039	—
	***	92,78		099	102,43
0406 90 78 9500	037	—		400	40,24
	039	—		***	102,43
	099	91,91	0406 90 87 9100	+	—
	400	23,22	0406 90 87 9200	037	—
	***	91,91		039	—
0406 90 79 9900	037	—		099	71,81
	039	—		400	24,78
	099	75,02		***	71,81
	400	19,23	0406 90 87 9300	037	—
	***	75,02		039	—
0406 90 81 9900	037	—		099	80,27
	039	—		400	28,02
	099	94,85		***	80,27
	400	47,61	0406 90 87 9400	037	—
	***	94,85		039	—
0406 90 85 9910	037	28,95		099	82,36
	039	28,95		400	30,66
	099	102,43		***	82,36
	400	59,27	0406 90 87 9951	037	—
	***	102,43		039	—
0406 90 85 9991	037	—		099	93,15
	039	—		400	42,19
	099	102,43		***	93,15
	400	40,19	0406 90 87 9971	037	—
	***	102,43		039	—
0406 90 85 9995	037	—		099	93,15
	039	—		400	34,41
	099	93,90	0406 90 87 9972	***	93,15
	400	21,16		099	39,68
	***	93,90		400	13,67
				***	39,68

Produktnummer	Destination (*)	Exportbidragsbelopp	Produktnummer	Destination (*)	Exportbidragsbelopp
0406 90 87 9973	037	—	2309 10 19 9100	+	—
	039	—	2309 10 19 9200	+	—
	099	91,46	2309 10 19 9300	+	—
	400	24,08	2309 10 19 9400	+	—
	***	91,46	2309 10 19 9500	+	—
0406 90 87 9974	037	—	2309 10 19 9600	+	—
	039	—	2309 10 19 9700	+	—
	099	99,26	2309 10 19 9800	+	—
	400	24,08	2309 10 70 9010	+	—
	***	99,26	2309 10 70 9100	+	13,85
0406 90 87 9975	037	—	2309 10 70 9200	+	18,47
	039	—	2309 10 70 9300	+	23,09
	099	101,25	2309 10 70 9500	+	27,70
	400	31,87	2309 10 70 9600	+	32,32
	***	101,25	2309 10 70 9700	+	36,94
0406 90 87 9979	037	—	2309 10 70 9800	+	40,63
	039	—	2309 90 35 9010	+	—
	099	90,36	2309 90 35 9100	+	—
	400	24,08	2309 90 35 9200	+	—
	***	90,36	2309 90 35 9300	+	—
0406 90 88 9100	+	—	2309 90 35 9400	+	—
0406 90 88 9300	037	—	2309 90 35 9500	+	—
	039	—	2309 90 35 9700	+	—
	099	70,90	2309 90 39 9010	+	—
	400	30,30	2309 90 39 9100	+	—
	***	70,90	2309 90 39 9200	+	—
2309 10 15 9010	+	—	2309 90 39 9300	+	—
2309 10 15 9100	+	—	2309 90 39 9400	+	—
2309 10 15 9200	+	—	2309 90 39 9500	+	—
2309 10 15 9300	+	—	2309 90 39 9600	+	—
2309 10 15 9400	+	—	2309 90 39 9700	+	—
2309 10 15 9500	+	—	2309 90 39 9800	+	—
2309 10 15 9700	+	—	2309 90 70 9010	+	—
2309 10 19 9010	+	—	2309 90 70 9100	+	13,85
			2309 90 70 9200	+	18,47
			2309 90 70 9300	+	23,09
			2309 90 70 9500	+	27,70
			2309 90 70 9600	+	32,32
			2309 90 70 9700	+	36,94
			2309 90 70 9800	+	40,63

(*) Destinationskoderna anges i bilagan till kommissionens förordning (EG) nr 2645/98 (EGT L 335, 10.12.1998, s. 22).

Dock gäller följande:

— "099" omfattar alla destinationskoderna från och med 053 till och med 096.

— "970" omfattar den export som anges i artikel 34.1 a och c och artikel 42.1 a och 42.1 b i kommissionens förordning (EEG) nr 3665/87 (EGT L 351, 14.12.1987, s. 1).

För andra destinationer än de som angivits för varje produktkod, anges det gällande exportbidragsbeloppet med "****".

Om tecknet "+" har angivits, skall det exportbidragsbelopp tillämpas som gäller för export till alla andra destinationer än de som anges i artikel 1.2 och 1.3.

Obs: Produktkoderna, inklusive hänvisningar till fotnoter, fastställs i kommissionens ändrade förordning (EEG) nr 3846/87 (EGT L 366, 24.12.1987, s. 1).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 533/1999

av den 11 mars 1999

om öppnande av en stående anbudsinfordran för export av vete av brödkvalitet som innehas av det tyska interventionsorganet till vissa AVS-länder under regleringsåret 1998/99

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 923/96⁽²⁾, särskilt artikel 5 i denna, och

med beaktande av följande:

I kommissionens förordning (EEG) nr 2131/93⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 39/1999⁽⁴⁾ fastställs förfarandena och villkoren för utbudande till försäljning av spannmål som innehas av interventionsorganen.

För att försörja marknaden i staterna i Afrika, Västindien och Stilla havsområdet (AVS-staterna), som är förmånsberättigade partner till gemenskapen, behövs betydande kvantiteter vete. Försörjningen av dessa marknader sker vanligtvis på grundval av reguljära kontrakt som skall garantera AVS-staterna stabila priser under en viss period. Med hänsyn till den nuvarande situationen på marknaderna bör en särskild anbudsinfordran inledas för att garantera tillgången till vete av brödkvalitet för användarna i dessa länder på villkor som är lämpliga med tanke på konkurrenssituationen på världsmarknaden.

Det tyska interventionsorganet förfogar över lager av vete av brödkvalitet. Det är alltså möjligt att tillåta en återförsäljning till AVS-staterna av en del vete från de interventionslager som detta interventionsorgan har. För att fylla dessa staters kvantitativa och kvalitativa behov är det nödvändigt att det tilldelade vetet exporteras till destinationslandet senast den 31 augusti 1999.

Insatsens särskilda natur och räkenskaperna för vetet i fråga innebär att det behövs en uppmjukning av mekanismerna och förpliktelseerna för återförsäljning från interventionslagren och att det inte skall ges några bidrag, avgifter eller månatliga höjningar. Särskilda bestämmelser

bör antas för att säkerställa regelbundenheten hos och kontrollen av insatserna. Det är därför lämpligt att föreskriva ett system med säkerheter som säkerställer att målen uppfylls samtidigt som man undviker alltför betungande avgifter för aktörerna. Därför bör undantag göras från vissa bestämmelser, särskilt i förordning (EEG) nr 2131/93.

Dessutom bör det fastställas att säkerheten för exportlicensen, utöver de villkor som föreskrivs i artikel 30 i kommissionens förordning (EEG) nr 3719/88⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 168/1999⁽⁶⁾, skall frisläppas mot uppvisande av ett bevis på frisläppande för konsumtion i den AVS-stat eller de AVS-stater som fastställs i förordningen.

Om uttaget av vetet försenas med mer än fem dagar eller om frisläppandet av någon av de ställda säkerheterna skjuts upp av skäl som kan tillskrivas interventionsorganet skall den berörda medlemsstaten betala skadestånd.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. En stående anbudsinfordran inleds härmed för export av 200 000 ton vete av brödkvalitet som innehas av det tyska interventionsorganet.
2. Vetet skall exporteras till en destination i en AVS-stat eller flera stater inom någon av de grupper av AVS-stater som anges i bilaga I.
3. Regionerna där de 200 000 ton tyskt vete av brödkvalitet lagras anges i bilaga II.
4. Det berörda interventionsorganet skall utfärda ett meddelande om anbudsinfordran i vilket följande särskilt skall anges för varje parti eller del av parti:

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 126, 24.5.1996, s. 37.

⁽³⁾ EGT L 191, 31.7.1993, s. 76.

⁽⁴⁾ EGT L 5, 9.1.1999, s. 64.

⁽⁵⁾ EGT L 331, 2.12.1988, s. 1.

⁽⁶⁾ EGT L 19, 26.1.1999, s. 4.

- Lagringsorten.
- Minst följande kvalitetsuppgifter:
 - Rymdvikt.
 - Vattenhalt.
 - Falltalet enligt Hagbergmetoden.
 - Andel orenheter och grodda kärnor.
 - Proteinhalt.

5. Interventionsorganet skall offentliggöra meddelandet om anbudsinfordran minst två dagar före den dag som fastställts för den första enskilda anbudsinfordran.

Artikel 2

Om inte annat föreskrivs i denna förordning skall de försäljningar av mjöl av brödkvalitet som avses i artikel 1 ske i enlighet med de förfaranden och villkor som fastställs i förordning (EEG) nr 2131/93.

Artikel 3

1. Tidsfristen för inlämning av anbud under den första delanbudsinfordran skall löpa ut torsdagen den 18 mars 1999, kl. 9.00 (belgisk tid).
2. Tidsfristen för inlämning av anbud för den andra delanbudsinfordran skall löpa ut påföljande torsdag kl. 9.00 (belgisk tid).

Den sista tidsfristen skall löpa ut den 30 april 1999.

3. Anbudet skall inges till det tyska interventionsorganet.

Artikel 4

1. Anbudet skall endast vara giltiga om
 - anbudsgivaren medför skriftligt bevis, utfärdat av ett officiellt organ i AVS-destinationslandet eller av ett företag som har sitt säte i det landet, på att han har ingått ett kontrakt för kvantiteten i fråga för leverans av vete för export till en AVS-stat eller flera AVS-stater i någon av de grupper av AVS-stater som anges i bilaga I; detta kontrakt får endast avse de leveranser som skall göras under perioden april 1999 till augusti 1999 för de kvantiteter som levereras traditionellt; beviset skall inges till de behöriga myndigheterna minst två arbetsdagar före dagen för den delanbudsinfordran, för vilken anbudet skall lämnas in,
 - de åtföljs av en ansökan om exportlicens till destinationen i fråga.

I det bevis som avses i första strecksatsen skall också anges vilken kvalitet som fastställts i kontraktet, tidsfristen för leveransen och prisvillkoren.

I informationssyfte skall medlemsstaten omedelbart ge kommissionen en kopia av detta bevis.

2. Ingivna anbud får inte överstiga den kvantitet som omfattas av det framlagda kontraktet.

Artikel 5

1. Inga exportbidrag, exportavgifter eller månatliga höjningar skall tillämpas för export som sker i enlighet med denna förordning.

2. Giltighetstiden för de exportlicenser som utfärdas enligt denna förordning skall löpa ut den 31 juli 1999.

3. Licenseerna medför en förpliktelse att exportera till den eller de AVS-stater för vilka licensansökan lämnades in. Aktören får emellertid genomföra sitt kontrakt till en annan destination inom en gräns på 30 % av den kvantitet för vilken licensen utfärdats på villkor att destinationen hör till samma grupp av länder, i enlighet med bilaga I.

4. Exportlicenserna skall utfärdas så snart de anbudsgivare som skall tilldelas kontrakt valts ut.

5. Trots vad som sägs i artikel 9 i förordning (EEG) nr 3719/88, skall rättigheterna i den licens som avses i denna artikel inte gå att överföra.

Artikel 6

1. Interventionsorganet, lagerhållaren och den anbudsgivare som tilldelats kontrakt, om denne så önskar, skall enligt en gemensam överenskommelse antingen före uttaget eller vid uttaget ur lagret, allt efter vad den anbudsgivare som tilldelats kontrakt önskar, göra en stickprovsundersökning, grundad på minst ett stickprov per 500 ton och analysera dem. Interventionsorganet får representeras av ett ombud, förutsatt att denne inte är lagerhållaren.

Analysresultaten skall meddelas kommissionen om det uppstår tvistemål.

Stickproven och analysen skall göras inom sju arbetsdagar från och med dagen för anbudsgivarens begäran eller inom tre arbetsdagar om stickproven tas vid uttaget från lagret. Om de slutliga analysresultaten av stickproven visar på en kvalitet som är

- a) högre än den som angivits i meddelandet om anbudsinfordran, måste anbudsgivaren ta emot partiet i befintligt skick,
- b) högre än de lägsta egenskaper som fastställts för att berättiga till intervention, men lägre än vad som angivits i meddelandet om anbudsinfordran, dock inom en gräns för avvikelsen på

- 2 kg/hl i fråga om rymdvikt, dock utan att den blir lägre än 72 kg/hl,
- en procentenhet i fråga om vattenhalt,
- 20 procentenheter i fråga om falltalet enligt Hagbergmetoden,
- en procentenhet i fråga om proteinhalt,
- en halv procentenhet i fråga om de orenheter som avses i punkterna B.2 respektive B.4 i bilagan till kommissionens förordning (EEG) nr 689/92⁽¹⁾, och
- en halv procentenhet i fråga om de orenheter som avses i punkt B.5 i bilagan till förordning (EEG) nr 689/92, dock utan att de tillåtna procentsatserna ändras för skämda kärnor och mjöldryga,

måste anbudsgivaren ta emot partiet i befintligt skick,

- c) högre än de lägsta egenskaper som fastställts för att berättiga till intervention, men lägre än den kvalitet som angivits i meddelandet om anbudsinfordran och med en avvikelse som är större än vad som anges i b ovan, får anbudsgivaren

- ta emot partiet i befintligt skick, eller
- vägra att ta över partiet i fråga. Han skall endast befrias från sina förpliktelser för partiet i fråga, däri inbegripet säkerheterna, efter det att han utan dröjsmål har meddelat kommissionen och det berörda interventionsorganet i enlighet med bilaga V. Om han begär att interventionsorganet utan ytterligare kostnader skall förse honom med ett annat parti interventionsvete av brödkvalitet med den kvalitet som föreskrivits, skall säkerheten emellertid inte frisläppas. Utbytet av partiet skall ske inom högst tre dagar efter anbudsgivarens begäran om detta. Anbudsgivaren skall utan dröjsmål meddela kommissionen detta i enlighet med bilaga V.

- d) lägre än de lägsta egenskaper som fastställts för att berättiga till intervention, får anbudsgivaren inte ta ut partiet i fråga. Han skall endast befrias från sina förpliktelser för partiet i fråga, däri inbegripet säkerheterna, efter det att han utan dröjsmål meddelat kommissionen och det berörda interventionsorganet i enlighet med bilaga V. Han får emellertid begära att interventionsorganet utan ytterligare kostnader skall förse honom med ett annat parti interventionsvete av brödkvalitet med den kvalitet som föreskrivits. I det fallet skall säkerheten inte frisläppas. Utbytet av partiet skall ske inom högst tre dagar efter anbudsgivarens begäran om detta. Anbudsgivaren skall utan dröjsmål meddela kommissionen detta i enlighet med bilaga V.

2. Om uttaget av vetet av brödkvalitet sker innan analysresultaten är färdiga skall emellertid anbudsgivaren stå för alla risker från och med att partiet avhämtats, utan

att det påverkar anbudsgivarens möjligheter att väcka talan mot lagerhållaren.

3. Om anbudsgivaren efter flera utbyten inte har fått något parti av den föreskrivna kvaliteten inom högst en månad efter det att han lämnat in sin begäran om utbyte, skall han befrias från alla sina förpliktelser, däri inbegripet säkerheterna, efter det att han utan dröjsmål informerat kommissionen och interventionsorganet i enlighet med bilaga V.

4. Kostnaderna för de stickprover och analyser som avses i punkt 1 skall, med undantag av det eller de slutliga resultat som visar på en kvalitet som är lägre än de lägsta egenskaper som berättigar till intervention, betalas av EUGFJ inom en gräns på en analys per 500 ton, med undantag av kostnader för transport mellan lager.

Kostnaderna för förflyttning från en silo till en annan och eventuella kompletterande analyser som köparen begär skall bekostas av denne.

Artikel 7

Anbudsgivaren skall betala vetet innan avhämtningen till det pris som anges i anbudet. Avhämtningen skall ske senast den 31 juli 1999. Betalningen för varje parti som skall avhämtas skall inte gå att dela upp.

Artikel 8

1. Den säkerhet som ställs i enlighet med artikel 13.4 i förordning (EEG) nr 2131/93 skall frisläppas så snart exportlicenserna har utfärdats till anbudsgivarna.

2. Förpliktelserna att exportera och importera till de destinationsländer som anges i bilaga I skall täckas av en säkerhet på 50 euro per ton, varav en summa på 15 euro per ton skall ställas vid utfärdandet av exportlicensen och resterande 35 euro per ton skall ställas före avhämtningen av spannmålen.

Genom undantag från artikel 15.2 i kommissionens förordning (EEG) nr 3002/92⁽²⁾ skall

- beloppet på 15 euro per ton frisläppas inom 20 arbetsdagar efter den dag då anbudsgivaren lämnar in beviset på att vetet har lämnat gemenskapens tullområde,
- beloppet på 35 euro per ton frisläppas inom 15 arbetsdagar efter den dag då anbudsgivaren lämnar in beviset på övergång till fri konsumtion i den AVS-stat eller de AVS-stater som avses i artikel 5.3. Detta bevis skall lämnas in i enlighet med bestämmelserna i artiklarna 18 och 47 i kommissionens förordning (EEG) nr 3665/87⁽³⁾.

⁽¹⁾ EGT L 74, 20.3.1992, s. 18.

⁽²⁾ EGT L 301, 17.10.1992, s. 17.

⁽³⁾ EGT L 351, 14.12.1987, s. 1.

3. När de säkerheter som avses i denna artikel frisläpps efter utgången av de tidsfrister som anges i denna artikel skall medlemsstaterna, utom i motiverade undantagsfall, särskilt om en förvaltningsundersökning inletts, betala ett skadestånd motsvarande 0,015 euro per 10 ton och dag som förseningen gäller.

Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ) skall inte ta över detta skadestånd.

Artikel 9

Genom undantag från artikel 12 i förordning (EEG) nr 3002/92 skall de handlingar som avser försäljningen av vete i enlighet med den här förordningen, i synnerhet exportlicensen, den uttagsorder som avses i artikel 3.1 b i förordning (EEG) nr 3002/92, exportdeklarationen och, i förekommande fall, kontroll exemplaret T 5, innehålla följande angivelse:

- Trigo blando panificable de intervención sin aplicación de restitución ni gravamen, destinado a (nombre del Estado o de los Estados ACP), Reglamento (CE) n° 533/1999
- Bageegnet blød hvede fra intervention uden restitutionsydelse eller -afgift bestemt for (navnet på det eller de pågældende AVS-lande), forordning (EF) nr. 533/1999
- Interventions-Brotweichweizen ohne Anwendung von Ausfuhrerstattungen oder Ausfuhrabgaben, Bestimmung (Name des AKP-Staates oder der AKP-Staaten), Verordnung (EG) Nr. 533/1999
- Μαλακός αρτοποιήσιμος σίτος παρέμβασης, χωρίς εφαρμογή επιστροφής ή φόρου προοριζόμενος για (όνομα της χώρας ΑΚΕ ή των χωρών ΑΚΕ), κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 533/1999
- Intervention common wheat of breadmaking quality without application of refund or tax, bound for (name of the ACP State or States), Regulation (EC) No 533/1999
- Blé tendre d'intervention panifiable ne donnant pas lieu à restitution ni à taxe, destiné à (nom de l'État ACP ou des États ACP), règlement (CE) n° 533/1999
- Frumento tenero d'intervento panificabile senza applicazione di restituzione o di tassa, destinato al (nome del paese o dei paesi ACP), regolamento (CE) n. 533/1999
- Zachte tarwe van bakkwaliteit uit interventie, zonder toepassing van restitutie of belasting, bestemd voor (naam van de ACS-Staat of de ACS-Staten), Verordening (EG) nr. 533/1999
- Trigo mole panificável de intervenção sem aplicação de uma restituição, ou imposição destinado a (nome do Estado ou dos Estados ACP), Regulamento (CE) n.º 533/1999
- Interventioleipävehnä, jolle ei makseta vientitukea eikä vientimaksua ja jonka määräpaikka on (AKT-maan nimi tai AKT-maiden nimet), asetus (EY) N:o 533/1999
- Interventionsvete av brödkvalitet, ej utan bidrag eller avgift avsett för (AVS-statens eller AVS-staternas namn), förordning (EG) nr 533/1999.

Artikel 10

1. Det tyska interventionsorganet skall senast tre timmar efter utgången av fristen för inlämning av anbud meddela kommissionen de mottagna anbuden. De skall vidarebefordras enligt tabellen i bilaga III och till de nummer som anges i bilaga IV.
2. Det skall månatligen meddela kommissionen vilka kvantiteter vete som tagits ut inom ramen för denna förordning.

Artikel 11

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 11 mars 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

*BILAGA I***Grupper av AVS-stater som undertecknat Lomékonventionen**

Grupp I	Grupp II	Grupp III
Mauretanien Mali Niger Senegal Gambia Guinea-Bissau Guinea Kap Verde Sierra Leone Liberia Elfenbenskusten Ghana Togo	Tchad Centralafrikanska republiken Benin Kamerun Ekvatorialguinea São Tomé och Príncipe Gabon Kongo Demokratiska republiken Kongo Rwanda Burundi Burkina Faso	Seychellerna Comorererna Madagaskar Mauritius Angola Zambia Malawi Moçambique Namibia Botswana Zimbabwe Lesotho Swaziland Djibouti Etiopien Eritrea

*BILAGA II**(ton)*

Lagringsregioner	Kvantitet
Schleswig-Holstein/Hamburg/ Niedersachsen/Bremen/ Nordrhein-Westfalen	120 000
Hessen/Rheinland-Pfalz/ Baden-Württemberg/Saarland/Bayern	25 000
Berlin/Brandenburg/ Mecklenburg-Vorpommern	17 000
Sachsen/Sachsen-Anhalt/Thüringen	38 000

BILAGA III

Stående anbudsinfordran för export av 200 000 ton vete av brödkvalitet som innehas av det tyska interventionsorganet

(Förordning (EG) nr 533/1999)

1	2	3	4	5	6	7
Anbud nr	Parti nr	Mängd ton	Anbudspris (euro/ton) (¹)	Höjningar (+) Sänkningar (–) (euro/ton) (p.m.)	Kommersiella omkostnader (euro/ton)	Destinationsland
1						
2						
3						
osv.						

(¹) Detta pris inbegriper höjningar och sänkningar för de partier som budet gäller.

BILAGA IV

De enda nummer som skall användas för kontakt med Bryssel (GD VI/C/1) är

— telex: 22037 AGREC B
22070 AGREC B (grekiska alfabetet)

— fax: 296 49 56
295 25 15.

BILAGA V

Meddelande om vägran att ta emot partier inom ramen för den stående anbudsinfordran för export av 200 000 ton vete av brödkvalitet som innehas av det tyska interventionsorganet

(Artikel 6 i förordning (EG) nr 533/1999)

- Namn på den anbudsgivare som tilldelats kontrakt:
— Datum för tilldelningen:
— Datum för anbudsgivarens vägran att ta emot partiet:

Parti nr	Kvantitet i ton	Lagrets adress	Motivering av vägran att överta partiet
			— Rymdvikt (kg/hl) — % grodda kärnor — % diverse orenheter (Schwarzbesatz) — % innehåll som inte är vete av felfri kvalitet — Annat

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 534/1999

av den 11 mars 1999

om fastställande av maximibeloppen för finansiering av åtgärder för att förbättra olivoljeproduktionens kvalitet för produktionscykeln 1999/2000

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning nr 136/66/EEG av den 22 september 1966 om den gemensamma organisationen av marknaden för oljor och fetter⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1638/98⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 528/1999 av den 10 mars 1999 om åtgärder för att förbättra olivoljeproduktionens kvalitet⁽³⁾, särskilt artikel 3.2 i denna, och

av följande skäl:

Enligt artikel 3.2 i förordning (EG) nr 528/1999 skall det för varje produktionscykel om tolv månader fastställas ett maximibelopp för finansiering av de åtgärder för att förbättra olivoljeproduktionens kvalitet och deras inverkan på miljön som får genomföras i varje producerande medlemsstat.

För det första året förordning (EG) nr 528/1999 tillämpas, och med hänsyn till den dag den förordningen träder i kraft, bör en extra tidsfrist föreskrivas för att upprätta åtgärdsprogrammet för produktionscykeln 1999/2000.

I kommissionens förordning (EG) nr 2095/98 av den 30 september 1998 om fastställande för regleringsåret 1997/98 av den beräknade olivoljeproduktionen och det enhetsbelopp för produktionsstöd som får betalas ut i förskott⁽⁴⁾ fastställs den beräknade produktionen till 2 290 600 ton, varav 1 157 000 ton för Spanien, 422 000 ton för Grekland, 670 000 ton för Italien, 39 000 ton för Portugal och 2 600 ton för Frankrike. Det belopp som kvarstår från produktionsstödet för olivolja för detta regleringsår bör användas för att finansiera åtgärder för att förbättra kvaliteten från den produktionscykel som börjar den 1 maj 1999.

Minimikostnaderna för de åtgärder som skall vidtas är relativt fasta. Maximibeloppet för den sammanlagda finansieringen kommer därför att visa sig vara för lågt för

vissa medlemsstater. Därför bör lämpliga gränser fastställas för dessa fall.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för oljor och fetter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För den produktionscykel som löper från 1 maj 1999 till 30 april år 2000 skall maximibeloppen för finansiering av de åtgärder som avses i artikel 3.2 första stycket i förordning (EG) nr 528/1999 vara följande:

— Spanien	14 039 000 euro
— Grekland	5 846 000 euro
— Frankrike	49 000 euro
— Italien	9 081 000 euro
— Portugal	632 000 euro.

Artikel 2

Genom undantag från artikel 2.1 i förordning (EG) nr 528/1999, skall sista dagen för upprättande av åtgärdsprogram för produktionscykeln 1999/2000 fastställas till den 30 april 1999.

Artikel 3

Genom undantag från artikel 3.3 i förordning (EG) nr 528/1999 får det nationella kompletterande ekonomiska bidraget, för medlemsstater för vilka de maximibelopp som avses i artikel 1 inte överstiger 100 000 euro, högst uppgå till 250 000 euro.

Artikel 4

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

⁽¹⁾ EGT 172, 30.9.1966, s. 3025/66.

⁽²⁾ EGT L 210, 28.7.1998, s. 32.

⁽³⁾ EGT L 62, 11.3.1999, s. 8.

⁽⁴⁾ EGT L 266, 1.10.1998, s. 62.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 11 mars 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 535/1999

av den 11 mars 1999

om fastställande av exportbidrag för spannmål och för mjöl och krossgryn av vete eller råg

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 923/96⁽²⁾, särskilt artikel 13.2 i denna, och

med beaktande av följande:

Artikel 13 i förordning (EEG) nr 1766/92 fastställer att skillnaden mellan de noteringar eller priser som gäller på världsmarknaden för de produkter som anges i artikel 1 i den förordningen och priserna för dessa produkter inom gemenskapen kan täckas av ett exportbidrag.

Exportbidragen skall fastställas med hänsyn tagen till de faktorer som anges i artikel 1 i kommissionens förordning (EG) nr 1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa närmare bestämmelser till rådets förordning (EEG) nr 1766/92 om beviljande av exportbidrag för spannmål och om de åtgärder som skall vidtas vid störningar på marknaden för spannmål⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2513/98⁽⁴⁾.

Då exportbidraget för mjöl och krossgryn av vete och råg räknas ut, måste hänsyn tas till de kvantiteter spannmål som krävs för deras tillverkning. Dessa kvantiteter fastställs i förordning (EG) nr 1501/95.

Situationen på världsmarknaden eller särskilda behov på vissa marknader kan göra det nödvändigt att variera exportbidraget för vissa produkter med avseende på destination.

Bidraget måste fastställas en gång i månaden. Det kan ändras inom den mellanliggande perioden.

Tillämpningen av dessa närmare bestämmelser på den nuvarande marknadssituationen för spannmål, och särskilt på noteringarna eller priserna för spannmålsprodukter inom gemenskapen och på världsmarknaden medför att exportbidragen bör fastställas till de belopp som anges i bilagan till denna förordning.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Exportbidragen för de produkter som anges i artikel 1 a, 1 b och 1 c i förordning (EEG) nr 1766/92 med undantag av malt, och som exporteras i obearbetat skick skall vara de som fastställs i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 12 mars 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 11 mars 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 126, 24.5.1996, s. 37.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 313, 21.11.1998, s. 16.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 11 mars 1999 om fastställande av exportbidragen för spannmål och för mjöl och krossgryn av vete eller råg

(EUR/ton)			(EUR/ton)		
Produktnummer	Bestämmelseland ⁽¹⁾	Bidragsbelopp	Produktnummer	Bestämmelseland ⁽¹⁾	Bidragsbelopp
1001 10 00 9200	—	—	1101 00 11 9000	—	—
1001 10 00 9400	01	0	1101 00 15 9100	01	45,00
1001 90 91 9000	—	—	1101 00 15 9130	01	42,25
1001 90 99 9000	03	23,00	1101 00 15 9150	01	39,00
	02	0	1101 00 15 9170	01	36,00
1002 00 00 9000	03	64,00	1101 00 15 9180	01	33,50
	02	0	1101 00 15 9190	—	—
1003 00 10 9000	—	—	1101 00 90 9000	—	—
1003 00 90 9000	03	43,00	1102 10 00 9500	01	82,00
	02	0	1102 10 00 9700	—	—
1004 00 00 9200	—	—	1102 10 00 9900	—	—
1004 00 00 9400	—	—	1103 11 10 9200	01	30,00 ⁽²⁾
1005 10 90 9000	—	—	1103 11 10 9400	01	27,00 ⁽²⁾
1005 90 00 9000	03	35,00	1103 11 10 9900	—	—
	02	0	1103 11 90 9200	01	30,00 ⁽²⁾
1007 00 90 9000	—	—	1103 11 90 9800	—	—
1008 20 00 9000	—	—			

⁽¹⁾ Bestämmelseland identifieras på följande sätt:

- 01 Alla tredje länder.
- 02 Andra tredje länder.
- 03 Schweiz, Liechtenstein.

⁽²⁾ Inget exportbidrag beviljas om produkten innehåller sammanpressat mjöl.

Obs. Zonerna är de som fastställs i kommissionens ändrade förordning (EEG) nr 2145/92 (EGT L 214, 30.7.1992, s. 20).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 536/1999

av den 11 mars 1999

om de anbud som meddelats för export av råg inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1746/98

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 923/96⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser beviljande av exportbidrag och de åtgärder som skall vidtas vid störningar inom spannmålssektorn⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2513/98⁽⁴⁾, särskilt artikel 7 i denna, och

med beaktande av följande:

En anbudsinfordran för bidrag och/eller avgift för export av råg till alla tredje länder har inletts genom kommissionens förordning (EG) nr 1746/97⁽⁵⁾.

I enlighet med artikel 7 i förordning (EG) nr 1501/95 kan kommissionen på grundval av meddelade anbud och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 23 i

förordning (EEG) nr 1766/92, besluta att inte fullfölja anbudsinfordran.

Särskilt med hänsyn till de kriterier som avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1501/95 är det inte uppenbart att ett högsta exportbidrag eller en lägsta exportavgift skall fastställas.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De anbud som meddelats från och med den 5 till och med den 11 mars 1999 inom ramen för den anbudsinfordran för exportbidrag eller avgift för råg som avses i förordning (EG) nr 1746/98 skall inte fullföljas.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 12 mars 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 11 mars 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 126, 24.5.1996, s. 37.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 313, 21.11.1998, s. 16.

⁽⁵⁾ EGT L 219, 7.8.1998, s. 3.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 537/1999

av den 11 mars 1999

**om fastställande av det högsta exportbidraget för vete inom ramen för den
anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1079/98**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 923/96⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser beviljande av exportbidrag och de åtgärder som skall vidtas vid störningar inom spannmålssektorn⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2513/98⁽⁴⁾, särskilt artikel 4 i denna, och

med beaktande av följande:

En anbudsinfordran för bidrag och/eller avgift för export av vete till alla tredje länder, med undantag av vissa AVS-stater, har inletts genom kommissionens förordning (EG) nr 1079/98⁽⁵⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 2005/98⁽⁶⁾.

I artikel 7 i förordning (EG) nr 1501/95 föreskrivs att kommissionen på grundval av de meddelade anbuden och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 23 i förordning (EEG) nr 1766/92, kan besluta att fastställa ett

högsta exportbidrag, varvid hänsyn tas till de kriterier som avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1501/95. I detta fall tilldelas kontraktet den eller de anbudsgivare vars anbud är på samma nivå eller lägre än det högsta bidraget, samt den eller de anbudsgivare vars anbud avser en exportavgift.

Tillämpningen av ovannämnda kriterier på det nuvarande marknadsläget för ifrågavarande spannmål medför att det högsta exportbidraget fastställs till det belopp som anges i artikel 1.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För de anbud som meddelats från och med den 5 till och med den 11 mars 1999 inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1079/98 är det högsta exportbidraget för vete fastställt till 32,98 EUR/t.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 12 mars 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 11 mars 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 126, 24.5.1996, s. 37.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 313, 21.11.1998, s. 16.

⁽⁵⁾ EGT L 154, 28.5.1998, s. 24.

⁽⁶⁾ EGT L 258, 22.9.1998, s. 8.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 538/1999

av den 11 mars 1999

**om fastställande av det högsta exportbidraget för havre inom ramen för den
anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2007/98**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 923/96⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser beviljande av exportbidrag och de åtgärder som skall vidtas vid störningar inom spannmålssektorn⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2513/98⁽⁴⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 2007/98 av den 21 september 1998 om en särskild interventionsåtgärd för spannmål i Finland och Sverige⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 244/1999⁽⁶⁾, särskilt artikel 8 i denna, och

av följande skäl:

En anbudsinfordran för bidrag för export av havre som producerats i Finland och Sverige för export från Finland eller Sverige till alla tredje länder har inletts genom förordning (EG) nr 2007/98.

I artikel 8 i förordning (EG) nr 2007/98 föreskrivs att kommissionen på grundval av de meddelade anbuden och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 23 i förordning (EEG) nr 1766/92, kan besluta att fastställa ett högsta exportbidrag, varvid hänsyn tas till de kriterier som avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1501/95. I detta fall tilldelas kontraktet den eller de anbudsgivare vars anbud är på samma nivå eller lägre än det högsta bidraget.

Tillämpningen av ovannämnda kriterier på det nuvarande marknadsläget för ifrågavarande spannmål medför att det högsta exportbidraget fastställs till det belopp som anges i artikel 1.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För de anbud som meddelats från och med den 5 till och med den 11 mars 1999 inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2007/98 är det högsta exportbidraget för havre fastställt till 60,90 EUR/t.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 12 mars 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 11 mars 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 126, 24.5.1996, s. 37.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 313, 21.11.1998, s. 16.

⁽⁵⁾ EGT L 258, 22.9.1998, s. 13.

⁽⁶⁾ EGT L 27, 2.2.1999, s. 10.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 539/1999

av den 11 mars 1999

om fastställande av den största sänkningen av importtullar för majs inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2850/98

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 923/96⁽²⁾ särskilt artikel 12.1 i denna, och

med beaktande av följande:

En anbudsinfordran om den största sänkningen av importtullar för majs till Portugal har inletts genom kommissionens förordning (EG) nr 2850/98⁽³⁾.

I enlighet med artikel 5 i kommissionens förordning (EG) nr 1839/95⁽⁴⁾, ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1963/95⁽⁵⁾, kan kommissionen, enligt förfarandet som föreskrivs i artikel 23 i förordning (EEG) nr 1766/92, besluta att fastställas största sänkningen av importtullar. Vid fastställande av denna måste särskild hänsyn tas till kriterierna i artiklarna 6 och 7 i förordning (EG) nr 1839/95. Kontrakt tilldelas alla anbudsgivare vars anbud ligger

på samma nivå som den största sänkningen av importtullar eller på en lägre nivå.

Tillämpningen av ovannämnda kriterier på det nuvarande marknadsläget för ifrågavarande spannmålsslag medför att den största sänkningen av importtullar fastställs till det belopp som anges i artikel 1.

Förvaltningskommittén för spannmål har inte yttrat sig inom den tid som ordföranden har bestämt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För de anbud som meddelats från och med den 5 till och med den 11 mars 1999 inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2850/98, är den största sänkningen av importtullar för majs fastställd till 63,98 EUR/t för en maximal mängd av totalt 69 000 t.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 12 mars 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 11 mars 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 126, 24.5.1996, s. 37.

⁽³⁾ EGT L 358, 31.12.1998, s. 44.

⁽⁴⁾ EGT L 177, 28.7.1995, s. 4.

⁽⁵⁾ EGT L 189, 10.8.1995, s. 22.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 540/1999

av den 11 mars 1999

**om fastställande av det högsta exportbidraget för vete inom ramen för den
anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2004/98**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 923/96⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser beviljande av exportbidrag och de åtgärder som skall vidtas vid störningar inom spannmålssektorn⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2513/98⁽⁴⁾, särskilt artikel 7 i denna, och

av följande skäl:

En anbudsinfordran för bidrag och/eller avgift för export av vete till vissa AVS-Stater har inletts genom kommissionens förordning (EG) nr 2004/98⁽⁵⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 456/1999⁽⁶⁾.

I artikel 7 i förordning (EG) nr 1501/95 föreskrivs att kommissionen på grundval av de meddelade anbuden och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 23 i förordning (EEG) nr 1766/92, kan besluta att fastställa ett

högsta exportbidrag, varvid hänsyn tas till de kriterier som avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1501/95. I detta fall tilldelas kontraktet den eller de anbudsgivare vars anbud är på samma nivå eller lägre än det högsta bidraget, samt den eller de anbudsgivare vars anbud avser en exportavgift.

Tillämpningen av ovannämnda kriterier på det nuvarande marknadsläget för ifrågavarande spannmål medför att det högsta exportbidraget fastställs till det belopp som anges i artikel 1.

Förvaltningskommittén för spannmål har inte yttrat sig inom den tid som ordföranden har bestämt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För de anbud som meddelats från och med den 5 till och med den 11 mars 1999 inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2004/98 är det högsta exportbidraget för vete fastställt till 39,97 EUR/t.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 12 mars 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 11 mars 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 126, 24.5.1996, s. 37.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 313, 21.11.1998, s. 16.

⁽⁵⁾ EGT L 258, 22.9.1998, s. 4.

⁽⁶⁾ EGT L 55, 3.3.1999, s. 5.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 541/1999

av den 11 mars 1999

**om fastställande av det högsta exportbidraget för korn inom ramen för den
anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1078/98**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 923/96⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser beviljande av exportbidrag och de åtgärder som skall vidtas vid störningar inom spannmålssektorn⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2513/98⁽⁴⁾, särskilt artikel 4 i denna, och

med beaktande av följande:

En anbudsinfordran för bidrag och/eller avgift för export av korn till alla tredje länder har inletts genom kommissionens förordning (EG) nr 1078/98⁽⁵⁾.

I artikel 7 i förordning (EG) nr 1501/95 föreskrivs att kommissionen på grundval av de meddelade anbuden och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 23 i förordning (EEG) nr 1766/92, kan besluta att fastställa ett högsta exportbidrag, varvid hänsyn tas till de kriterier som

avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1501/95. I detta fall tilldelas kontraktet den eller de anbudsgivare vars anbud är på samma nivå eller lägre än det högsta bidraget, samt den eller de anbudsgivare vars anbud avser en exportavgift.

Tillämpningen av ovannämnda kriterier på det nuvarande marknadsläget för ifrågavarande spannmål medför att det högsta exportbidraget fastställs till det belopp som anges i artikel 1.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För de anbud som meddelats från och med den 5 till och med den 11 mars 1999 inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1078/98 är det högsta exportbidraget för korn fastställt till 52,90 EUR/t.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 12 mars 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 11 mars 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 126, 24.5.1996, s. 37.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 313, 21.11.1998, s. 16.

⁽⁵⁾ EGT L 154, 28.5.1998, s. 20.

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS BESLUT

av den 22 februari 1999

om ingående av ett ramavtal om samarbete mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Republiken Costa Rica, Republiken El Salvador, Republiken Guatemala, Republiken Honduras, Republiken Nicaragua och Republiken Panama

(1999/194/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT
FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 113 och 130 jämförda med artikel 228.2 första meningen och artikel 228.3 första stycket i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽²⁾, och
av följande skäl:

Gemenskapen bör, för att nå sina mål när det gäller de yttre förbindelserna, godkänna ramavtalet om samarbete med Republiken Costa Rica, Republiken El Salvador, Republiken Guatemala, Republiken Honduras, Republiken Nicaragua och Republiken Panama.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ramavtalet om samarbete mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Republiken Costa Rica, Republiken El Salvador, Republiken Guatemala, Republiken Honduras, Republiken Nicaragua och Republiken Panama godkänns härmed på gemenskapens vägnar.

Texten till avtalet fogas till detta beslut.

Artikel 2

Rådets ordförande skall göra den anmälan som avses i artikel 37 i avtalet.

Artikel 3

Europeiska gemenskapernas kommission skall, biträdd av medlemsstaternas företrädare, företräda gemenskapen i den gemensamma kommitté som inrättas genom artikel 32 i avtalet.

Artikel 4

Detta beslut träder i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Utfärdat i Luxemburg den 22 februari 1999.

På rådets vägnar

H.-F. von PLOETZ

Ordförande

⁽¹⁾ EGT C 77, 18.3.1993, s. 30.

⁽²⁾ EGT C 255, 20.9.1993, s. 167.

RAMAVTAL OM SAMARBETE

Mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Republiken Costa Rica, Republiken El Salvador, Republiken Guatemala, Republiken Honduras, Republiken Nicaragua och Republiken Panama

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD

å ena sidan, och

REGERINGARNA I COSTA RICA, EL SALVADOR, GUATEMALA, HONDURAS, NICARAGUA SAMT PANAMA

å andra sidan

SOM BEAKTAR de av tradition vänskapliga förbindelserna mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen, i det följande kallad gemenskapen och Republiken Costa Rica, Republiken El Salvador, Republiken Guatemala, Republiken Honduras, Republiken Nicaragua och Republiken Panama, i det följande kallade Centralamerika, som har stärkts under de senaste nio åren tack vare en fruktbärande politisk dialog och ett ekonomiskt samarbete som bör fördjupas,

SOM ERINRAR om det värdefulla bistånd till Centralamerika som genomförandet av det samarbetsavtal som undertecknades i Luxemburg den 12 november 1985 och slutkommunikéerna från ministermötena mellan gemenskapen och Centralamerika har inneburit,

SOM PÅ NYTT BEKRÄFTAR att de ansluter sig till principerna i FN-stadgan och reglerna i internationell rätt samt till demokratiska värderingar och respekten för de mänskliga rättigheterna samt betonar vikten av den resolution som den 28 november 1991 antogs av rådet och gemenskapens medlemsstater om mänskliga rättigheter, demokrati och utveckling,

SOM BETONAR de framsteg som har gjorts när det gäller fred och demokrati i Centralamerikas länder, inom ramen för den process för dialog och nationell försoning som har förts på detta område samt de betydande ansträngningarna för att de mänskliga rättigheterna skall respekteras,

SOM ERKÄNNER att utveckling är en grundläggande förutsättning för att processen för fred och demokrati skall kunna sträkas och är ett viktigt led i främjandet av de centralamerikanska folkens ekonomiska och sociala rättigheter,

SOM ERKÄNNER den vikt som gemenskapen fäster vid handelns utveckling och det ekonomiska samarbetet med utvecklingsländerna, med beaktande av dess riktlinjer och resolutioner om samarbete med utvecklingsländerna i Asien och Latinamerika,

SOM ERKÄNNER de gynnsamma följder moderniseringen och den ekonomiska reformprocessen har haft, liksom den liberalisering av handeln som regeringarna i Centralamerika har genomfört samt nödvändigheten av att dessa reformer åtföljs av att de sociala rättigheterna främjas inom de minst gynnade sektorerna i befolkningen, och som är övertygade om att samarbetet med gemenskapen är en viktig del i arbetet med att lösa de problem med extrem fattigdom som förekommer i denna region,

SOM ÄR MEDVETNA om betydelsen av att kunna bidra till en bättre integrering av Centralamerika i den globala världsekonomin,

SOM ÄR ÖVERTYGADE om betydelsen av fri internationell handel, principerna med ett multilateralt handelssystem och ökande investeringar samt respekt för immateriell äganderätt,

SOM BEAKTAR den särskilda vikt som parterna fäster vid ett ökat skydd för miljön i syfte att uppnå en hållbar utveckling,

SOM ERKÄNNER den omedelbara nödvändigheten av att stärka det internationella samarbetet i kampen mot narkotikarelaterade problem,

SOM BEAKTAR nödvändigheten av att uppvärdera kvinnans roll eftersom den utgör en viktig del av utvecklingsprocessen,

SOM BETONAR de framsteg som har gjorts genom Centralamerikanska integrationssystemet (SICA) som skapades genom den reformering av stadgan för Centralamerikanska staternas organisation (ODECA) som ingår i Tegucigalpaprotokollet, och med beaktande av att Centralamerika består av utvecklingsländer,

SOM ÄR ÖVERTYGADE OM nödvändigheten av att samarbetet mellan de båda regionerna går in i en ny fas, i överensstämmelse med slutsatserna från den åttonde ministerkonferensen i San José, och som erkänner det grundläggande målet för avtalet, det vill säga att befästa, fördjupa och bredda förbindelserna mellan parterna,

HAR BESLUTAT att ingå följande avtal och har i detta syfte som sina befullmäktigade ombud utnämnt:

FÖR EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD:

Niels Helveg PETERSEN
Danmarks utrikesminister,
Europeiska unionens råds sittande ordförande

Manuel MARIN
Ledamot av Europeiska gemenskapernas kommission

FÖR REPUBLIKEN COSTA RICAS REGERING:

Bernd H. NIEHAUS QUESADA
Minister för yttre förbindelser

FÖR REPUBLIKEN EL SALVADORS REGERING:

Dr. José M. PACAS CASTRO
Minister för yttre förbindelser

FÖR REPUBLIKEN GUATEMALAS REGERING:

Gonzalo MENDENDEZ PARK
Minister för yttre förbindelser

FÖR REPUBLIKEN HONDURAS REGERING:

Mario CARIAS ZAPATA
Minister för yttre förbindelser

FÖR REPUBLIKEN NICARAGUAS REGERING:

Ernesto LEAL
Minister för yttre förbindelser

FÖR REPUBLIKEN PANAMAS REGERING:

Julio LINARES
Minister för yttre förbindelser

VILKA, efter utbyte av fullmakter, som befunnits vara i vederbörlig och god ordning,

HAR AVTALAT SOM FÖLJER:

Artikel 1

Den demokratiska grunden för samarbetet

Såväl samarbetet mellan gemenskapen och Centralamerika som bestämmelserna i avtalet skall grundas på respekt för de demokratiska principerna och de grundläggande mänskliga rättigheterna, vilka styr såväl gemenskapens som Centralamerikas interna och externa politik och utgör en väsentlig del i detta avtal.

också främja att Centralamerikanska integrationssystemet befästs och förstärks.

Gemenskapen, som beaktar de centralamerikanska ländernas särskilda situation som utvecklingsländer, skall genomföra detta samarbete på för dessa länder gynnsammast möjliga sätt.

Artikel 3

Ekonomiskt samarbete

Artikel 2

Ökat samarbete

De avtalsslutande parterna skall åta sig att befästa och fördjupa sina förbindelser på alla områden av gemensamt intresse, särskilt på det ekonomiska, finansiella, sociala, vetenskapliga och tekniska området samt på handels- och miljöområdet, och därvid ta hänsyn till att de centralamerikanska länderna är mindre utvecklade. De skall

1. De avtalsslutande parterna skall åta sig, med beaktande av sitt gemensamma intresse och sina ekonomiska mål på medellång och lång sikt, att genomföra ett så omfattande ekonomiskt samarbete som möjligt, utan att någon sektor a priori utesluts. Målet för detta samarbete skall särskilt vara att

a) allmänt stärka och bredda de ekonomiska banden mellan parterna,

- b) bidra till en hållbar utveckling av deras ekonomier och till en höjning av deras respektive levnadsstandard, samtidigt som vederbörlig hänsyn tas till skyddet av miljön,
- c) främja en utveckling av handelsförbindelserna med sikte på breddning och öppnande av nya marknader samt att underlätta tillgången till dessa,
- d) främja investeringar och förstärka skyddet för investeringar,
- e) främja tekniköverföringar och samarbete mellan ekonomiska aktörer, särskilt små företag, genom att förstärka den vetenskapliga grunden och stimulera parternas innovationsförmåga,
- f) skapa möjligheter för att stimulera sysselsättningen och höja produktiviteten,
- g) främja åtgärder för landsbygdsutveckling och förbättra stadsmiljön,
- h) stödja de centralamerikanska ländernas ansträngningar att genomföra en politik som syftar till att modernisera och utveckla jordbruket och industrin,
- i) stödja den centralamerikanska integrationsprocessen och
- j) utbyta statistikuppgifter och uppgifter om metoder.

2. De avtalsslutande parterna skall därför, genom en gemensam överenskommelse, i respektive parts intresse och med beaktande av respektive kompetens och färdighet, fastställa vilka områden som skall omfattas av det ekonomiska samarbetet varvid ingen sektor a priori skall uteslutas. Samarbetet skall särskilt avse följande områden, nämligen

- a) modernisering av produktionssektorerna (industri, agroindustri, jordbruk, boskapsuppfödning, fiske, fiskodling, gruvedrift och skogsbruk),
- b) energiplanering och rationellt utnyttjande av energi,
- c) förvaltning och skydd av naturresurser och miljö,
- d) tekniköverföring,
- e) vetenskap och teknik,
- f) immateriell äganderätt, inbegripet industriell äganderätt,
- g) normer och kvalitetskriterier,
- h) tjänster, däribland finansiella tjänster, turism, transporter, telekommunikationer, telematik och informationsteknik,
- i) utbyte av information i monetära frågor och harmonisering av den makroekonomiska politiken i syfte att stärka den regionala integrationen,

- j) regelverk med tekniska föreskrifter i hälsofrågor, liksom för djur- och växtskydd,
- k) förstärkning av organ och enheter för regionalt ekonomiskt samarbete och
- l) regional utveckling och integration i gränsområden.

3. För att kunna uppnå målen för det ekonomiska samarbetet skall de avtalsslutande parterna, i enlighet med respektive lagstiftning, sträva efter att främja bland annat följande aktiviteter:

- a) Tekniskt bistånd, bland annat genom att sända ut experter och genomföra specialstudier på de samarbetsområden som har nämnts ovan.
- b) Bland annat inrätta samriskföretag, licensavtal, överföring av tekniskt kunnande och underentreprenad.
- c) Intensifiera kontakterna mellan de båda parternas företagsledare, bland annat med hjälp av konferenser, seminarier, handels- och industridelegationer i syfte att öka handeln och investeringarna samt handelsförhandlingarna och allmänna och specialiserade mässor.
- d) Gemensamt deltagande av företag från gemenskapen vid mässor och utställningar i de centralamerikanska länderna och vice-versa.
- e) Tekniska och vetenskapliga forskningsprojekt samt utbyte av experter.
- f) Utbyte av uppgifter på de samarbetsområden som omfattas av detta avtal, särskilt åtkomst till befintliga databaser eller sådana som kommer att inrättas.
- g) Upprättande av nätverk av ekonomiska aktörer, särskilt inom industrisektorn.

Artikel 4

Behandling som mest gynnad nation

De avtalsslutande parterna skall i sina handelsförbindelser bevilja varandra behandling som mest gynnad nation i enlighet med bestämmelserna i Allmänna tull- och handelsavtalet (GATT).

Artikel 5

Utveckling av handelssamarbetet

1. De avtalsslutande parterna skall åta sig att i så stor utsträckning som möjligt främja utvecklingen och breddningen av sitt handelsutbyte och skall därvid beakta respektive parts ekonomiska situation och ömsesidigt bevilja varandra så långtgående lättnader som möjligt.

2. Parterna skall därför, med beaktande av det arbete som redan har utförts på detta område i internationella organisationer, söka finna metoder och medel för att minska och undanröja olika hinder för en utveckling av handeln, särskilt icke-tariffära hinder och med tullar närbesläktade regler.

3. De avtalsslutande parterna skall undersöka möjligheten att vid behov inrätta förfaranden för ömsesidigt samråd.

Artikel 6

Former för handelssamarbetet

I syfte att uppnå ett mera dynamiskt samarbete skall parterna åta sig att genomföra följande:

- Främja möten, utbyten och kontakter mellan bäge parter företagsledare i syfte att fastställa vilka varor som är lämpliga att saluföra på den andra partens marknad.
- Underlätta samarbetet mellan sina respektive tullmyndigheter, särskilt när det gäller utbildning, förenkla förfaranden och upptäcka överträdelse av tullagstiftningen.
- Uppmuntra och stödja handelsbefrämjande aktiviteter som seminarier, symposier, mässor och handels- eller industriutställningar, handelsdelegationer, besök, handelsveckor och marknadsundersökningar.
- Stödja organisationer och företag på respektive håll så att de kan bedriva en verksamhet som gynnar bägge parter.
- Beakta respektive intressen när det gäller tillträdet till marknaderna för råvaror, halvfabrikat och helfabrikat och när det gäller stabiliseringen av de internationella råvarumarknaderna i enlighet med de mål som överenskommits i behöriga internationella organisationer.
- Med beaktande av det arbete som utförs i internationella organisationer, undersöka metoder och medel för att underlätta handelsutbytet och undanröja handelshinder.

Artikel 7

Industriellt samarbete

1. De avtalsslutande parterna skall främja utvidgningen och breddningen av produktionsbasen i länderna i Centralamerika inom industrisektorn och tjänstesektorn och skall därvid särskilt gynna sådana initiativ till samarbete mellan de båda parternas små och medelstora företag som kan underlätta för dessa företag att få tillgång till

kapital, marknader och lämplig teknik samt gynna samriskföretag.

2. I detta syfte skall parterna, var och en inom ramen för sina befogenheter, främja projekt och åtgärder som gynnar

- konsolidering och utvidgning av nätverken för samarbete,
- en omfattande användning av gemenskapens instrument för främjande, särskilt finansieringsinstrumentet *European Community Investment partners* (ECIP), bland annat genom ökat utnyttjande av den centralamerikanska regionens finansiella institut,
- samarbete mellan företag som samriskföretag, underentreprenad, tekniköverföring, licenser, tillämpad forskning och franchising.

Artikel 8

Investeringar

1. De avtalsslutande parterna är eniga om att

- var och en inom ramen för sina befogenheter, bestämmelser och riktlinjer, skall främja en ökning av investeringar som är till fördel för bägge parter,
- förbättra det gynnsamma klimatet för ömsesidiga investeringar genom att bland annat främja avtal om främjande och skyddande av investeringar mellan gemenskapens medlemsstater och länderna i Centralamerika.

2. För att dessa mål skall kunna uppnås beslutar de avtalsslutande parterna om stödåtgärder i syfte att främja och stimulera investeringar så att nya möjligheter kan fastställas och genomförandet av dem underlättas.

Åtgärderna utgörs av

- a) seminarier, utställningar och delegationer med företagsledare,
- b) utbildning av de ekonomiska aktörerna i syfte att få till stånd investeringsprojekt,
- c) tekniskt bistånd som är nödvändigt för att genomföra de gemensamma investeringarna,
- d) åtgärder inom ramen för programmet *European Community Investment Partners* (ECIP).

3. Genom de olika samarbetsformerna kan privata, offentliga, nationella och multinationella organ kopplas ihop, däribland finansiella institut med regional inriktning såväl i Centralamerika som i gemenskapen.

*Artikel 9***Samarbete mellan finansiella institut**

De avtalsslutande parterna skall bemöda sig om att, med hänsyn till sina behov och inom ramen för sina program och sin lagstiftning, uppmuntra samarbetet mellan finansiella institut genom

- utbyte av information och erfarenheter på områden som är av gemensamt intresse (bland annat genom seminarier, konferenser och workshops),
- expertutbyte,
- tekniskt bistånd,
- utbyte av statistikuppgifter och uppgifter om metoder.

*Artikel 10***Vetenskapligt och tekniskt samarbete**

1. Med beaktande av gemensamma intressen och respektive parts politiska mål på det vetenskapliga området skall de avtalsslutande parterna åta sig att utveckla sitt vetenskapliga och tekniska samarbete i syfte att framför allt

- främja utbytet av vetenskapsmän mellan Europeiska gemenskapen och Centralamerika,
- knyta båda parter vetenskapliga och tekniska samfund närmare varandra, med särskilt beaktande av de forskningscentrum som finns i de två regionerna,
- främja tekniköverföring till ömsesidig nytta,
- genomföra aktiviteter som är nödvändiga för att uppnå de mål i respektive forskningsprogram som är av intresse för båda regionerna,
- förstärka forskningskapaciteten i länderna i Centralamerika, främja åtgärder mellan centrum för vetenskaplig forskning och teknik samt stimulera framsteg inom teknikforskning och tillämpad forskning,
- skapa tillfällen till ekonomiskt och industriellt samarbete och handelssamarbete.

2. För att kunna utveckla det vetenskapliga och tekniska samarbetet är parterna eniga om att de tillsammans skall fastställa samarbetsområden med beaktande av utvecklingsbehoven inom produktionssektorerna i Centralamerika och utan att från början utesluta någon sektor.

Dessa områden skall bland annat omfatta:

- Utveckling och ledning av olika strategier för vetenskap och teknik.

- Skydd och förbättring av miljön, särskilt skydd och återställande av regnskogarna och angränsande jordbruksområden.
- Förnybar energi och rationell användning av naturresurserna.
- Tropiskt jordbruk, agroindustri och fiske.
- Hälsovård, kost och social trygghet i allmänhet och tropiksjukdomar i synnerhet.
- Andra områden som bostäder, urbanisering, planering och utveckling, transporter och kommunikationer.
- Regional integration och regionalt samarbete i frågor som rör vetenskap och teknik.
- Bioteknik tillämpad på medicin och jordbruk.
- Taxonomiska studier av den inhemska floran och faunan som gör det möjligt att upprätta en biologisk förteckning för tillämpning inom läkemedelsindustrin, jordbruket och på andra områden.

3. De avtalsslutande parterna skall främja och uppmuntra åtgärder som gör det möjligt att uppnå målen för samarbetet, särskilt

- genomförandet av gemensamma vetenskapliga och tekniska forskningsprojekt av de två parternas forskningscentrum och andra behöriga institutioner, såväl offentliga som privata,
- utbildning på lämplig nivå av centralamerikanska forskare inom forskning och utveckling, särskilt genom seminarier, kurser och konferenser vid europeiska centrum, utbyte av specialister och tekniker, utdelning av stipendier för specialisering samt praktikplatser,
- utbyte av vetenskaplig information, bland annat genom gemensamma seminarier, workshops, arbetsmöten och kongresser med deltagande av respektive parts vetenskapsmän på hög nivå,
- spridande av information och kunnande av vetenskapligt och tekniskt slag.

*Artikel 11***Samarbete om normer**

Utan att det påverkar deras internationella åtaganden skall de avtalsslutande parterna, var och en inom ramen för sina ansvarsområden och i enlighet med respektive lagstiftning, vidta åtgärder i syfte att minska förekommande skillnader i fråga om mätteknik, standardisering och certifiering genom att uppmuntra utnyttjandet av kompatibla normer och certifieringssystem. Därför skall de särskilt främja

- sammankoppling mellan experter och tekniskt bistånd i syfte att underlätta utbyte av information om och studier av mätmetoder, normer samt kontroll, främjande och certifiering av kvalitet och även utveckling av tekniskt bistånd inom detta område,
- utbyte och kontakter mellan specialiserade organ och institutioner inom dessa områden,
- aktiviteter som syftar till ett ömsesidigt erkännande av system och normer när det gäller kvalitetscertifiering,
- samrådsmöten inom angivna områden.

Artikel 12

Immateriell äganderätt och industriell äganderätt

1. De avtalsslutande parterna skall åta sig, med tillämpning av respektives lagar, andra författningar och riktlinjer, att säkerställa ett adekvat och effektivt skydd för immateriell och industriell äganderätt, däribland geografiska beteckningar och ursprungsbeteckningar och att, om det skulle visa sig lämpligt, stärka detta skydd.

2. Länderna i Centralamerika skall, i den utsträckning det är möjligt, underteckna de internationella avtalen om immateriell och industriell äganderätt.

Artikel 13

Samarbete inom gruvsektorn

De avtalsslutande parterna är eniga om att främja ett samarbete för att kunna utveckla gruvsektorn, med vederbörlig hänsyn tagen till berörda miljöaspekter.

Samarbetet skall i huvudsak bedrivas genom åtgärder i syfte

- att uppmuntra bägge parter företag att medverka i försöksgrävningar, gruvdrift och saluföring av sina respektive mineraltillgångar,
- att skapa verksamheter som främjar små och medelstora företag som är verksamma inom gruvsektorn,
- att utbyta erfarenheter om och teknik för prospektering, försöksgrävningar och exploatering inom gruvsektorn och att bedriva gemensam forskning i syfte att främja den tekniska utvecklingen.

Artikel 14

Samarbete på energiområdet

De avtalsslutande parterna erkänner energisektorns betydelse för den ekonomiska och sociala utvecklingen och är beredda att stärka sitt samarbete bland annat i fråga om

planering, bevarandeåtgärder, rationell energianvändning samt utforskande av nya energikällor. Det förstärkta samarbetet skall också ta hänsyn till miljön.

För att nå dessa mål är de avtalsslutande parterna eniga om att främja

- gemensamma utredningar och gemensam forskning,
- en utvärdering av de alternativa energiresursernas potential samt att energisnål teknik används inom tillverkningsindustrin,
- kontinuerliga kontakter mellan personer som ansvarar för energiplaneringen,
- genomförandet av gemensamma program och projekt i dessa frågor.

Artikel 15

Samarbete på transportområdet

De avtalsslutande parterna erkänner transporternas betydelse för den ekonomiska utvecklingen och intensifieringen av handelsutbytet och skall därför vidta nödvändiga åtgärder för att genomföra ett samarbete med avseende på samtliga typer av transporter.

Samarbetet skall fokuseras kring

- utbyte av information om respektive parts riktlinjer och om frågor som är av gemensamt intresse,
- program för ekonomisk, juridisk och teknisk utbildning för ekonomiska aktörer och ansvariga inom offentliga förvaltningar,
- bistånd, bland annat till program för modernisering av infrastrukturer.

Artikel 16

Samarbete om informationsteknik och telekommunikationer

1. De avtalsslutande parterna är medvetna om att informationsteknik och telekommunikationer är av särskild betydelse för den ekonomiska och sociala utvecklingen och förklarar sig därför beredda att främja ett samarbete inom områden som är av gemensamt intresse, framför allt i fråga om

- främjande av investeringar och gemensamma investeringar,
- standardisering, typprovning och certifiering,

- telefonisystem för landsbygden och mobiltelefoni samt land- och rymdbaserade telekommunikationer som transportnät, satelliter, fiberoptik, RNIS (Datanät för integrerade tjänster) samt dataöverföring,
- elektronik och mikroelektronik,
- datorisering och automatisering,
- forskning om och utveckling av ny informations- och telekommunikationsteknik.

2. Samarbetet skall särskilt genomföras genom

- främjande av gemensamma projekt inom forskning och utveckling samt upprättande av informationsnätverk och databaser och tillträde till redan befintliga databaser och informationsnätverk,
- samarbete mellan experter,
- expertutlåtanden, studier och informationsutbyte,
- utbildning av vetenskaplig och teknisk personal,
- fastställande och genomförande av projekt till ömsesidig nytta.

Artikel 17

Samarbete om turism

De avtalsslutande parterna skall, i enlighet med respektives lagstiftning, stödja samarbete inom turistsektorn i länderna i Centralamerika genom särskilda åtgärder som

- informationsutbyte och studier av möjligheterna till turism i framtiden,
- bistånd med statistikuppgifter och informationsteknik,
- utbildning,
- att organisera evenemang och delta i turistmässor för att främja regionen Centralamerika,
- främja investeringar och gemensamma investeringar som bidrar till att utveckla turismen.

Artikel 18

Samarbete på miljöområdet

Parterna förklarar sig villiga att upprätta ett nära samarbete när det gäller skydd, bevarande, förbättring och förvaltning av miljön, särskilt i syfte att lösa problemen med förorening av vatten, mark och luft, jorderosion, ökenspridning, skogsskövling och överexploatering av naturresurserna, problemen med stora tätortsområden samt ett fruktbart bevarande av skogens och markens och vattnens flora och fauna genom att undvika olämplig exploatering av och handel med dessa, särskilt när det rör sig om skyddade arter.

Parterna skall därför bemöda sig om att genomföra gemensamma åtgärder som bland annat syftar till att

- skapa och förstärka kompetenta strukturer i Centralamerika, såväl offentliga som privata,
- främja miljöutbildning på alla nivåer och sprida kunskap om problemen och lösningar på dem för att medvetandegöra allmänheten,
- genomföra studier och projekt och ge tekniskt bistånd,
- arrangera möten, seminarier, arbetsgrupper, föredrag, utbyte mellan tekniker och tjänstemän som är specialister på miljöfrågor,
- utbyta information och erfarenheter,
- genomföra utredningar och undersökningar för att verkställa gemensamma program och projekt i syfte att förebygga och kontrollera naturkatastrofer,
- främja utveckling och alternativ ekonomisk användning av skyddade områden, med vederbörlig hänsyn till de berörda områdenas särart.

Artikel 19

Samarbete på området biologisk mångfald

De avtalsslutande parterna skall bemöda sig om att upprätta ett samarbete som syftar till att bevara den biologiska mångfalden. Detta samarbete skall grundas på följande tre kriterier: socioekonomisk nytta, ekologiskt bevarande och ursprungsbefolkningens intressen.

Artikel 20

Samarbete om utveckling

För att öka effektiviteten i samarbetet på de områden som anges nedan skall parterna sträva efter att upprätta fleråriga program.

Dessutom erkänner parterna att viljan att bidra till en mer kontrollerad och hållbar utveckling innebär att prioritet skall ges till utvecklingsprojekt för att tillgodose de trängande behoven hos de minst gynnade befolkningarna i Centralamerika och kvinnans roll i denna process. De erkänner vidare att utvecklingsproblemen och miljöproblemen är nära knutna till varandra.

Samarbetet på detta område skall särskilt inbegripa åtgärder för att bekämpa den extrema fattigdomen, att mildra konsekvenserna av programmen för strukturanpassning och främja skapandet av sysselsättning. Åtgärder som har återverkningar på den ekonomiska omstruktureringen skall prioriteras, med beaktande av de makroekonomiska och sektoriella problemen, liksom problemen med anknytning till den institutionella utvecklingen.

Detta samarbete skall genomföras i största möjliga utsträckning, i nära samarbete med medlemsstaterna.

Artikel 21

Samarbete på jordbruks-, skogsbruks- och landsbygdsområdena

Parterna är eniga om att samarbeta på områdena för jordbruk, skogsbruk, agroindustri, livsmedelsproduktion, boskapsuppfödning och tropiska produkter för att höja utvecklingsnivåerna.

I en anda av gott samarbete och god vilja skall de därför, med beaktande av respektives lagstiftning på området, åta sig att undersöka

- möjligheterna att utöka handeln av jordbruks- och skogsbruksprodukter, agroindustriella och tropiska produkter och produkter från djuruppfödning,
- sanitära, fytosanitära och veterinärmedicinska åtgärder och miljöåtgärder för att undanröja eventuella hinder för handelsutbytet på detta område.

Parterna skall också, med beaktande av principerna om en hållbar utveckling, bemöda sig om att genomföra initiativ som främjar samarbetet på följande områden:

- Utvecklingen av jordbrukssektorn.
- Skydd av och en hållbar utveckling när det gäller resurserna mark, vatten, skog, flora och fauna.
- Jordbruks- och landsbygds miljön.
- Utbildning av mänskliga resurser när det gäller de områden som integrerar ny teknik inom jordbruk, skogsbruk och djuruppfödning liksom drift av företag.
- Utbyte och kontakt mellan båda parternas tekniker, producenter och institutioner för att uppmuntra och underlätta handel och investeringar.
- Forskning på jordbruksområdet.
- Förstärkning och uppkoppling av databaser som innehåller statistikuppgifter om jordbruk, skogsbruk och djuruppfödning.

Artikel 22

Samarbete om fiske

De avtalsslutande parterna är eniga om att förstärka och utveckla sitt samarbete när det gäller fiske, särskilt i fråga om resursbedömning, traditionellt fiske och vattenbruk genom åtgärder som att

- utarbeta och genomföra särskilda program och projekt för ekonomi, handel, vetenskap och teknik,
- uppmuntra den privata sektorn att delta i utvecklingen av denna sektor.

Artikel 23

Samarbete om folkhälsofrågor

De avtalsslutande parterna är eniga om att samarbeta för att förbättra folkhälsan, särskilt för de minst gynnade befolkningsgrupperna med betoning i första hand på riskgrupperna.

De skall därför se till att utveckla gemensam forskning, tekniköverföring, erfarenhetsutbyte och tekniskt bistånd, särskilt åtgärder med avseende på

- styrning och förvaltning av behöriga hälsovårdsmyndigheter, särskilt inom primärvården,
- genomförande av program för undervisning och yrkesutbildning inom hälsovårdssektorn,
- program och projekt i syfte att förbättra de sanitära förhållandena (för att bland annat förebygga infektioner och endemiska sjukdomar) och den sociala välfärden i tätortsområden och på landsbygden,
- utbildning av medicinsk personal på gräsrotsnivå,
- förebyggande och behandling av aids,
- mödra- och barnavård och familjeplanering,
- förebyggande och behandling av kolera.

Artikel 24

Samarbete när det gäller social utveckling

1. De avtalsslutande parterna skall, var och en inom ramen för sina respektive befogenheter och i enlighet med respektive lagstiftning, besluta att inleda ett omfattande samarbete i syfte att förstärka den sociala utvecklingen, särskilt genom att förbättra levnadsförhållandena för den fattigaste befolkningen i länderna i Centralamerika.

2. De åtgärder och aktiviteter som skall genomföras för att dessa mål skall kunna uppnås, skall innefatta stöd, i huvudsak i form av tekniskt bistånd, på följande områden:

- Skydd av barn.
- Främjande av kvinnans roll.
- Främja omvandlingen av den informella ekonomin till den officiella ekonomin.
- Utbildnings- och hjälpprogram för ungdomar som befinner sig i särskilt svåra situationer.
- Insatser för att mildra de sociala konsekvenserna av programmen för strukturanpassning, särskilt med hjälp av projekt som kan skapa sysselsättning.
- Socialtjänstförvaltning.
- Förbättra boendeförhållandena och de hygieniska förhållandena i tätortsområden och på landsbygden.

*Artikel 25***Samarbete i kampen mot narkotika**

De avtalsslutande parterna skall åta sig, var och en i enlighet med sina respektive befogenheter, att samordna och intensifiera sina ansträngningar att förhindra, minska och avveckla den olagliga produktionen, distributionen och konsumtionen av narkotika och psykotropa ämnen, med beaktande av det arbete som har genomförts på området av regionala och internationella organ.

Samarbetet, med stöd av organ som är specialiserade på området, skall omfatta

- projekt för utbildning, behandling, avgiftning och återanpassning av narkotikamissbrukare,
- program för att förhindra narkotikamissbruk,
- forskningsprogram,
- åtgärder som syftar till att främja alternativ utveckling, däribland särskilt ersättningsgrödor,
- utbyte av relevant information, däribland åtgärder när det gäller penningtvätt,
- program för övervakning av handeln med prekursorer, kemiska produkter och psykotropa ämnen.

De avtalsslutande parterna kan, genom en gemensam överenskommelse, lägga till andra verksamhetsområden.

*Artikel 26***Samarbete om bistånd till flyktingar, fördrivna och repatrierade personer**

Parterna bekräftar åter sin vilja att fortsätta det omfattande samarbetet för att möjliggöra att grupper av flyktingar, fördrivna och repatrierade personer i Centralamerika åter inlemmas i produktionen. Detta samarbete skall fokuseras på

- stöd till förberedande av samarbetsåtgärder tillsammans med mottagarländerna och med Internationella konferensen om centralamerikanska flyktingar (CIREFCA),
- verkställande av särskilda projekt med intressenter på området: UNHCR, regeringsorgan i mottagarländerna och icke-statliga organisationer (NGO) som har visat att de har erfarenhet i båda regionerna.

*Artikel 27***Samarbete för att stärka den demokratiska processen i Centralamerika**

De avtalsslutande parterna är eniga om att stödja demokratiska institutioner och den demokratiska processen i Centralamerika, särskilt när det gäller organisering och övervakning av fria och öppna val, stärkande av rätts-

staten, respekten för de mänskliga rättigheterna och delaktighet för hela befolkningen i det politiska och sociala livet, utan diskriminering.

För att uppnå dessa mål skall parterna åta sig att genomföra följande:

- Verkställande av det fleråriga program för främjande av de mänskliga rättigheterna som antogs i Lissabon i februari 1992.
- Utarbetande och verkställande av andra särskilda projekt till stöd för demokratiska institutioner i Centralamerika.

*Artikel 28***Samarbete om regional integration**

De avtalsslutande parterna skall främja åtgärder som syftar till att utveckla den regionala integrationen i Centralamerika.

Särskild prioritet skall ges åt åtgärder som syftar till att

- ge tekniskt bistånd till de tekniska och praktiska delarna av integreringen,
- främja handel på nivån under regionerna samt mellan regionerna,
- utveckla det regionala samarbetet om miljön,
- stärka de regionala institutionerna och stödja genomförandet av gemensamma riktlinjer och gemensam verksamhet,
- främja utvecklingen av regionala kommunikationer.

*Artikel 29***Samarbete om offentlig förvaltning**

De avtalsslutande parterna är eniga om att samarbeta i frågor som rör förvaltning och institutionell organisation, inbegripet rättsväsendets organisering.

För att dessa mål skall kunna uppnås, skall de genomföra åtgärder som särskilt syftar till att främja informationsutbyte och kurser för tjänstemän och anställda i nationella förvaltningar, för att öka effektiviteten hos den offentliga förvaltningen.

Detta samarbete skall utgå ifrån befintliga institutioner och institutioner i de två regionerna.

*Artikel 30***Samarbete i informations-, kommunikations- och kulturfrågor**

De avtalsslutande parterna är eniga om att vidta gemensamma åtgärder på områdena information och kommuni-

kation, för att öka kunskaperna om och främja Europeiska gemenskapens och Centralamerikas karaktär och ändamål och uppmuntra gemenskapens medlemsstater och staterna i Centralamerika att stärka de kulturella banden.

Dessa åtgärder skall särskilt omfatta följande:

- Utbyte av information i frågor av gemensamt intresse som rör kultur och information.
- Arrangera kulturarrangemang och kulturutbyten, särskilt mellan universiteten.
- Förberedande studier och tekniskt bistånd för att bevara kulturarvet.

Artikel 31

Samarbete om utbildning

För att kunna förbättra utbildningen av de mänskliga resurserna i Centralamerika skall de avtalsslutande parterna förstärka sitt samarbete på områden av gemensamt intresse med beaktande av ny teknik.

Samarbetet kan genomföras som

- åtgärder som syftar till att förbättra högre tjänstemäns, teknikers och yrkesverksammas och yrkesutbildade arbetares utbildning,
- åtgärder med stark multiplikatoreffekt för utbildning av utbildare och tjänstemän inom teknikområdet som innehar poster med stort ansvar i offentliga och privata företag, förvaltningen, den offentliga sektorn och myndigheter som arbetar med ekonomisk organisation,
- konkreta program för utbyte av experter, kunskap och teknik mellan utbildningsanstalter i de europeiska och centralamerikanska länderna, särskilt inom teknik, vetenskap och på fackområden,
- alfabetiseringsprogram inom ramen för projekt på områdena folkhälsa och social utveckling.

Artikel 32

Medel för att genomföra samarbetet

1. De avtalsslutande parterna skall åta sig att, inom ramen för sina möjligheter och med användning av sina respektive system, ställa lämpliga medel till förfogande för att målen för samarbetet enligt detta avtal skall kunna uppnås, inbegripet finansiella medel. När helst det är möjligt skall därför ett flerårigt program fastställas och en prioritering göras, med beaktande av behov och utvecklingsnivå i länderna i Centralamerika.

2. För att underlätta samarbetet enligt detta avtal skall länderna i Centralamerika ge gemenskapens experter nödvändiga garantier och resurser för att de skall kunna fullgöra sina uppdrag.

Artikel 33

Gemensam kommitté

1. De avtalsslutande parterna är eniga om att behålla den gemensamma kommitté som inrättades genom det samarbetsavtal som undertecknades 1985. Den gemensamma kommittén är sammansatt av företrädare för gemenskapen och företrädare för länderna i Centralamerika, biträdda av företrädare för organ för centralamerikansk integration.

2. Gemensamma kommittén skall ha till uppgift att

- se till att detta avtal fungerar väl,
- samordna, och fördela prioriteringar mellan, verksamheter, konkreta åtgärder och projekt i anslutning till målen i detta avtal och föreslå de medel som är nödvändiga för att förverkliga målen,
- granska och följa upp utvecklingen av handelsutbytet och samarbetet mellan parterna,
- formulera alla de rekommendationer som är nödvändiga för att främja ett ökat handelsutbyte och en intensifiering och breddning av samarbetet,
- försöka hitta lämpliga sätt att förhindra att problem uppstår på grund av tolkningen och tillämpningen av detta avtal.

3. Dagordningen för kommitténs sammanträden skall fastställas i samråd mellan parterna. Regler för hur ofta och var sammanträdena skall äga rum, valet av ordförande och övriga eventuella frågor skall fastställas av den gemensamma kommittén själv; den gemensamma kommittén skall själv bestämma om att upprätta underkommittéer i förekommande fall.

Artikel 34

Andra avtal

1. Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i fördragen om upprättandet av Europeiska gemenskaperna skall det här avtalet, liksom varje åtgärd som vidtas inom ramen för avtalet, inte till någon del påverka gemenskapens medlemsstaters befogenheter att vidta bilaterala åtgärder tillsammans med länderna i Centralamerika när det gäller ekonomiskt samarbete eller, i förekommande fall, att ingå nya avtal om ekonomiskt samarbete med länderna i Centralamerika.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1 om ekonomiskt samarbete skall bestämmelserna i detta avtal ersätta sådana bestämmelser i avtal som ingåtts mellan gemenskapens medlemsstater och länderna i Centralamerika som är oförenliga eller identiska med dessa.

Artikel 35

Klausul om territoriell tillämpning

Detta avtal skall vara tillämpligt, å ena sidan, på de territorier på vilka Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen är tillämpligt enligt de villkor som fastställs i detta fördrag och, å andra sidan, de territorier som tillhör de sex centralamerikanska länder som är avtalsslutande parter i detta avtal.

Artikel 36

Bilagor

Bilagorna skall utgöra en integrerad del av detta avtal.

Artikel 37

Ikraftträdande och automatisk förlängning

Detta avtal träder i kraft den första dagen i den månad som följer efter den dag då de avtalsslutande parterna underrättat varandra om att nödvändiga juridiska formaliteter för dess ikraftträdande har slutförts. Det ingås för en period av fem år. Det förlängs automatiskt med ett år i

taget om ingen av de avtalsslutande parterna skriftligen säger upp avtalet hos den andra parten sex månader innan detta löper ut.

Om avtalet sägs upp av ett av länderna i Centralamerika skall denna uppsägning på intet sätt påverka tillämpningen av avtalet för de övriga avtalsslutande parterna.

Artikel 38

Giltiga texter

Detta avtal är upprättat i två original på de danska, engelska, franska, grekiska, italienska, nederländska, portugisiska, spanska och tyska språken, vilka samtliga texter är lika giltiga.

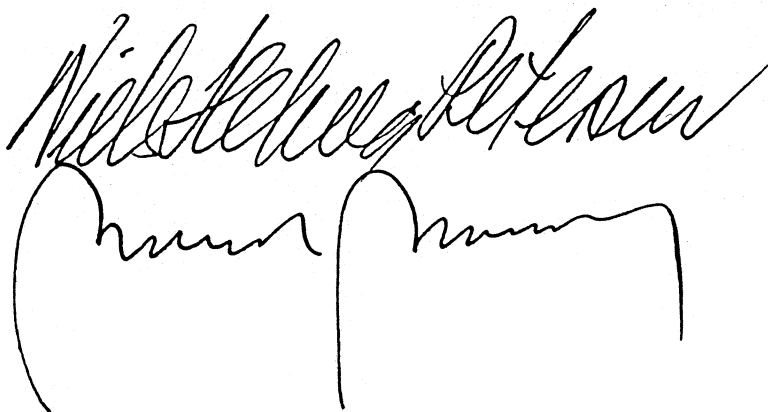
Artikel 39

Utvecklingsklausul

1. De avtalsslutande parterna kan genom en gemensam överenskommelse utveckla och förbättra detta avtal i syfte att öka samarbetet och komplettera det med avtal om särskilda sektorer eller verksamheter.

2. Inom ramen för tillämpningen av detta avtal kan var och en av de avtalsslutande parterna, med beaktande av den erfarenhet som vunnits i samband med avtalets genomförande, lägga fram förslag som syftar till att vidga området för samarbetet.

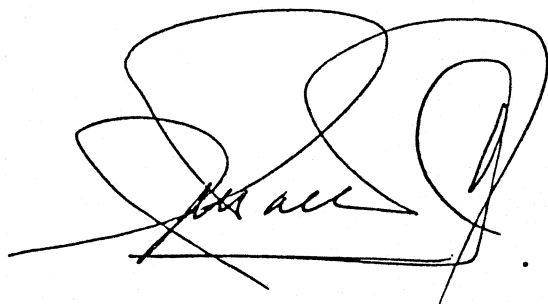
Por el Consejo de las Comunidades Europeas
For Rådet for De Europæiske Fællesskaber
Für den Rat der Europäischen Gemeinschaften
Για το Συμβούλιο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων
For the Council of the European Communities
Pour le Conseil des Communautés européennes
Per il Consiglio delle Comunità europee
Voor de Raad van de Europese Gemeenschappen
Pelo Conselho das Comunidades Europeias



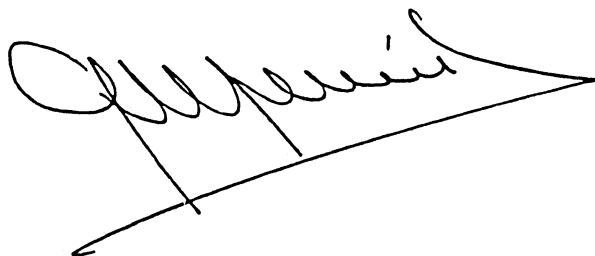
Por el Gobierno de la República de Costa Rica



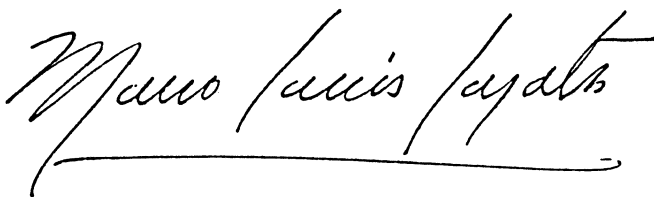
Por el Gobierno de la República de El Salvador



Por el Gobierno de la República de Guatemala



Por el Gobierno de la República de Honduras

A handwritten signature in black ink, appearing to read "Mario Luis Ayala", with a long horizontal flourish extending to the right.

Por el Gobierno de la República de Nicaragua

A handwritten signature in black ink, appearing to read "R. Real", with a horizontal line underneath.

Por el Gobierno de la República de Panamá

A handwritten signature in black ink, appearing to read "J. L. Llanos", with a large loop at the end.

—

*BILAGA***SKRIFTVÄXLING OM SJÖTRANSPORTER***Skrivelse nr 1*

Jag vore tacksam om Ni kunde bekräfta följande:

I samband med undertecknandet av ramavtalet om samarbete mellan Europeiska gemenskapen och republikerna Costa Rica, El Salvador, Guatemala, Honduras, Nicaragua och Panama förband sig parterna att på lämpligt sätt diskutera frågan om hur sjötransporterna fungerar och framför allt om de skulle kunna utgöra ett hinder för utvecklingen av handeln. Härvid kommer för båda parter tillfredsställande lösningar att eftersträvas, med respekt för principen om fri och lojal konkurrens på marknadsmässig grund.

Parterna enades också om att dessa frågor även skall ingå i den gemensamma kommitténs arbetsområde.

Högaktningsfullt

På Europeiska gemenskapernas råds vägnar

Skrivelse nr 2

Jag har mottagit Er skrivelse och bekräftar följande:

"I samband med undertecknandet av ramavtalet om samarbete mellan Europeiska gemenskapen och republikerna Costa Rica, El Salvador, Guatemala, Honduras, Nicaragua och Panama förband sig parterna att på lämpligt sätt diskutera frågan om hur sjötransporterna fungerar och framför allt om de skulle kunna utgöra ett hinder för utvecklingen av handeln. Härvid kommer för båda parter tillfredsställande lösningar att eftersträvas, med respekt för principen om fri och lojal konkurrens på marknadsmässig grund.

Parterna enades också om att dessa frågor även skall ingå i den gemensamma kommitténs arbetsområde."

Högaktningsfullt

På Centralamerikas vägnar

ENSIDIG FÖRKLARING FRÅN CENTRALAMERIKA OM ARTIKEL 8

Länderna i Centralamerika förklarar sig beredda att på begäran av en medlemsstat i Europeiska ekonomiska gemenskapen inleda diskussioner i syfte att sluta bilaterala avtal om skydd för och främjande av investeringar.

ENSIDIG FÖRKLARING FRÅN GEMENSKAPEN OM ARTIKEL 32

Gemenskapen bekräftar sin avsikt att prioritera stödet till projekt av regional karaktär och förklarar sig beredd att intensifiera detta samarbete från såväl kvalitativ som kvantitativ synpunkt. De finansiella bidrag som kommer att göras tillgängliga i detta syfte kommer att överensstämma med de utvidgade målen för detta avtal och den betydande ökning av medel som föreskrivs i riktlinjerna för samarbete med utvecklingsländerna i Latinamerika och Asien under 1990-talet. Bidragen kommer att ingå i budgetanslagen.

ENSIDIG FÖRKLARING FRÅN GEMENSKAPEN OM DE SÄRSKILDA KONCESSIONER SOM BEVILJATS CENTRALAMERIKA ENLIGT RÅDETS FÖRORDNING (EEG) nr 3900/91 AV DEN 16 DECEMBER 1991

Gemenskapen förklarar att den är beredd att

- a) undersöka följderna för länderna i Centralamerika och andra utvecklingsländer av de särskilda koncessioner som beviljats inom ramen för det allmänna preferenssystemet,
 - b) fortsätta dialogen med de centralamerikanska länderna i denna fråga,
 - c) ge kommissionen i uppdrag att vid utgången av den giltighetstid som fastställts för beviljande av preferenser (1994) genomföra en utvärdering av läget, särskilt mot bakgrund av utvecklingen av de omständigheter som rådde vid beviljandet av preferenserna.
-

ENSIDIG FÖRKLARING AV CENTRALAMERIKA OM DE SÄRSKILDA KONCESSIONER SOM BEVILJATS CENTRALAMERIKA ENLIGT RÅDETS FÖRORDNING (EEG) nr 3900/91 AV DEN 16 DECEMBER 1991

De avtalsslutande parterna i Centralamerika understryker att de tillmäter den preferensordning som Europeiska gemenskapen har beviljat dem inom ramen för det allmänna preferenssystemet stor betydelse.

Denna ordning har en särskild betydelse för Centralamerika genom det stöd som därigenom ges till fredsprocessen, stärkandet av demokratin och den nationella återuppbyggnaden och genom att det innebär en insats för att deras svaga ekonomier, deras samhällen och demokratiska institutioner inte påverkas av alla problem som är knutna till narkotikan.

Underrättelse om datum för ikraftträdande av ramavtalet om samarbete mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Republiken Costa Rica, Republiken El Salvador, Republiken Guatemala, Republiken Honduras, Republiken Nicaragua och Republiken Panama

När utväxlingen av anmälningshandlingar om slutförande av de förfaranden som krävs för ikraftträdandet av ovannämnda avtal, undertecknat den 22 februari 1993 i San Salvador, avslutats den 24 februari 1999, skall detta avtal träda i kraft den 1 mars 1999, i enlighet med artikel 37 i detsamma.

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 1 juli 1998

om stöd som Italien redan beviljat eller kommer att bevilja Keller SpA och Keller Meccanica SpA

[delgivet med nr K(1998) 2047]

(Endast den italienska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(1999/195/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 93.2 första stycket i detta,

med beaktande av Avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, särskilt artikel 62.1 a i detta,

efter att i enlighet med de ovan nämnda artiklarna ha gett berörda parter tillfälle att yttra sig, och

av följande skäl:

I

I skrivelser av den 12 april och den 2 maj 1996 anmälde den italienska regeringen till kommissionen sin avsikt att bevilja statliga garantier enligt artikel 2a i lag nr 95/1979 till förmån för företagen Keller SpA och Keller Meccanica SpA, som båda förklarats insolventa och står under särskild förvaltning sedan 1994.

De två företagen ingick i Keller-koncernen, som är verksam inom sektorn för konstruktion av rullande järnvägsmaterial. Keller SpA, som var koncernens moderbolag, har säte på Sicilien och en personalstyrka motsvarande 294 heltidsanställda personer. Företaget Keller Meccanica SpA, som kontrolleras av Keller SpA, har säte på Sardinien och 319 anställda.

Med stöd av lag nr 95 från 1979 utsågs en särskild förvaltare med ansvar för att utarbeta återhämtningsprogram för båda företagen, vilka godkändes genom ministerdekret av

den 22 december 1994 och bland annat förutsåg att order som redan erhållits skulle slutföras för att de två företagens lönsamhet skulle återupprättas, så att de kunde överlåtas till en förvärvare eller likvideras. Genomförandet av dessa program har försenats på grund av problem med att finna nödvändig finansiering.

Bland de finansieringar som har erhållits har Keller SpA beviljats ett förmånligt lån på 33 839 miljoner italienska lire av Irfis-Mediocredito della Sicilia och Keller Meccanica SpA har beviljats ett förmånligt lån på 6 500 miljoner lire av Società Finanziaria Industriale Rinascita Sardegna-Sfirs SpA. Båda dessa lån har beviljats till en räntesats som är lägre än referensräntan för Italien (11,35 % för 1995).

II

Med hänsyn till de ofullständiga uppgifterna från de italienska myndigheterna och till kommissionens allvarliga tvivel i fråga om de anmälda åtgärderna, beslutade kommissionen den 10 februari 1997 att inleda det förfarande som anges i artikel 93.2 beträffande följande åtgärder:

- Det förmånliga lån på 33 839 miljoner lire som Irfis-Mediocredito della Sicilia SpA har beviljat Keller SpA till en årlig räntesats av 4 %.
- Det förmånliga lån på 6 500 miljoner lire som Società Finanziaria Industriale Rinascita Sardegna-Sfirs SpA har beviljat Keller Meccanica SpA till en årlig räntesats av 5 %.

- Förslaget att bevilja statliga garantier enligt artikel 2a i lag nr 95/1979 till förmån för Keller SpA och Keller Meccanica SpA för 50 % av de ovannämnda förmånliga lånen.

Kommissionen kunde då inte betrakta de åtgärder som ingick i återhämtningsprogrammen som omstruktureringsåtgärder, eftersom de inte uppfyllde villkoren i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter⁽¹⁾, särskilt med hänsyn till att det saknades en genomförbar, sammanhängande och långtgående plan för att återupprätta företagens lönsamhet på lång sikt. Det föreföll dessutom som om de två förmånliga lånen hade beviljats i strid med skyldigheten enligt artikel 93.3 i EG-fördraget att underrätta kommissionen om planer på att vidta eller ändra stödåtgärder.

III

Genom en skrivelse av den 5 mars 1997 underrättade kommissionen de italienska myndigheterna om beslutet att inleda förfarandet i artikel 93.2 beträffande de nämnda åtgärderna. Innehållet i skrivelsen offentliggjordes i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*⁽²⁾. Det har inom ramen för förfarandet inte inkommit några yttranden från berörda tredje parter till kommissionen.

De italienska myndigheterna besvarade beslutet om att inleda förfarandet den 19 maj 1997 och anförde följande:

- Vad gäller stödet till Keller SpA har regionen Sicilien svarat att det förmånliga lån på 33 839 miljoner lire som beviljades den 22 april 1996 hade beviljats enligt den regionala lagen nr 25/1993, en stödordning som godkännts av kommissionen. Denna lag, som anmälades till kommissionen den 14 mars 1995, har därefter ändrats genom den regionala lagen nr 20/1995, som utvidgade ordningen från 1993 till att även omfatta företag som står under särskild förvaltning. Tvärt emot vad kommissionen påstod i samband med att förfarandet inleddes hade lånet alltså inte beviljats inom ramen för den regionala lagen nr 20/1995, utan med stöd av dess föregångare, den regionala lagen nr 25/1993. De sicilianska myndigheterna har också tillkännagivit att de inte har för avsikt att bevilja Keller SpA statliga garantier.
- Vad gäller stödet till Keller Meccanica SpA har regionen Sardinien hävdat att det förmånliga lånet på 6 500 miljoner lire hade beviljats med stöd av den regionala lagen nr 66/1976, en annan stödordning som godkännts av kommissionen, vilken därefter har ändrats för att dess bedömningskriterier, som går tillbaka till 1976, skulle anpassas efter de aktuella ekonomiska förutsättningarna. De sardiska myndigheterna

har inte uttalat sig om den statliga garanti som planeras för Keller Meccanica SpA.

- De italienska och de sardiska myndigheterna har vidare förklarat att omstruktureringsplanerna avsåg enbart den fyraårsperiod under vilken företagets verksamhet får fortsätta enligt lag nr 95/1979. Syftet med planerna var därför endast att slutföra befintliga order och att vid utgången av den nämnda tidsperioden sälja företagen till tredje man eller likvidera dem.

Den 23 juni 1997 hölls ett möte med de sardiska myndigheterna som betonade att det i praktiken inte finns några band mellan Keller Meccanica SpA och Keller SpA. Vad gäller det förmånliga lån som beviljats Keller Meccanica SpA inom ramen för den regionala lagen nr 66/1976, betonade de sardiska myndigheterna att de villkor på vilka kommissionen hade grundat sitt godkännande av stödordningen från 1976 hade anpassats i enlighet med kommissionens egen definition av små och medelstora företag i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till små och medelstora företag⁽³⁾.

Under mötet åtog sig de sardiska myndigheterna att anmäla de ändringar som gjorts av den regionala lagen nr 66/1976 och att lägga fram en omstruktureringsplan för Keller Meccanica SpA. De sardiska myndigheterna har antytt att det är möjligt att Keller Meccanica SpA inte kommer att beviljas den statliga garantin.

Efter flera uppmaningar från kommissionen lämnade de italienska myndigheterna den 27 januari 1998 ytterligare upplysningar om de två företagen och bekräftade särskilt att de anmälda statliga garantierna enligt lag nr 95/1979 inte skulle beviljas, att båda företagen håller på att genomföra de återhämtningsplaner som godkännts 1994 och att försäljningsförfarandet redan har inletts, med hänsyn till att överlåtelsen av företagen till tredje man måste vara slutförd senast i juni 1998. De italienska myndigheterna ansåg därför att det inte längre var nödvändigt att ge in nya omstruktureringsplaner till kommissionen och de meddelade att de skulle dra tillbaka anmälan beträffande statliga garantier enligt artikel 2a i lag nr 95/1979.

De italienska myndigheterna bifogade en handling från regionen Sardinien i vilken det intygas att ändringarna av stödordningen från 1976, vilken omfattade lånet till Keller Meccanica SpA, kommer att anmälas tillsammans med en ny ändring som av politiska skäl ännu inte har godkänts. Trots detta betonade de att de nämnda ändringarna endast syftar till att uppdatera de kriterier som fastställs i den ursprungliga ordningen från 1976. Hittills har någon anmälan enligt artikel 93.3 i EG-fördraget inte kommit in till kommissionen, som endast har "underrättats" om ändringarna i fråga genom skrivelsen av den 27 januari 1998.

⁽¹⁾ EGT C 368, 23.12.1994, s. 12.

⁽²⁾ EGT C 140, 7.5.1997, s. 12.

⁽³⁾ EGT C 213, 19.8.1992, s. 2.

IV

A. Den statliga garantin enligt lag nr 95/1979

Förslaget att bevilja Keller SpA och Keller Meccanica SpA statliga garantier inom ramen för lag nr 95/1979 har anmälts till kommissionen i enlighet med artikel 93.3 i EG-fördraget. Kommissionen anser att de italienska myndigheterna har uppfyllt skyldigheten enligt den artikeln.

I en skrivelse till kommissionen av den 27 januari 1998 bekräftade de italienska myndigheterna att de statliga garantierna inte skulle beviljas och de drog därefter tillbaka anmälan avseende dessa. Kommissionen har därför avslutat det förfarande enligt artikel 93.2 som inletts beträffande dessa garantier.

B. Det förmånliga lån på 33 839 miljoner lire som beviljats Keller SpA

När förfarandet inleddes förklarade kommissionen att de italienska myndigheterna tidigare själva hade hävdats att lånet hade beviljats den 22 april 1996 med stöd av den regionala lagen nr 20/1995, genom vilken regionen Sicilien utvidgade artiklarna 30 och 31 i den regionala lagen nr 25/1993 till att omfatta företag som ställts under särskild förvaltning. De åtgärder som faller under artiklarna 30 och 31 i den regionala lagen nr 25/1993 godkändes av kommissionen 1994 (statligt stöd C 12/92, f.d. NN 113/A/93 – Italien). Eftersom den regionala lagen nr 20/1995 utgjorde en ändring av den regionala lagen nr 25/1993 ansåg kommissionen att den utgjorde en del av den ursprungliga ordningen, som fortfarande är under prövning (statligt stöd NN 113/A/93 – Italien).

Som redan anförts hävdade de italienska myndigheterna i sitt yttrande över kommissionens beslut att inleda förfarandet att det förmånliga lån på 33 839 miljoner lire som beviljats Keller SpA inte hade beviljats enligt lag nr 20/1995 utan med stöd av den regionala lagen nr 25/1993. I själva verket undertecknades avtalet mellan Irfis-Medio-credito della Sicilia och Keller SpA, redan då under särskild förvaltning, den 30 december 1994, dvs. en dag innan utgången av den tidsfrist som kommissionen hade fastställt i sitt beslut från 1994 för den ordning för regionalstöd som införts genom den regionala lagen nr 25/1993 (som i sin tur utgjorde en ändring av den regionala lagen nr 119/1983).

De italienska myndigheterna hävdar att man vid bedömningen av om åtgärden i fråga är förenlig med stödordningen måste ta hänsyn till den tidpunkt då avtalet om det ingripande som reglerar betalningen ingicks och inte den tidpunkt då det förmånliga lånet faktiskt beviljades. Kommissionen bekräftade denna tolkning i en skrivelse av den 19 januari 1995. Eftersom man endast behöver beakta den första av dessa tidpunkter är det följaktligen

uteslutet att det förmånliga lånet kan ha beviljats med stöd av den regionala lagen nr 20/1995, som vid den tiden inte ens hade antagits av regionen.

De italienska myndigheterna hävdar att den regionala lagen nr 20/1995 inte föreskriver att nytt statligt stöd får beviljas utan begränsar sig till att uttryckligen ange att även företag som står under särskild förvaltning kan vara föremål för de åtgärder som anges i den regionala lagen nr 25/1993. Med andra ord innebär den regionala lagen nr 20/1995 endast ett klargörande av den regionala lagen nr 25/1993. De italienska myndigheterna tillägger att företag som står under särskild förvaltning inte enligt den italienska lagstiftningen är uteslagna från möjligheten att få ny finansiering för den löpande driften. I synnerhet förbjuder varken den regionala lagen nr 119/1983 eller den regionala lagen nr 25/1993 stödåtgärder till förmån för företag som står under särskild förvaltning.

Kommissionen anser att de italienska myndigheternas argument motsäger de upplysningar som de har lämnat tidigare. I en skrivelse av den 20 september 1996 (översänd till kommissionen genom en skrivelse från den italienska representationen av den 12 december 1996) informerade regionen Sicilien om att den regionala lagen nr 20/1995 utvidgade förmånstagarna av den regionala lagen nr 25/1993 till att även avse företag som står under särskild förvaltning. I en skrivelse daterad den 21 april 1997 (översänd till kommissionen genom en skrivelse från Italiens ständiga representation av den 19 maj 1997) skrev regionen Sicilien att den regionala lagen nr 20/1995 syftade till att göra det möjligt att verkställa en transaktion som tidigare hade avslutats.

Detta visar att den regionala lagen nr 25/1993 inte var tillämplig på företag som står under särskild förvaltning enligt artikel 2a i lag nr 95/1979. Detta bekräftas även av det faktum att de italienska myndigheterna den 14 mars 1995 beslöt att enligt artikel 93.3 i EG-fördraget anmäla de ändringar som hade införts genom den regionala lagen nr 25/1993.

Under alla omständigheter anser kommissionen att den regionala lagen nr 20/1995 inte kunde tillämpas retroaktivt. Kommissionen underrättade de italienska myndigheterna om dess inställning i en skrivelse av den 2 maj 1996, i vilken den anför att "den ändring som införts genom artikel 1 i den regionala lagen nr 20/1995, vilken föreskriver att tillämpligheten av denna ordning skall utvidgas till att avse företag som är underkastade förfarandet för särskild förvaltning enligt lag nr 95/1979, tvärtom utgör en ändring av en befintlig ordning, som i enlighet med artikel 93.3 i EG-fördraget skall anmälas till och godkännas av kommissionen. Företaget Keller SpA kan därför för närvarande inte omfattas av stödordningen i fråga (den regionala lagen nr 20/1995)".

Sammanfattningsvis beviljades det förmånliga lånet till Keller SpA, som redan stod under särskild förvaltning, på grundval av en ordning som inte medgav att företaget fick sådant stöd. Ordningen i fråga hade medgivit beviljande av stöd i form av förmånliga lån på upp till 30 % av det sammanlagda kontraktsvärdet av redan erhållna order hos företag som är verksamma på Sicilien. Eftersom det var fråga om driftsstöd hade kommissionen beslutat att begränsa sitt godkännande till det bidrag på 50 000 miljoner lire som fanns tillgängligt vid den tiden och till ingripanden som skulle göras före den 31 december 1994.

Dessutom beviljades det förmånliga lånet innan de ändringar som tillät det antogs och innan kommissionen kunde ta ställning till dessa. Inslaget av stöd i det förmånliga lånet bör därför betraktas som olagligt, eftersom det beviljades utan att omfattas av villkoren i den godkända ordningen och i strid med medlemsstaternas skyldighet enligt artikel 93.3 i EG-fördraget att underrätta kommissionen i så god tid att den kan yttra sig om alla planer på att vidta eller ändra stödåtgärder. Kommissionen måste således betrakta stödet i fråga på samma sätt som en ny enskild åtgärd som inte omfattas av den godkända ordningen. Eftersom företaget uppenbarligen befinner sig i svårigheter och med hänsyn till att de italienska myndigheterna definierade den föreslagna statliga garantin för en del av lånet som ett omstruktureringsstöd, måste lånet bedömas på grundval av gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter.

C. Det förmånliga lån på 6 500 miljoner lire som beviljats Keller Meccanica SpA

För det förmånliga lån på 6 500 miljoner lire som Società Finanziaria Industriale Rinascita Sardegna-Sfirs SpA har beviljat Keller Meccanica SpA gäller motsvarande slutsatser som dem som anges i punkt B.

När förfarandet inleddes observerade kommissionen att det förmånliga lånet inte uppfyllde de villkor på vilka den grundade sitt godkännande av stödordningen (statligt stöd C 4/85), särskilt vad gällde storleken på eventuella stödmottagare. Enligt stödordningen, såsom den godkändes av kommissionen, skulle stödmottagarna begränsas till företag med fasta investeringar som inte översteg 7 miljarder lire och med högst 100 anställda. Enligt de upplysningar som de italienska myndigheterna lämnade innan förfarandet inleddes hade Keller Meccanica SpA en personalstyrka motsvarande 319 heltidsanställda personer och sammanlagt 53 466 miljoner lire i fasta investeringar.

I sitt yttrande över inledandet av förfarandet påpekade de italienska myndigheterna att kommissionen hade gjort fel då den hade fastställt storlekskriteriet i form av ett högsta

antal anställda. Enligt de italienska myndigheterna fastställde kommissionen vid sin bedömning av åtgärderna i den regionala lagen nr 66/1976 först det högsta belopp som kunde finansieras per heltidsanställd (14 000 eller 18 000 ecu) och därefter ett underlag på 100 anställda för att fastställa det högsta belopp som kunde finansieras per företag oavsett det faktiska antalet anställda. Dessutom skulle kommissionens strikta begränsning på 100 anställda strida mot dess egen definition av små och medelstora företag (högst 250 anställda) och följaktligen skulle ett stort antal små och medelstora företag vara utestängda för de förmånliga ingripandena i fråga.

De italienska myndigheterna har vidare hävdade att det som kommissionen ansåg vara senare tillkomna ändringar av stödordningen, vilka gjorde Keller Meccanica SpA berättigat till stöd enligt den ordningen, endast var en uppdatering som gick ut på att omvärdera dessa kriterier (fasta investeringar och finansiering per person). Det ursprungliga kriteriet, fastställt till 7 miljarder lire för fasta anläggningar, har numera blivit inadekvat till och med för ett medelstort hantverksföretag. På grund av att liran ständigt förlorar köpkraft har kriterierna omvärderats försiktigt. Man bör hålla i minnet att en sådan omvärdering likväl ligger lägre än den devalvering av liran som skett under perioden 1980–1992, vilken har beräknats till 130,6 % av det italienska statistikorganet ISTAT (Istituto Nazionale di Statistica).

Vad gäller det förmånliga lånet till Keller Meccanica SpA noterar kommissionen att den i sitt beslut från 1985 (statligt stöd C 4/84 – Italien) tydligt fastställde kriterierna för stödberättigande. I den skrivelse som skickades till de italienska myndigheterna för att underrätta dem om kommissionens beslut anges uttryckligen att "kommissionen har noterat de fastställda begränsningarna i fråga om de stödmottagande företagens storlek (högst 100 anställda och högst 7 miljarder lire i fasta investeringar)". Gränsen på 100 anställda skall alltså förstås som ett storlekskriterium och en högsta gräns. Även om de italienska myndigheterna ansåg att kommissionens beslut inte återspeglade den anmälda ordningens innebörd, har de inte överklagat beslutet till Europeiska gemenskapernas domstol inom fastställd tid. Beslutet är därmed slutgiltigt och oåterkalleligt.

Eftersom den godkända ordningen inte föreskrev en mekanism för anpassning av kriterierna för stöd och stödberättigande, är de senare ändringar som gjorts materiella och skulle ha anmälts till kommissionen enligt artikel 93.3 i EG-fördraget. Eftersom någon sådan anmälan inte har gjorts kan man inte hävda att kommissionens godkännande av stödordningen omfattar det förmånliga lån som

redan beviljats Keller Meccanica SpA. De italienska myndigheternas upplysningar föranleder inte någon ändring av den inställning som kommissionen uttryckte när förfarandet inleddes. Lånet motsvarar inte de villkor på vilka kommissionen godkände stödordningen, särskilt vad gäller storleken på eventuella stödmottagare.

Eftersom det förmånliga lånet på 6 500 miljoner lire till Keller Meccanica SpA beviljades utan att omfattas av villkoren i den godkända ordningen måste kommissionen betrakta det som en ny individuell åtgärd som inte omfattas av den godkända ordningen. Med hänsyn till att företaget uppenbarligen befinner sig i svårigheter måste lånet vidare bedömas på grundval av gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter.

V

Den räntesubvention som tillämpats på lånen till Keller SpA och Keller Meccanica SpA skall betraktas som ett statligt stöd enligt artikel 92.1 i EG-fördraget.

Det bör tilläggas att de italienska myndigheterna inte någon gång under det aktuella förfarandet har bestritt att de räntesubventioner som tillämpats för de två lånen i fråga skall betecknas som stöd. De italienska myndigheterna har inte begärt några särskilda undantag utan har begränsat sig till att påpeka att de två förmånliga lånen har beviljats på grundval av ordningar för regionalstöd som har godkänts av kommissionen.

I gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter anges att sådant stöd redan genom sin art snedvrider konkurrensen och påverkar handeln mellan medlemsstaterna. Snedvridningen av konkurrensen och påverkan på handeln mellan medlemsstaterna bekräftas också av den nuvarande situationen inom den sektor som de båda företagen är verksamma inom.

Sektorn för rullande material innefattar tillverkning av utrustning för järnväg och spårbunden stadstransport⁽¹⁾. Efter en period av stagnation under tiden från mitten till slutet av 80-talet ökade efterfrågan snabbt från 1991 fram till 1994. Såväl produktionen som konsumtionen hade en lätt nedgång under 1994 (med 4,7 % respektive 1,7 %) varefter båda föll — produktionen med 16,5 % och konsumtionen med 13,9 % — och stannade på lägre nivåer än 1992.

Efterfrågan inom denna sektor är koncentrerad till ett litet antal kunder, nämligen nationella och regionala järnvägsföretag, kommunala transportföretag, privata uthyrnings-

och leasingföretag samt industrier med egen rullande materiel. Efterfrågan på rullande material är beroende av den långsiktiga politiken på infrastruktur- och transportområdet, vilken i sin tur påverkas av det politiska och ekonomiska klimatet.

Eftersom marknaden består av ett ganska litet antal kunder med stora projekt som är sällan förekommande och i allmänhet pågår i flera år, är konkurrensen mellan leverantörerna alltid mycket stark. För tillverkarna av rullande materiel gör dessa förhållanden att varje kontrakt är av avgörande betydelse. Förvärvad erfarenhet och skalekonomier till följd av att fler kontrakt erhålls är avgörande för att tillverkaren skall kunna lägga fram konkurrenskraftiga offerter i syfte att erhålla ett kontrakt.

Årtionden av ömsesidigt beroende mellan järnvägar och leverantörer har skapat överskottskapacitet för levererad materiel, vilken endast delvis har uppvägs av export till länder utanför EU. Hittills har det gjorts få gränsöverskridande order från länder med lokala tillverkare av rullande materiel, med undantag av Nederländerna, Spanien och mera nyligen Förenade kungariket. En enskild tillverkares potentiella tillträde till nya nationella marknader har skett genom förvärv, deläggande eller inom ramen för ett konsortium.

Tillämpningen av rådets direktiv 90/531/EEG⁽²⁾ om upphandlingsförfarandet för tjänster på marknader där det tidigare rådde monopol, inbegripet transportsektorn, senast ändrat genom direktiv 94/22/EEG⁽³⁾, har givit de europeiska leverantörerna nya handelsmöjligheter efter det att de under många år har varit begränsade till de nationella marknaderna. Tendensen mot gränsöverskridande förvärv bör vidare ökas tack vare det särskiljande av förvaltningen av järnvägsinfrastrukturen och utövandet av järnvägstransporter som föreskrivs i rådets direktiv 91/440/EEG om utvecklingen av gemenskapens järnvägar⁽⁴⁾.

Handeln med rullande materiel inom gemenskapen uppgick till ca 1,5 miljarder ecu 1993, 2,6 miljarder ecu 1994, 1,4 miljarder ecu 1995 och 1,2 miljarder ecu 1996⁽⁵⁾. Italien stod för följande procentandelar av dessa belopp:

	(%)			
	1993	1994	1995	1996
Import	2,36	1,74	4,33	9,33
Export	14,84	4,17	6,28	10

Det bör påpekas att Keller SpA enligt de italienska myndigheterna exporterade rullande materiel till Tyskland för 7 414 miljoner lire 1991, för 18 968 miljoner lire 1992 och för 6 820 miljoner lire 1993.

⁽²⁾ EGT L 297, 29.10.1990, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 164, 30.6.1994, s. 3.

⁽⁴⁾ EGT L 237, 24.8.1991, s. 25.

⁽⁵⁾ Eurostat, Intra European Union Statistics.

⁽¹⁾ Panorama of EU Industry 97, European Commission.

VI

De italienska myndigheterna definierade den föreslagna statliga garantin för en del av de förmånliga lånen till Keller SpA och Keller Meccanica SpA som omstruktureringsstöd. Även själva lånen bör därför betraktas som finansiella stöd till omstrukturering. Även om inslagen av stöd i de båda förmånliga lånen skulle betraktas som undsättningsstöd, skulle lånen inte kunna godkännas enligt gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter. De uppfyller nämligen inte samtliga de villkor som räknas upp i dessa riktlinjer, och de har särskilt inte beviljats för den tid som krävs för att utarbeta den nödvändiga och genomförbara återhämtningsplanen. Endast i de fall kommissionen fortfarande håller på att granska omstruktureringsplanen, när den period för vilken ett undsättningsstöd har beviljats löper ut, kan den ställa sig positiv till en förlängning av undsättningsstödet till dess att denna granskning är slutförd.

I detta ärende syftar stödet till att möjliggöra för de två företagen att slutföra befintliga kontrakt. Såväl de tidsfrister som förutses för detta (31 till 39 månader) som lånens löptid går utöver de sex månader för vilka ett undsättningsstöd normalt godkänns. Som kommer att förklaras nedan har dessutom de planer som lämnats in till kommissionen endast som mål att slutföra kontrakten och de kan inte betraktas som omstruktureringsplaner som kan återupprätta ett företags lönsamhet på lång sikt.

I gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter anges att omstruktureringsstöd normalt endast bör godkännas i de fall det kan visas att godkännandet av omstruktureringsstöd ligger i gemenskapens intresse. Godkännandet kan därför ges endast om strikta kriterier iakttas och med hänsyn tagen till de möjliga snedvridande effekterna av stödet.

För att kommissionen skall kunna godkänna stödet måste omstruktureringsplanen uppfylla alla följande allmänna villkor:

- Den måste återställa långfristig lönsamhet och livsduglighet för företaget inom en rimlig tid och på basis av realistiska antaganden om dess framtida verksamhetsvillkor. Följaktligen måste omstruktureringsstöd kopplas till en omstrukturerings- eller återhämtningsplan som skall överlämnas med alla relevanta uppgifter till kommissionen.
- Den måste undvika att stödet otillbörligt snedvrider konkurrensen.
- Stödet måste stå i förhållande till kostnader och fördelar med omstrukturering.
- Planen måste genomföras fullständigt. Dessutom skall detaljerade årliga rapporter inlämnas till kommissionen.

I detta ärende har de italienska myndigheterna såväl för Keller SpA och Keller Meccanica SpA lagt fram omstruktureringsplaner med målsättningen att slutföra befintliga kontrakt för att återupprätta företagens lönsamhet. Det var vidare inte uteslutet att nya kontrakt skulle accepteras beroende på hur slutförandet av de redan erhållna kontrakten fortskred. Samtliga planerade ingripanden, inbegripet dem som avser förnyelse av produktionsanläggningarna och modernisering av maskinerna, har utförts med denna målsättning. I den plan för Keller SpA som har lagts fram för kommissionen räknar man med ett slutligt positivt resultat på 1 805 miljoner lire efter det att kontrakten har slutförts. I Keller Meccanica SpA:s fall förutses ett slutresultat på 8 300 miljoner lire.

När förfarandet inleddes hade inget av de två företagen nya kontrakt. Kommissionen kunde inte dra slutsatsen att de omstruktureringsplaner som upprättats för företagen skulle återupprätta deras lönsamhet på lång sikt, eftersom de förväntade resultaten inte var tillräckliga för att företagen skulle kunna täcka tidigare förluster, även om de redan förvärvade kontrakten skulle slutföras.

I sitt yttrande över inledandet av förfarandet påpekade de italienska myndigheterna den särskilda karaktären av bestämmelserna i lag nr 95 från 1979 och preciserade att den särskilda förvaltningen syftar till att det insolventa företags verksamhet skall kunna fortsätta om det förefaller möjligt att sanera företaget, i syfte att så snart som möjligt överföra den aktiva delen av företaget till en privat tredje man. Det är därför uppenbart att återhämtningsplanen inte kan omfatta en längre tidsperiod än den längsta period företaget kan vara underkastat särskild förvaltning (högst fyra år). Alla beslut om de två företagens framtid efter denna period måste fattas av den eventuella privata förvärvaren. De sardiska myndigheterna har dessutom förklarat att förvaltarens initiativ inom ramen för den särskilda förvaltningen vad gäller Keller Meccanica SpA inte är av strukturell art utan har bestämts på förhand och går ut på att de erhållna kontrakten skall slutföras.

I deras senaste skrivelse, daterad den 27 januari 1998, upplyste de italienska myndigheterna kommissionen om att förfarandet för försäljning av både Keller SpA:s och Keller Meccanica SpA:s anläggningar hade inletts och tillade att det till följd av detta nya förhållande inte längre var nödvändigt att lämna in omstruktureringsplaner.

På grundval av ovanstående uppgifter kan kommissionen inte ändra sina preliminära slutsatser, dvs. att det "återhämtningsprogram" som den särskilda förvaltaren för Keller SpA och Keller Meccanica SpA har upprättat inom ramen för lag nr 95/1979 endast utgör en finansieringsplan som syftar till att slutföra de kontrakt som hade erhållits då lagen började tillämpas på företagen.

Återhämtningsprogrammet kan inte betraktas som en sådan omstruktureringsplan som definieras i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter, eftersom det inte innehåller någon genomförbar, sammanhängande och långtgående plan för att återupprätta företagets lönsamhet på lång sikt. För att uppfylla lönsamhetskriteriet måste omstruktureringsplanen anses kapabel att göra det möjligt för företaget att täcka alla sina kostnader, inklusive avskrivning och finansiella kostnader, och generera en minimiavkastning på kapitalet så att företaget när det har avslutat sin omstrukturering inte kommer att behöva ytterligare tillskott av statligt stöd och kommer att vara i stånd att konkurrera på marknaden av egen kraft.

Detta är helt klart inte fallet i detta ärende. Åtgärden är avsedd att upprätthålla båda företagens verksamhet under en begränsad övergångsperiod, fram tills dess att man har funnit en privat köpare. De italienska myndigheterna medger också att alla initiativ för att garantera företagets framtida lönsamhet bör tas av den potentiella privata köparen efter det att den särskilda förvaltningen har upphört. Det måste därför konstateras att det första och viktigaste villkoret i riktlinjerna (att upprätta en omstruktureringsplan som är i stånd att återupprätta företagets lönsamhet på lång sikt) inte är uppfyllt.

Villkoret om att undvika att stödet otillbörligt snedvrider konkurrensen är inte heller uppfyllt, eftersom båda företagen under övergångsperioden har hållits vid liv på konstlad väg till skada för de konkurrenter inom sektorn som inte får stöd. Det är vidare inte uteslutet att de två företagen får nya order.

Inslagen av stöd i de förmånliga lånen på 33 839 miljoner lire till Keller SpA respektive 6 500 miljoner lire till Keller Meccanica SpA kan därför inte omfattas av undantaget i artikel 92.3 c, vilket är det enda undantag som kan tillämpas på stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter. Undantaget i artikel 92.3 a är inte tillämpligt eftersom stödet inte är avsett att främja den ekonomiska utvecklingen i regioner där levnadsstandarden är onormalt låg.

Det bör tilläggas att om företagen hade privatiserats vid utgången av de fyra åren av särskild förvaltning skulle kommissionen ha kommit till samma slutsatser av de skäl som redan angetts. Det hade inte befriat kommissionen

från att ta ställning till de åtgärder som vidtagits under övergångsperioden för den särskilda förvaltningen, vilka måste bedömas i sig, oberoende av en eventuell överlåtelse.

Inte heller det faktum att båda företagen är underkastade särskild förvaltning leder till någon ändring av kommissionens slutsatser. I ett tidigare ärende om statligt stöd (statligt stöd C 8/96 Ferdofin Srl (¹)) fann kommissionen att de stödåtgärder som beviljats Ferdofin med stöd av lag nr 95/1979 utgjorde statligt stöd, eftersom åtgärderna enligt den lagen inte är avsedda för alla företag utan endast för större företag (fler än 300 anställda) och då själva förfarandet styrs av den offentliga förvaltningens skönsmässiga bedömningar. Eftersom en verklig omstruktureringsplan saknades avslutade kommissionen ärendet och förordnade att det stöd som de italienska myndigheterna hade beviljat Ferdofin skulle återkrävas. Till följd av det beslutet kan kommissionen inte i ärenden som det nu aktuella, som har liknande kännetecken, inta en avvikande ståndpunkt.

VII

Stödslagen kan beräknas som skillnaden mellan de räntesatser som tillämpats för företagen och den referensränta som användes vid beräkningen av nettobidragsekvivalenten för regionalstöd i Italien 1995, dvs. 11,35 %. Detta ger ett stödslag på 4 288 miljoner lire för det förmånliga lån som beviljats Keller SpA och på 903 miljoner lire för det förmånliga lån som beviljats Keller Meccanica SpA.

Det måste därför konstateras att räntesubventionerna, som uppgick till 4 288 miljoner lire för det förmånliga lånet till Keller SpA och 903 miljoner lire för det förmånliga lånet till Keller Meccanica SpA, skall förklaras olagliga och oförenliga med den gemensamma marknaden.

Om kommissionen enligt artikel 93.2 finner att ett stöd har beviljats olagligen och är oförenligt med den gemensamma marknaden ålägger den medlemsstaten att återkräva det av stödmottagaren. Detta har bekräftats av domstolen i dess domar i mål 70/72 kommissionen mot Tyskland (²), 319/85 Deufil mot kommissionen (³) och C-5/89 kommissionen mot Tyskland (⁴).

De italienska myndigheterna uppmanas därför att vidta de åtgärder som är nödvändiga för att återkräva det olagliga och oförenliga stödet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De villkor enligt vilka de förmånliga lånen till ett belopp av 33 839 miljoner lire till förmån för Keller SpA och till

(¹) EGT L 306, 11.11.1997, s. 25.

(²) Rec. 1973, s. 813.

(³) Rec. 1987, s. 901.

(⁴) Rec. 1990, s. I-3437.

ett belopp av 6 500 miljoner lire till förmån för Keller Meccanica SpA har beviljats motsvarar inte dem som anges i de av kommissionen godkända ordningarna för regionalstöd. De nämnda lånen beviljades dessutom innan kommissionen i enlighet med artikel 93.3 i fördraget hade yttrat sig över de senare gjorda ändringarna av stödordningarna.

Artikel 2

De stöd som beviljats i form av räntesubventioner, motsvarande 4 288 miljoner lire till förmån för Keller SpA och 903 miljoner lire till förmån för Keller Meccanica SpA, är olagliga.

Sådana stöd kan inte omfattas av något av de undantag som anges i artikel 92.2 och 92.3 i fördraget eller i artikel 61.2 och 61.3 i EES-avtalet och är därför oförenliga med den gemensamma marknaden enligt artikel 92.1 i fördraget och artikel 61.1 i EES-avtalet.

Artikel 3

Italien skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att de olagligen utbetalda stöd som anges i

artikel 2 återkrävs. Återkravet skall ske i enlighet med gällande förfaranden och bestämmelser i Italien.

Till de belopp som skall återkrävas skall läggas ränta som löper från och med den dag stöden betalades ut till och med den dag då de faktiskt återbetalas. Räntan skall beräknas på grundval av den referensränta för beräkning av nettobidragsekvivalenten för regionalstöd i Italien som är tillämplig den dag då återbetalningen sker.

Artikel 4

Italien skall inom två månader från dagen för delgivningen av detta beslut till kommissionen anmäla vilka åtgärder som vidtagits för att följa beslutet.

Artikel 5

Detta beslut riktar sig till Republiken Italien.

Utfärdat i Bryssel den 1 juli 1998.

På kommissionens vägnar

Karel VAN MIERT

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 14 juli 1998

om garantier till Eisen- und Stahlwalzwerke Rötzel GmbH

[delgivet med nr K(1998) 2369]

(Endast den tyska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(1999/196/EKSG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska kol- och stålgemenskapen, särskilt artikel 4 c i detta,

med beaktande av kommissionens beslut nr 2496/96/EKSG av den 18 december 1996 om gemenskapsregler för statligt stöd till stålindustrin⁽¹⁾, särskilt artikel 6 i detta,

efter det att de berörda parterna beretts tillfälle att yttra sig, och

av följande skäl:

I

Genom en skrivelse av den 12 augusti 1997 meddelade kommissionen Tyskland att den på grund av den 80-procentiga garanti som delstaten Nordrhein-Westfalen beviljat Eisen- und Stahlwalzwerke Rötzel GmbH (nedan kallat Rötzel) beslutat inleda ett förfarande enligt artikel 6.5 i beslut nr 2496/96/EKSG (nedan kallat gemenskapsreglerna för stöd till stålindustrin).

Den 25 april 1995 beviljade delstaten Nordrhein-Westfalen Rötzel en 80-procentig garanti för en bankkredit på 15 miljoner tyska mark. Garantin grundade sig på ett garantiprogram som delstaten beviljat (N 155/88; skrivelse SG(88) D/6814 av den 9 juni 1988). Beviljandet grundade sig endast på EG-fördraget och inte på EKSG-fördraget. Dessutom var beviljandet försett med ett förbehåll, nämligen att enskilda fall i känsliga branscher såsom stålbranschen måste anmälas enskilt. I det aktuella fallet anmäldes inte stödet.

Med krediten och garantin skulle företagets omstruktureringsplan understödjas. Rötzel tillverkar i sin anläggning i Nettetal varm- och kallvalsade stålband samt profilerade och legerade produkter. Produktionskapaciteten för varm-

valsade stålband uppgår till 54 000 ton per år. Företaget producerar sammanlagt omkring 50 000 ton per år, varav 30 000 ton varmvalsade band och omkring 20 000 ton kallvalsade band. Ungefär halva produktionen av varmvalsade band förbrukas i verket. Rötzel har 170 anställda, varav 95 arbetar med kallvalsade band och 35 med varmvalsade band.

Under åren 1950 till 1993 hade Rötzel också en anläggning i Dinslaken som hade en produktionskapacitet på 264 000 ton varmvalsade produkter per år. På grund av marknadssituationen gick årsproduktionen av varmvalsade band tillbaka under perioden 1976 till 1994, vilket ledde till att Rötzel byggde ut sitt kallvalsverk i Nettetal. Investeringarna i samband med detta uppgick till ungefär 20 miljoner mark. Under 1990-talet försämrades marknadssituationen och Rötzel beslutade sig för att lägga ned anläggningen i Dinslaken. Tyskland bedömer att nedläggningskostnaderna uppgick till 10,5 miljoner mark. Produktionskapaciteten på 264 000 ton varmvalsade produkter per år avvecklades. Nedläggningen av en så pass stor del av företaget ledde till en omstrukturering som innebar att varmvalsverk IV i Nettetal åter togs i bruk.

För att finansiera omstruktureringen i samband med nedläggningen av anläggningen i Dinslaken var man tvungen att avyttra fastigheter och i slutskedet att utnyttja ovannämnda bankkredit på 15 miljoner mark. Säkerheten för lånet utgjordes av en garanti från de båda bolagsmännen på 5 miljoner mark och en 80-procentig garanti från delstaten Nordrhein-Westfalen. Enligt vad Tyskland uppger gällde investeringarna inte varmvalsanläggningen i Nettetal.

Rötzel tillverkar produkter som omfattas av tillämpningsområdena för två olika fördrag, nämligen EG-fördraget och EKSG-fördraget. Varmvalsproduktionen omfattas av EKSG-fördraget. I samband med att förfarandet inleddes konstaterade kommissionen att Rötzel i egenskap av stål företag omfattas av artikel 80 i EKSG-fördraget och av

⁽¹⁾ EGT L 338, 28.12.1996, s. 42.

bestämmelserna om statligt stöd i samma fördrag, eftersom företaget bedriver produktion inom stålsektorn. Även om den ovannämnda garantin endast ställdes ut för att lämna en investeringskredit för kallvalsverket, innebär omstruktureringen av Rötzel, som var föremålet för investeringen, att varmvalsverket åter togs i bruk. Eftersom kallvalsproduktionen är så nära sammanbunden med EKSG-verksamheten — båda ingår i ett och samma företag — finns det dessutom risk för att garantin även kan påverka den stålproduktion som omfattas av EKSG-fördraget.

Eftersom delstaten Nordrhein-Westfalen tog på sig en viss risk genom att bevilja en garanti för bankkrediten, utan att i gengäld kräva någon riskpremie, menade kommissionen att delstaten inte uppträdde som en privat investerare. Således ansåg kommissionen att garantin utgjorde ett statligt stöd.

Enligt artikel 4 c i EKSG-fördraget är subventioner eller statliga stödåtgärder oförenliga med den gemensamma marknaden, oavsett i vilken form det sker. Undantag från denna bestämmelse anges i de gemenskapsregler för stöd till stålindustrin som antagits på grundval av artikel 95 i EKSG-fördraget.

Kommissionen hade i samband med att förfarandet inleddes starka betänkligheter i frågan huruvida det statliga stödet var förenligt med den gemensamma marknaden, eftersom inget av undantagen i gemenskapsreglerna för stöd till stålindustrin verkade vara tillämpligt. Följaktligen drog kommissionen slutsatsen att garantin omfattas av förbudet i artikel 4 c i EKSG-fördraget.

Av detta skäl beslutade kommissionen att inleda ett förfarande enligt artikel 6.5 i gemenskapsreglerna för stöd till stålindustrin.

II

Kommissionens beslut att inleda ett förfarande ⁽¹⁾ offentliggjordes i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*. I detta beslut uppmanades de övriga medlemsstaterna och övriga berörda parter att yttra sig.

UK Steel Association förklarade i sitt yttrande av den 18 november 1997 att organisationen visserligen motsatte sig uppfattningen att samtliga statliga stöd till ett företag som är verksamt både på områden som omfattas av EKSG-fördraget och på områden som inte omfattas av EKSG-fördraget automatiskt och oavsett vad stöden skall användas till skulle omfattas av bestämmelserna i EKSG-fördraget, men att den ändå ansåg att kommissionens uppfattning i det aktuella fallet var befogad, eftersom det rörde sig om ett på ett och samma ställe helintegrerat företag. Kommissionen har genom en skrivelse av den 10 december 1997 vidarebefordrat detta yttrande till Tyskland för att bereda Tyskland tillfälle att yttra sig.

I en skrivelse av den 24 februari 1998 reagerade Tyskland på att förfarandet hade inletts och på den ståndpunkt UK Steel Association intagit. Vid detta tillfälle bekräftade Tyskland att Rötzel den 18 maj 1995 hade beviljats en garanti som omfattade 80 % av en bankkredit på 15 miljoner mark som bestod av följande delar:

- a) Ett lån på 2,5 miljoner mark för investeringsändamål.
- b) Ett lån på 4,5 miljoner mark för driftsändamål.
- c) En kredit på 8 miljoner mark för driftsändamål.

Eftersom Rötzel senare lämnade in en konkursansökan utnyttjades garantin. Delstaten har sedan dess delvis kunnat minska sin förlust, men den framtida utvecklingen går i den nuvarande situationen inte att förutse, eftersom konkursförfarandet kommer att avslutas tidigast i slutet av 1998.

III

Enligt artikel 4 c i EKSG-fördraget är subventioner eller statliga stödåtgärder oförenliga med den gemensamma marknaden, oavsett i vilken form det sker, och måste därför upphävas och förbjudas inom gemenskapen. De enda undantagen från detta förbud anges i gemenskapsreglerna för stöd till stålindustrin. Dessa undantag gäller

- a) stöd till forskning och utveckling,
- b) stöd till miljöskydd, och
- c) nedläggningsstöd.

Tyskland åberopar inte något av dessa undantag.

Tyskland har inte heller bestridit det argument som anförts i beslutet om att inleda ett förfarande och som går ut på att garantin utgör ett statligt stöd eftersom landet tagit på sig en risk utan att kräva en motsvarande riskpremie. Kommissionen anser att hela det garanterade beloppet utgör statligt stöd. Nedläggningen av anläggningen i Dinslaken och Rötzels ytterligare omstrukturingsbehov i Nettetal antyder att företaget redan då garantin beviljades var i svårigheter. Lånet på 15 miljoner mark var nödvändigt för omstruktureringen av Rötzel och således livsviktigt för företaget. Med tanke på de svårigheter som företaget stod inför är det högst osannolikt att lånet skulle ha beviljats utan en statlig garanti. Det statliga stödet uppgår därför till 12 miljoner mark (80 % av 15 miljoner mark).

Med tanke på att den verksamhet som omfattas av EKSG-fördraget och den verksamhet som inte omfattas av detta fördrag är sammanflätade anser kommissionen dessutom att garantin måste bedömas enligt bestämmelserna i EKSG-fördraget och gemenskapsreglerna för stöd till stålindustrin. Tyskland har inte inkommit med några uppgifter som skulle göra det möjligt att dela upp kostnaderna på olika verksamhetsområden. Dessutom har kommissionen erhållit uppgifter om att omstruktureringen lett till att ett varmvalsverk åter tagits i bruk, vilket

⁽¹⁾ EGT C 328, 30.10.1997, s. 11.

är en verksamhet som omfattas av EKSG-fördragets tillämpningsområde. Vidare konstaterar kommissionen att 12,5 miljoner mark av bankkrediten i själva verket avser driftsändamål medan endast 2,5 miljoner mark har avseende på investeringar. Eftersom de driftskostnader som härrör från de verksamhetsområden som omfattas av de båda fördragen inte på något entydigt sätt kan skiljas åt, måste kommissionen bedöma garantin inom ramen för EKSG-fördraget. UK Steel Association är också av denna uppfattning och Tyskland har under förfarandets gång inte ifrågasatt denna ansats.

Kommissionen konstaterar därför att garantin utgör ett statligt stöd som faller inom EKSG-fördragets tillämpningsområde och som innebär en överträdelse av artikel 4 c i detta fördrag. I det aktuella fallet är dessutom inte något av de undantag som anges i gemenskapsreglerna för stöd till stålindustrin tillämpligt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Stödet i form av en 80-procentig garanti från delstaten Nordrhein-Westfalen beträffande en bankkredit på 15 miljoner mark till förmån för Eisen- und Stahlwalzwerke Rötzel GmbH i Nettetal är olagligt, eftersom det inte har anmälts i förväg. Dessutom är stödet enligt artikel 4 c i EKSG-fördraget oförenligt med den gemensamma marknaden för kol och stål.

Artikel 2

Tyskland skall i enlighet med den tyska lagstiftningen om indrivning av statliga fordringar kräva tillbaka det belopp på 12 miljoner mark som Eisen- und Stahlwalzwerke Rötzel GmbH i Nettetal erhållit en garanti för. För att upphäva stödets effekter skall ränta tas ut på detta belopp från och med den dag stödet beviljades till och med den dag det betalas tillbaka. Räntesatsen skall motsvara den referensränta som kommissionen använde under den aktuella perioden vid beräkning av nettobidragsekvivalent inom ramen för regionalstöd.

Artikel 3

Tyskland skall inom två månader från delgivningen av detta beslut underrätta kommissionen om vilka åtgärder som har vidtagits för att följa beslutet.

Artikel 4

Detta beslut riktar sig till Förbundsrepubliken Tyskland.

Utfärdat i Bryssel den 14 juli 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 22 juli 1998

om kapitalökningen som anmälts av Air France

[delgivet med nr K(1998) 2404]

(Endast den franska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(1999/197/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 93.2 första stycket i detta,

med beaktande av Avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, särskilt artikel 62.1 a i detta och protokoll 27 till detta,

efter att i enlighet med artikel 93 i fördraget ha gett berörda parter tillfälle att inkomma med synpunkter, genom att inleda förfarandet den 25 maj 1994, och med beaktande av dessa synpunkter, och

av följande skäl:

I. BAKGRUND

- (1) I sitt beslut 94/653/EG⁽¹⁾ (nedan kallat 1994 års beslut) godkände kommissionen att de franska myndigheterna beviljade Compagnie nationale Air France (nedan kallat Air France) ett statligt stöd om 20 miljarder franska franc. De båda första artiklarna i detta beslut har följande lydelse:

"Artikel 1

Stödet till Air France under perioden år 1994–1996, i form av ett kapitaltillskott om 20 miljarder franska franc att erläggas i tre delposter och som avser att säkerställa en omstrukturering av bolaget i enlighet med bestämmelserna i företagsplanen, är förenligt med den gemensamma marknaden och EES-avtalet, enligt artikel 92.3 c i fördraget och artikel 61.3 c i EES-avtalet, under förutsättning att de franska statsmakterna iakttar följande åtaganden:

De franska myndigheterna skall

1. säkerställa att det samlade stödet uteslutande kommer Air France till godo. Med Air France avses Compagnie nationale Air France samt alla bolag som Air France har aktiemajoritet i med undantag av Air Inter;

för att undvika att stöd överförs till Air Inter skall det före den 31 december 1994 upprättas ett holdingbolag som skall ha aktiemajoritet i bolagen Air France och Air Inter; det får inte ske någon finansiell överföring som inte ingår som ett led i en normal kommersiell förbindelse mellan bolagen i gruppen vare sig före eller efter det att holdingbolaget upprättats; således skall allt tillhandahållande av tjänster och överlåtelse av egendom mellan bolagen ske till marknadspris och Air France får inte i något fall tillämpa lägre priser gentemot Air Inter,

2. inleda ett förfarande för privatisering av Air France när företags ekonomiska och finansiella situation har återställts i enlighet med planen, varvid även situationen på finansmarknaderna skall beaktas,
3. kontrollera att Air France genomför planen till fullo, såsom denna anmälts till kommissionen den 18 mars 1994, särskilt vad avser följande produktivitetsmål uttryckt i ERPK/anställd för omstruktureringsplanens giltighetstid:
 - 1994: 1 556 200 ERPK/anställd,
 - 1995: 1 725 500 ERPK/anställd,
 - 1996: 1 829 200 ERPK/anställd,
4. gentemot Air France agera som en normal aktieägare. De skall låta bolaget styras utifrån strikt affärsmässiga principer och inte blanda sig i ledningen av bolaget av andra skäl än i egenskap av aktieägare,
5. i enlighet med gemenskapsrätten inte längre bevilja Air France några nya anslag eller annat stöd i någon form,
6. säkerställa att stödet under planens giltighetstid uteslutande får användas av Air France för omstruktureringen av bolaget och inte till att förvärva nya aktieposter i andra flygbolag,

⁽¹⁾ EGT L 254, 30.9.1994, s. 73.

7. tillse att antalet flygplan under planens giltighetstid inte ökas till fler än 146 i den flotta som drivs av Air France,
8. tillse att det nationella bolaget Air Frances utbud under planens giltighetstid inte ökas utöver det utbud som uppnåddes år 1993 på förbindelserna mellan
 - Paris och alla destinationer i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (7 045 miljoner ASK),
 - mellan landsorten och alla destinationer i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (1 413,4 miljoner ASK),

detta utbud får ökas med 2,7 procent om året förutom om tillväxten på var och en av de motsvarande marknaderna är lägre,

om den årliga tillväxten på dessa marknader överstiger 5 procent kan emellertid utbudet ökas utöver de 2,7 procenten med den tillväxt som överstiger 5 procent,
9. försäkra sig om att Air France under planens giltighetstid inte för en prispolitik som består i att sätta lägre priser än konkurrenterna för en jämförbar prestation på de förbindelser där bolaget är verksamt inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,
10. inte ge Air France förmånsbehandling i fråga om trafikrättigheter,
11. säkerställa att Air France under planens giltighetstid inte trafikerar fler linjer än under år 1993 (89 linjer) mellan Frankrike och övriga länder inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,
12. under planens giltighetstid begränsa Air Charters utbud till 1993 års nivå (3 047 platser och 17 flygplan), med en möjlig årlig ökning motsvarande tillväxten på marknaden,
13. säkerställa att varje avyttring av gods och tillhandahållande av tjänster som Air France gör till förmån för Air Charter sker till marknadspris,
14. tillse att Air France under de i finansiellt, kommersiellt och juridiskt hänseende för bolaget mest förmånliga villkoren och före årets slut överlåter sina andelar i hotellkedjan Méridien,
15. snarast möjligt och i samverkan med företaget Aéroports de Paris fortsätta att ändra reglerna om trafikfördelning för det parisiska flygplatssystemet i enlighet med kommissionens beslut av den 27 april 1994 om öppning av förbindelsen Orly-London,
16. tillse att nödvändiga arbeten för anpassning av de två Orly-terminalerna som företas av företaget Aéroports de Paris samt en eventuell mättnadssituation för någon av dessa terminaler inte ändrar konkurrensvillkoren till nackdel för de bolag som trafikerar dessa.

Artikel 2

För att försäkra sig om att stödbeloppet alltför är förenligt med den gemensamma marknaden, skall utbetalningen av den andra och den tredje delposten av stödet vara villkorad av att ovan nämnda åtaganden iakttas och att planen och de resultat som föreskrivs däri verkligen genomförs (särskilt vad avser verksamhetsresultaten och de produktivitetsnivåer som uttryckts i ERPK/anställd samt avyttring av tillgångar).

Den franska regeringen skall tillställa kommissionen en rapport om omstruktureringsprogrammets utveckling och om Air Frances ekonomiska och finansiella situation. Dessa rapporter skall läggas fram senast åtta veckor innan den andra och tredje delposten av stöd utbetalas för 1995 och 1996.

Kommissionen skall, bland annat med tanke på miljö- och marknadsmässiga förändringar, låta oberoende konsulter som utses i samråd med den franska regeringen kontrollera att planen genomförs i vederbörlig ordning samt att förutsättningarna för beviljande av stöd föreligger.”

- (2) 1994 års beslut kritiserades inför förstainstansrätten av bolagen British Airways, SAS, KLM, Air UK, Euralair och TAT, sökande i mål T 371/94 å ena sidan samt av bolaget British Midland, sökande i mål T 394/94 å andra sidan. I en dom av den 25 juni 1998 avgjorde förstainstansrätten dessa båda mål och upphävde 1994 års beslut. Följande slutsatser anges i motiveringen till förstainstansrättens dom (punkt 454 i domen):

”Prövningen av samtliga grunder som anförts i dessa tvister har givit vid handen att det omtvistade beslutet är bristfälligt motiverat på två punkter, vilka avser dels inköpet av 17 nya flygplan till ett belopp om 11,5 miljarder franc (ovan punkterna 84–120), dels Air Frances

konkurrensställning på linjerna till destinationer utanför EES-området med motsvarande anslutningstrafik (ovan punkterna 238–280). Förstainstansrätten anser att dessa två punkter är av väsentlig betydelse för den allmänna systematiken i det omtvistade beslutet. Detta beslut skall därför ogiltigförklaras.”

- (3) När det mer specifikt gäller den bristfälliga motiveringen till inköpet av 17 nya flygplan, erinrade förstainstansrätten först om domstolens rättspraxis⁽²⁾, som åberopades av berörda parter under det administrativa förfarande som föregick 1994 års beslut, enligt vilken investeringar avsedda att säkerställa kontinuerlig och normal upprustning eller modernisering av ett företags produktionskapacitet inte får finansieras med hjälp av statligt stöd. Enligt förstainstansrätten förefaller det som om det i 1994 års beslut ”godtas att stödet avser att finansiera en investering i flottan i form av inköp av 17 nya flygplan” samt att ”under alla omständigheter hindrar beslutet inte att stödet, åtminstone delvis, kan användas för att finansiera investeringen” eftersom ”Air Frances enda självständiga sätt att bidra till finansieringen av investeringen, nämligen överlåtelsen av tillgångar, förväntas inbringa endast 7 miljarder franc, medan kostnaden för investeringen i fråga uppgår till 11,5 miljarder franc” (punkt 111). Förstainstansrätten anser att inköpet av de 17 flygplanen ”uppenbart utgör en modernisering av Air Frances flotta” och att kommissionen i motiveringen till 1994 års beslut avstod från att uttala sig om huruvida den i undantagsfall godtog finansieringen av detta inköp med statligt stöd eftersom den ansåg ovannämnda rättspraxis ”sakna relevans under de särskilda omständigheterna i fallet, eller huruvida den avsåg att frångå själva principen i denna rättspraxis” (punkt 112). Förstainstansrätten påpekade att kommissionens egen beslutspraxis innebär att den i princip motsätter sig varje stöd till verksamheten som avser att finansiera en normal modernisering av anläggningar och tillade avslutningsvis:

”Det framgår följaktligen inte av skälen till det omtvistade beslutet att kommissionen verkligen har prövat om — och i så fall av vilka skäl — moderniseringen av Air Frances flotta delvis skulle kunna finansieras genom stöd till

omstrukturering av bolaget, vilket klart strider mot ovannämnda rättspraxis och kommissionens egen beslutspraxis” (punkt 114).

- (4) Förstainstansrätten tillade att de synpunkter som kommissionens tjänstemän lade fram under domstolsförfarandet, enligt vilka det ifrågavarande stödet enbart var avsett att betala Air Frances skulder och inte inköpet av 17 nya flygplan, inte kunde godtas, eftersom de motsades av skälen för 1994 års beslut och eftersom det enbart ankommer på kommissionsledamöternas kollegium att företa ändringar av skälen. Förstainstansrätten ansåg även att de förklaringar enligt vilka omstruktureringsplanen borde frigöra ett överskott av likvida medel som skulle göra det möjligt för Air France att bestrida sina drifts- och investeringskostnader motsades av skälen för 1994 års beslut, där det framgår att den finansiella jämvikten och lönsamheten i Air France inte skulle vara återställd förrän i slutet av år 1996 (punkt 119).
- (5) Vad beträffar Air Frances konkurrensställning på linjerna till destinationer utanför EES-området med motsvarande anslutningstrafik, erinrade förstainstansrätten om att denna fråga togs upp av vissa av de sökande under det administrativa förfarande som föregick 1994 års beslut, varpå den konstaterade att ”beslutets motivering inte innehåller minsta uppgift om Air Frances ställning i konkurrenshänseende utanför EES-området” (punkt 270). Den underströk att det saknas en analys av Air Frances internationella linjenät och att tillståndsvillkoren rörande nivån på Air Frances utbud och dess prissättning endast omfattar linjer inom EES-området, även om kommissionen i ett mål i anslutning till tillämpningen av rådets förordning (EEG) nr 4064/89 av den 21 december 1989 om kontroll av företagskoncentrationer⁽³⁾ genomförde en analys av den relevanta marknaden, där man använde begreppet utbytbara flygningar, och Air Frances omstruktureringsplan uttryckligen föreskriver utveckling av långdistansflygningar. Förstainstansrätten ansåg ”med hänsyn till denna beslutspraxis och med beaktande av de berörda parternas yttranden att kommissionen var skyldig att uttala sig om problematiken kring de flygförbindelser med länder utanför EES-området som trafikerades av Air France, som mottog det tillåtna stödet och

⁽²⁾ Domstolens domar av den 24 februari 1987 i mål 310/85, Deufil mot kommissionen, Rec. 1987, s. 901, och av den 8 mars 1988 i de förenade målen 62 och 72/87, Exécutif régional wallon och SA Glaverbel mot kommissionen, Rec. 1988, s. 1573.

⁽³⁾ EGT L 395, 30.12.1989, s. 1. Rättelse: EGT L 257, 21.9.1990, s. 13.

som konkurrerade med övriga bolag belägna inom EES-området" (punkt 273) och då kommissionen inte utsträckte ovannämnda villkor till att omfatta förbindelser med destinationer inom EES som trafikeras av Air France, "var den skyldig att i samband med sin bedömning av den relevanta marknaden pröva huruvida flygningarna till destinationer utanför EES-området, från exempelvis Paris, London, Rom, Frankfurt, Köpenhamn, Amsterdam eller Bryssel eventuellt var utbytbara, och således utvärdera den eventuella konkurrenssituationen beträffande dessa flygningar för de flygbolag som har sin knutpunkt i någon av dessa städer" (punkt 274).

(6) Förstainstansrätten tillägger att Air Frances politik på sträckor utanför EES-området från dess knutpunkt Charles de Gaulle-flygplatsen i Paris (CDG) kan ha återverkningar på den anslutande flygtrafiken till denna knutpunkt, eventuellt på bekostnad av den anslutande trafiken till andra knutpunkter. Kommissionen borde följaktligen i motiveringen till sitt beslut ha uttalat sig även om de små flygbolagens situation, vilka ofta är beroende av några särskilda förbindelser.

(7) Förstainstansrätten hävdade vidare att inget av de villkor som kommissionen har uppställt och som följer av 1994 års beslut kan avhjälpa den bristfälliga motiveringen till detta beslut avseende linjer till destinationer utanför EES-området. Förstainstansrätten avfärdade även såsom stridande mot kollegialitetsprincipen kommissionens och de intervenerande parternas argumentation, enligt vilken begränsningar som åläggs Air France på förbindelser med länder utanför EES-området, vilka regleras genom bilaterala avtal, ensidigt skulle gynna bolag utanför EES-området och således uppenbart strida mot det gemensamma intresset. Förstainstansrätten fastslog att den inte kunde avgöra om de argument som framförts om stödets effekter på Air Frances konkurrensställning avseende dess linjenät till destinationer utanför EES-området och den anslutningstrafik som har samband därmed var välgrundade, och inte heller "uttala sig om argumentationen rörande Air Frances prissättning av sitt linjenät till destinationer utanför EES-området, vilken i egenskap av driftsåtgärder påstås finansieras genom stödet" (punkt 280).

(8) Det är viktigt att notera att förstainstansrätten avfärdade alla övriga skäl som lades fram av sökandena som ogrundade — detta gäller såväl felaktigheter i det administrativa förfarandet som felaktigheter i

bedömning samt rättsliga felbedömningar, särskilt det åberopade brottet mot proportionalitetsprincipen vad beträffar stödbeloppet, snedvridning av handelsvillkoren på ett sätt som strider mot det gemensamma intresset och omstruktureringsplanens oförmåga att återställa Air Frances lönsamhet.

II. JURIDISK BEDÖMNING

(9) Enligt artikel 176 i fördraget skall "den eller de institutioner vars rättsakt har förklarats ogiltig eller vars underlåtenhet att agera har förklarats strida mot detta fördrag skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa domen".

(10) Dessa bestämmelser har av domstolen uttolkats på följande sätt: "För att iaktta domen och ge den full verkställighet är institutionen skyldig att följa icke endast bestämmelserna i domen, utan även de skäl som har motiverat denna och som utgör dess nödvändiga grund, såtillvida att de är nödvändiga för att fastställa den exakta innebörden av domslutet. Det är nämligen dessa skäl som å ena sidan exakt fastställer vilken bestämmelse som anses lagstridig och å andra sidan förklarar de exakta orsakerna till den lagstridighet som konstateras i domslutet och som den berörda institutionen måste beakta när den ersätter den ogiltigförklarade rättsakten." (*) Domstolen har också betonat att det åligger den institution vars rättsakt har ogiltigförklarats att avgöra vilka åtgärder som är nödvändiga för att följa en dom om ogiltigförklaring (*).

(11) För att i det aktuella fallet beakta förstainstansrättens dom i vederbörlig ordning åligger det kommissionen att anta ett nytt beslut som omfattar en motivering av de båda punkter där rätten konstaterade bristfällig motivering. Eftersom 1994 års beslut vidare har förklarats ogiltigt på grund av formfel, är kommissionen inte enligt artikel 176 skyldig att på nytt inleda det förfarande som ledde till detta beslut och upprepa förfarandet i dess helhet innan ett nytt beslut får antas. När en rättsakt förklaras ogiltig på grund av formfel eller felaktigt förfarande är det fast rättspraxis att den berörda institutionen får upprepa förfarandet från och med det skede då felet begicks (*). Främst med tanke på att det nuvarande beslutet, såsom förstainstansrätten angav i sin dom av den 25 juni 1998

(*) Domstolens dom av den 26 april 1988 i de förenade målen 97/86, 193/86, 99/86 och 215/86, Asteris och andra mot kommissionen, Rec. 1988, s. 2181, punkt 27.

(*) Domstolens dom av den 5 mars 1980 i mål 76/79, Könecke mot kommissionen, Rec. 1980 s. 665, punkterna 13–15.

(*) Domstolens dom av den 13 november 1990 i målet Fedesa och andra, C-331/88, REG 1990 s. I-4023, och förstainstansrättens dom av den 17 oktober 1991 i målet de Compte mot Europaparlamentet, T-26/89, REG 1991 s. II-781, punkt 70.

(punkt 81), skall grunda sig på de faktiska omständigheter som rådde den dag då 1994 års beslut antogs, att medlemsstaterna och övriga berörda parter redan har haft tillfälle att uttrycka sina synpunkter inom ramen för det administrativa förfarande som föregick antagandet av 1994 års beslut och att reglerna för förfarandet följaktligen har iakttagits, får kommissionen anta ett nytt beslut utan att inleda det förfarande som föreskrivs i artikel 93.2 i fördraget.

- (12) I sin dom av den 25 juni 1998 erinrade förstainstansrätten om att det av den motivering som fordras enligt artikel 190 i fördraget klart och tydligt skall framgå hur den gemenskapsmyndighet som antagit den omtvistade rättsakten har resonerat, så att gemenskapsdomstolarna kan utöva sin kontroll och så att berörda parter ges kännedom om skälen till den åtgärd som vidtagits, för att kunna göra gällande sina rättigheter⁽⁷⁾. Enligt fast rättspraxis skall vidare frågan huruvida motiveringen till ett beslut uppfyller kraven i artikel 190 i fördraget bedömas inte bara utifrån motiveringens lydelse, utan också utifrån det sammanhang den förekommer i och med hänsyn till samtliga rättsregler på det berörda området⁽⁸⁾. Även om kommissionen inte är skyldig att i motiveringen till ett beslut bemöta alla faktiska och rättsliga förhållanden som åberopas av berörda parter under det administrativa förfarandet, skall den ändå beakta alla omständigheter och all relevant information i det aktuella fallet, för att ge gemenskapsdomaren möjlighet att utöva sin laglighetsprövning och meddela såväl medlemsstater som berörda medborgare under vilka villkor den tillämpar fördraget⁽⁹⁾.

- (13) I syfte att fullgöra sina skyldigheter enligt ovan, på de båda punkter där förstainstansrätten konstaterade bristfällig motivering, betonar kommissionen först och främst att stödet som beviljades Air France är ett stöd till omstrukturering av företaget. I enlighet med artikel 92.3 c i fördraget anser kommissionen att stöd till omstrukturering av företag i svårigheter får bidra till utvecklingen av viss näringsverksamhet utan att påverka handeln på ett sätt som strider mot det gemensamma intresset. Därför ankommer det på kommissionen att under gemenskapsdomarens överinsyn säkerställa

nödvändig disciplin för att medlemsstaternas ingripanden inte skall ske på bekostnad av näringsverksamhet som bedöms vara av gemensamt intresse. Kommissionen har för detta ändamål den nödvändiga befogenheten att göra en bedömning för att identifiera och närmare fastställa under vilka villkor nationella ingripanden till förmån för enskilda företag inte leder till att svårigheter vältras över från en medlemsstat till en annan, och att insatserna kan anses förenliga med det gemensamma intresset för verksamheten inom en näringsgren. Kommissionen lade redan 1978 fram sin beslutspraxis på området i den åttonde rapporten om konkurrenspolitik. Stöd till företag i svårigheter kan motiveras utifrån fördraget när stödet görs avhängigt genomförandet av ett metodiskt omstruktureringsprogram, som syftar till att varaktigt förbättra situationen och återställa företagets konkurrenskraft, och begränsas till det strikt nödvändiga för att säkerställa företagets jämvikt under den oundvikliga övergångsperioden innan programmet bär frukt⁽¹⁰⁾. Denna strategi bekräftades i kommissionens meddelande om statligt stöd inom luftfartssektorn⁽¹¹⁾, som upprepar den praxis kommissionen följt bland annat i sina beslut 94/118/EG Aer Lingus⁽¹²⁾, 94/698/EG TAP⁽¹³⁾ och 94/696/EG Olympic Airways⁽¹⁴⁾. Denna praxis har mer allmänt utvecklats i riktlinjerna för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter⁽¹⁵⁾.

- (14) I dessa riktlinjer erinrar kommissionen om att en omstrukturering "utgör en del av en genomförbar, sammanhängande och långtgående plan för att återupprätta ett företags lönsamhet på lång sikt. Omstrukturering inbegriper oftast en eller flera av följande faktorer: omorganisation och rationalisering av företagets verksamheter till en mer effektiv bas som i typfallet innebär att verksamheter som inte längre är livskraftiga eller som redan går med förlust avslutas, omstrukturering av de befintliga verksamheter som åter kan göras konkurrenskraftiga och, möjligen, utveckling av eller diversifiering till nya lönsamma verksamheter. Finansiell omstrukturering (kapitaltillskott, skuldminskning) måste oftast åtfölja den fysiska omstruktureringen. Omstruktureringsplaner tar bland annat hänsyn till de omständigheter som är orsak till företagets svårigheter, marknadstillgång och efterfrågan för de berörda varorna liksom deras förväntade utveckling och företagets särskilt svaga eller starka punkter. De möjliggör en välordnad övergång till en ny struktur för företaget som ger utsikter till långfristig

⁽⁷⁾ Domstolens dom av den 14 februari 1990 i målet Delacre och andra mot kommissionen, C-350/88, REG 1990 s. I. 395, punkt 15.

⁽⁸⁾ Ibidem, punkt 16. Se även domstolens dom av den 2 april 1998, mål C-367/95 P, kommissionen mot Sytraval och Brinks France, REG 1998, s. I-1719, punkt 63.

⁽⁹⁾ Domstolens domar av den 24 oktober 1996 i de förenade målen C-329/93, C-62/95 och C-63/95, Bremer Vulkan mot kommissionen, REG 1996 s. I-5151, punkt 32 samt av den 17 januari 1995 i mål C-360/92 P, Publishers Association mot kommissionen, REG 1995, s. I-23, punkt 39.

⁽¹⁰⁾ Se punkterna 227, 228 och 177 i den åttonde rapporten om konkurrenspolitik.

⁽¹¹⁾ EGT C 350, 10.12.1994, s. 5.

⁽¹²⁾ EGT L 54, 25.2.1994, s. 30.

⁽¹³⁾ EGT L 279, 28.10.1994, s. 29.

⁽¹⁴⁾ EGT L 273, 25.10.1994, s. 22.

⁽¹⁵⁾ EGT C 368, 23.12.1994, s. 12.

lönsamhet och ger det möjligheter att agera i kraft av sina egna resurser utan att behöva ytterligare statligt bistånd.” (Punkt 2.1.) När kommissionen med utgångspunkt i artikel 92 i fördraget granskar en omstrukturering som omfattas av statligt stöd, skall den först avgöra om det kan anses vara ett gemenskapspolitiskt mål att återställa företagets livskraft. Den skall sedan kontrollera dels att stödet möjliggör att företagets lönsamhet återupprättas, dels att det står i proportion till omstruktureringens kostnader och fördelar och att stödet inte medför oskäligen snedvridning av konkurrensen. Kommissionen kan för detta ändamål göra tillståndsbeslutet avhängigt uppfyllandet av vissa villkor.

- (15) I det aktuella fallet ansåg sålunda kommissionen i 1994 års beslut att det ligger i gemenskapens intresse att främja en framgångsrik omstrukturering av Air France och säkerställa företagets långsiktiga lönsamhet, utan att denna bedömning ifrågasattes av förstainstansrätten (punkt 235 i domen).

Angående skälet för finansieringen av flottans upprustning

- (16) När det mot ovannämnda bakgrund mer specifikt gäller finansieringen av Air Frances inköp av nya flygplan under omstruktureringsfasen, är det lämpligt att understryka att omstruktureringen av bolaget grundar sig på ett övergripande och självständigt program, för att företaget inom rimlig tid skall kunna återupprätta sin lönsamhet utan att några nya anslag eller annat stöd beviljas⁽¹⁶⁾. Programmet omfattar omorganisering och rationalisering av Air Frances verksamhet, nedskärningar av planerade kostnader, nedläggning av trafiken på vissa sträckor som går med förlust, ökad effektivitet och produktivitet, överlåtelse av tillgångar, en minskning av de betydande finansiella kostnader som belastar bolaget. Alla dessa åtgärder är nödvändiga, om inte återgången till ekonomisk lönsamhet skall vara dömd att misslyckas. Alla dessa åtgärder skall delvis finansieras genom ett kapitaltillskott till företaget om totalt 20 miljarder franc. Detta stöd

utgör alltså en nödvändig och integrerad del av bolagets övergripande omstrukturering, vilket också framgår av rapporten från konsultfirman Lazard Frères.

- (17) Med tanke på den omfattande omstruktureringen och behovet av att tillskjuta nytt kapital, skall hela stödbeloppet användas för att finansiera omstruktureringens åtgärder som helhet. Dessa åtgärder kan vara av olika slag — rena strukturåtgärder, exempelvis åtgärder för att omorganisera verksamheten, åtgärder av social karaktär⁽¹⁷⁾, exempelvis för att minska arbetsstyrkan (uppsägningar, förtidspension osv. .), åtgärder av finansiell karaktär, exempelvis för att skriva av företagets kumulerade skulder eller rentav täcka förluster som uppstår under omstruktureringens perioden⁽¹⁸⁾. Det kan också vara frågan om åtgärder som hör till företagets ordinarie verksamhet och normala drift. Arten av den åtgärd som samfinansieras genom stödet är definitivt inte avgörande, när åtgärden ingår i en omstruktureringsplan som kan förväntas återupprätta företagets lönsamhet och när ovannämnda proportionalitetsvillkor är uppfyllt, liksom villkoret att olämplig konkurrenssnedvridning inte föreligger⁽¹⁹⁾. I det aktuella fallet utgör inköpet av nya flygplan en viktig beståndsdel av Air Frances omstruktureringsplan och en utebliven upprustning av flottan skulle äventyra omstruktureringens livskraft, vilket kommissionen påpekade i 1994 års beslut. Förstainstansrätten medgav att motiveringen i beslutet var tillräcklig på denna punkt (punkt 102 i domen). Kommissionen anser således att det inte finns några hinder mot att stödet till Air France används till att finansiera upprustningen av flottan.

- (18) Som förstainstansrätten mycket riktigt påpekar (punkt 113 i domen) skall driftsstöd, avsett att finansiera normal modernisering av anläggningar och befria ett företag från kostnader som det i normala fall skulle bestrida inom ramen för sin löpande förvaltning, i princip inte kunna utgöra ett undantag från förbudet i artikel 92.1, såvida inte de snedvridande effekterna uppvägs av något av de mål av gemensamt intresse som räknas upp i punk-

⁽¹⁷⁾ Ibid.

⁽¹⁸⁾ Se punkt 228 i den åttonde rapporten om konkurrenspolitik.

⁽¹⁹⁾ Förstainstansrättens dom av den 5 november 1997 i mål T-149/95, Ducros mot kommissionen, REG 1997, s. II-2031, punkt 65. Se även kommissionens beslut som publicerats i sin helhet: ABB (EGT L 309, 13.12.1993, s. 21), Papelera Espanola (EGT C 123, 5.5.1993, s. 7), Bull (EGT L 386, 31.12.1994, s. 1), Iritecna (EGT L 330, 13.12.1995, s. 23), Seda de Barcelona (EGT L 298, 21.11.1996, s. 14), SEAT (EGT L 88, 5.4.1996, s. 7), Compagnie Generale Maritime (EGT L 5, 9.1.1997, s. 40), Aircraft Services Lemverder (EGT L 306, 11.11.1997, s. 19) och kommissionens många beslut om att inte resa några invändningar, exempelvis Bayerische Zellstoff (SG 93/D/18262), Polte (SEK(97)1055), Magdeburger Stahlbau (SEK(97)1271), Koenitz (SEK(97)546/2) etc.

⁽¹⁶⁾ Se fotnot nr 11, punkt V.2.38.

terna 2 och 3 i samma artikel⁽²⁰⁾. Det är mot den bakgrunden man skall se berörda parter hänvisningar till rättspraxis i målen Deufil och Glaverbel under det administrativa förfarandet. Även om upprustningen av flottan inte utgör en initial investering och inte avser tilläggs- eller nyanläggningar⁽²¹⁾, ingår den i det aktuella fallet i en allmän omstrukturering som innehåller de ovan uppräknade beståndsdelarna, till skillnad mot den rådande situationen i de båda rättsfallen i fråga.

- (19) De aktuella investeringarna i dessa båda mål bör dessutom ses mot bakgrund av den kraftiga överkapaciteten på de berörda marknaderna. I målet Deufil hade företaget genom investeringen fått möjlighet att fördubbla sin produktionskapacitet. I det aktuella fallet medför däremot inköpet av nya flygplan för det första ingen ökning av Air Frances platstillgång, och för det andra var den europeiska luftfartsmarknaden inte 1994 drabbad av en strukturell kris med överkapacitet (se nedan).

- (20) De franska myndigheterna angav vidare i den anmälan de tillställde kommissionen den 18 mars 1994 att Air Frances skulder tack vare kapitaltillskottet hade minskat från 34 till 15 miljarder franc från slutet av 1993 till slutet av 1996. I rapporten från konsultfirman Lazard Frères, som fogades som bilaga till anmälan, förutsågs för övrigt följande utveckling för Air Frances egna kapital och nettoskulder under den avsedda perioden:

(miljarder FRF)				
	1993	1994	1995	1996
Eget kapital	(0,4)	7,1	11,7	17,4 ⁽¹⁾
Nettoskulder	34,1	25,1	20,7	15,2 ⁽¹⁾

(¹) Exklusive upplupen ränta om 6,9 miljarder franc och före behandling av ORA till ett värde av 1,25 miljarder franc.

Det framgår av denna tabell att Air Frances nettoskuld beräknades minska med 18,9 miljarder franc mellan slutet av år 1993 och slutet av år 1996. Om man beaktar bolagets fortsatta skuldsättning under det första halvåret 1994, anser kommissionen att hela det stöd som beviljats Air France är avsett att

minska bolagets skulder, jämsides med ökningen av det egna kapitalet, och inte till att finansiera inköp av nya flygplan. För övrigt visar även finansieringsöversikten i konsultfirmans rapport att omsättningstillgångarna som härrör från överlåtelse av tillgångar (7 miljarder franc) och från intäkter från bolagets verksamhet (12,1 miljarder franc) — vilka inte endast omfattar företagets resultat utan även avsättning av medel till reserver och amorteringar — med god marginal täcker driftskostnaderna (14 miljarder franc), vari ingår flygtekniska investeringar för 11,5 miljarder franc. Till sist bör det påpekas att nettokostnaderna för flygtekniska investeringar under omstrukturingsprogrammet inte uppgår till 11,5 miljarder franc, utan till 6,2 miljarder, varav 3,5 miljarder till rena flygplansinvesteringar, eftersom det i den plan som anmälts till kommissionen förutses intäkter om 4,1 respektive 1,2 miljarder franc som härrör från överlåtelse av flygplan respektive försäljning av reservdelar under perioden 1994–1996.

Angående skälet avseende Air Frances konkurrensställning på linjer till destinationer utanför EES-området

- (21) När det gäller den andra punkten, Air Frances konkurrensställning avseende dess linjenät till destinationer i länder utanför EES-området, måste först påpekas att vad kommissionen definierar som relevanta marknader i ett mål om statligt stöd är mer övergripande än de relevanta marknader som avses i kommissionens analys av konkurrensmål som den föreläggs i enlighet med artiklarna 85 och 86 i fördraget samt förordning (EEG) nr 4064/89. Sålunda föreskriver kommissionen i sitt meddelande om statligt stöd inom luftfartssektorn att den geografiska marknad som skall beaktas för att begränsa stödets konkurrenshämmande effekter kan vara antingen EES-området i dess helhet eller en viss, särskilt konkurrensutsatt regional marknad⁽²²⁾, samtidigt som kommissionen delvis granskar situationen på varje linje för sig genom att för de civila luftfartsmarknaderna tillämpa artiklarna 85 och 86 i fördraget⁽²³⁾.
- (22) I förstainstansrättens dom av den 25 juni 1998 bekräftas riktigheten i detta tillvägagångssätt. I 1994 års beslut avstod kommissionen från att granska situationen inom EES-området på varje linje för sig, och anlade ett helhetsperspektiv på

⁽²²⁾ Se fotnot 11, punkt V.2.38.4.

⁽²³⁾ Domstolens dom av den 11 april 1989 i mål 66/86, Ahmed Saeed Flugreisen och Silver Line Reisebüro mot Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs, Rec. 1989 s. 803, punkterna 40–46. Förstainstansrättens dom av den 19 maj 1994 i mål T-2/93, Air France mot kommissionen, Rec. 1994, s. II-323, punkterna 45 och 80–85. Kommissionens beslut 92/213/EEG, British Midland mot Aer Lingus, EGT L 96, 10.4.1992, s. 34; Air France mot Sabena, EGT C 272, 21.10.1992; av den 27 november 1992, British Airways mot TAT, EGT C 326, 11.12.1992; av den 20 juli 1995, Swissair mot Sabena, EGT C 200, 4.8.1995, s. 10; 96/180/EG, LH/SAS, EGT L 54, 5.3.1996, s. 28.

⁽²⁰⁾ Domstolens dom av den 15 maj 1997 i mål C-278/1995 P, Siemens mot kommissionen, REG 1997, s. I-2507, punkt 23, som bekräftar förstainstansrättens dom i mål T-459/93, REG 1995, s. II-1675, punkt 48.

⁽²¹⁾ Påpekas bör att begreppet driftsstöd utsträckt till att omfatta ersättningsinvesteringar, så som det förekommer i rättspraxis i målen Glaverbel och Deufil, inte nödvändigtvis motsvaras av det begrepp som används i ekonomisk teori.

frågan om Air Frances konkurrensställning på marknaden i stort. Förstainstansrätten godtog denna kommissionens ståndpunkt, såväl i fråga om motiveringen (punkt 269) som själva principen (punkt 288). Kommissionen anser sig följaktligen kunna genomföra motsvarande helhetsgranskning av linjenätet till destinationer utanför EES-området.

- (23) När det sedan gäller eventuella restriktioner för att förhindra att stödet snedvrider konkurrensen eller att handeln mellan medlemsstaterna påverkas, anger kommissionen i sina riktlinjer om statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter att omstruktureringssplanen skall omfatta en minskning av produktionskapaciteten om det på den aktuella gemenskapsmarknaden råder strukturell överkapacitet. Det förhåller sig dock annorlunda om sådan överkapacitet saknas: "När det å andra sidan inte finns något strukturellt överskott av produktionskapacitet på en relevant marknad i gemenskapen som betjänas av mottagaren kommer kommissionen normalt inte att kräva en kapacitetsnedskärning i utbyte mot stöd. Kommissionen måste dock vara övertygad om att stödet kommer att användas endast i syfte att återupprätta företagets lönsamhet och att det inte kommer att möjliggöra för mottagaren att under genomförandet av omstruktureringssplanen utöka produktionskapaciteten, förutom i den mån det är nödvändigt för att återupprätta lönsamheten utan att därmed otillbörligt snedvrider konkurrensen ⁽²⁴⁾". Detta tillvägagångssätt bekräftas i rättspraxis där kapacitetsnedskärningar ses som en acceptabel åtgärd för att råda bot på konkurrenssnedvridningar ⁽²⁵⁾. När det gäller proportionaliteten i de kontrollmekanismer som eventuellt måste införas, medges emellertid i rättspraxis att det inte skall fastställas något exakt kvantitativt förhållande mellan stödbelopp och storleken på den produktionskapacitet som bör skäras ned. Kommissionens bedömning inskränker sig härvidlag inte till en kontroll enbart grundad på ekonomiska kriterier. Den kan även "beakta en vid räkna av politiska, ekonomiska och sociala aspekter", inom ramen för kommissionens utövande av sin diskretionära befogenhet ⁽²⁶⁾.

- (24) För att undvika att handeln påverkas på ett sätt som strider mot det gemensamma intresset, underställer kommissionen i det aktuella fallet sitt beslut om beviljande av stöd följande huvudsakliga villkor: Air France skall uteslutande använda stödet till omstrukturering. Air Frances flygplan skall under den tid planen gäller inte vara fler än 146. Air

Frances utbud uttryckt i "tillgängliga platskilometer" (ASK) inom EES-området skall begränsas under den tid planen gäller. Air France förbjuds att agera prisledande ("price leadership") inom EES-området under planens giltighetstid. Air France skall inte ges förmånsbehandling i fråga om trafikrättigheter. Antalet reguljära linjer som Air France trafikerar mellan Frankrike och övriga EES-länder får inte överstiga 89. Bland dessa olika villkor skall behandlingen av Air France i fråga om trafikrättigheter och begränsningen av antalet flygplan till 146 tillämpas på hela linjenätet, inbegripet linjer till destinationer i tredje land. Inom ramen för sin samlade bedömning har kommissionen valt att inte utsträcka övriga nämnda villkor till förbindelserna med destinationer utanför EES-området, särskilt förbudet mot "price leadership" och begränsningen av antalet "tillgängliga platskilometer", av följande tre skäl:

- Det finns väsentliga garantier avseende linjenätet i dess helhet.
- Konkurrensvillkoren och gemenskapshandeln påverkades 1994 i mycket högre grad av hur förbindelserna inom EES-området utvecklades än av hur förbindelserna utanför EES-området utvecklades.
- En utsträckning av ovannämnda villkor till att omfatta förbindelserna utanför EES-området skulle främst gynna flygbolag i tredje land.

- (25) På den första punkten är kommissionen av uppfattningen att åtagandena att endast använda stödet till Air Frances omstrukturering och till en begränsning av antalet flygplan, vilka båda till fullo skall tillämpas på förbindelserna utanför EES-området, redan i sig utgör betydande motprestationer till det stöd som utgår till Air France. Såsom ovan beskrivits kan kapitaltillskottet om 20 miljarder franc anses användas uteslutande till att minska skulderna, och inte i något fall anses användas i syfte att tillämpa en prissättning och andra förfaranden som kan medföra förluster. Vidare begränsas antalet flygplan till 146 under den tid den anmälda omstruktureringssplanen gäller, en siffra som dessutom åtföljs av en viss minskning av det totala antalet tillgängliga platser. I sitt meddelande om statligt stöd inom luftfartssektorn påpekar kommissionen att ett program som finansieras med statligt stöd inte skall ha till syfte att öka det berörda bolagets kapacitet och utbud på bekostnad av dess direkta europeiska konkurrenter samt att programmet i alla händelser inte bör leda till en ökning av antalet flygplan eller tillgängliga platser på de berörda marknaderna som är högre än tillväxttakten på dessa marknader ⁽²⁷⁾.

⁽²⁴⁾ Se fotnot 15.

⁽²⁵⁾ Domen Ducros, se fotnot 19, punkt 67.

⁽²⁶⁾ Förstainstansrättens dom av den 24 oktober 1997 i mål T-244/94, *Wirtschaftsvereinigung Stahl* mot kommissionen, REG 1997, s. II-1963, punkt 111, med hänvisning till domstolens dom av den 3 oktober 1985 i mål 214/83, *Tyskland* mot kommissionen, Rec. 1985, s. 3053, punkt 33.

⁽²⁷⁾ Se fotnot 11, punkt V.2.38.4.

(26) I 1994 års beslut ansåg dock kommissionen att den europeiska luftfartsmarknaden inte präglades av någon strukturell överkapacitet och att situationen inom luftfartssektorn inte motiverade en allmän kapacitetsminskning. Kommissionens resonemang på båda dessa punkter godtogs av förstainstansrätten (punkterna 365 och 367 i domen). Här finns anledning att tillägga att civilflyget är en av de sektorer där den långsiktiga tillväxten varit den högsta sedan 50 år tillbaka. Denna tillväxt höll i sig även under perioden 1990–1994, medan flygtransporterna genomgick sin svåraste kris någonsin. Som kommissionen angav i 1994 års beslut förutses den långsiktiga tillväxten ligga i storleksordningen 6 % per år. Mot den bakgrunden framstår Air Frances lilla minskning av antalet tillgängliga platser under programperioden i sig som en mycket allvarlig begränsning, som motsvarar en frysning av företagets produktionskapacitet, i synnerhet som inga samarbetsprojekt med andra stora flygbolag är aktuella. Prognoserna över Air Frances trafikutveckling på förbindelser till destinationer utanför EES-området under perioden 1994–1996, som meddelades kommissionen i april 1994, uppvisar för övrigt på alla större internationella marknader en ökning av Air Frances trafik som är väsentligt lägre än genomsnittet, mätt i antalet transporterade passagerarkilometer (exempelvis [.....]⁽²⁸⁾ mot [.....] för Nordamerika, [.....] mot [.....] % för Sydamerika, [.....] mot [.....] för Asien och Stillahavsområdet etc.). Risken att Air France utnyttjar stödet för att öka sin kapacitet och sätta in fler flygplan på förbindelserna till tredje land framstår i praktiken som mycket liten – av två skäl. Dels regleras Air Frances tillgängliga kapacitet till tredje land av bilaterala avtal, som enligt vad som anges nedan förutsätter berörda tredje länders samtycke för att ändras. Dels är de kort- och medeldistansflygplan som används på sträckor inom EES-området inte i någon större utsträckning utbytbara mot de långdistansflygplan som används på de interkontinentala linjerna, som utgör en mycket stor del av förbindelserna utanför EES-området.

(27) På den andra punkten bör man först rent allmänt erinra om att kommissionen logiskt nog koncentrerar de begränsningar Air France har ålagts till förbindelserna inom EES-området, där stödets effekter är långt större, eftersom kommissionen är skyldig att tillse att dessa effekter inte påverkar handelns villkor på ett sätt som strider mot gemenskapens intresse. Vidare är det viktigt att understryka att "det tredje luftfartspaketet" som trädde i kraft den 1 januari 1993 ger luftfartsbolag i gemen-

skapen full frihet att erbjuda priser, flygfrekvens och platskapacitet när det gäller förbindelser inom EES. Villkoren för utnyttjande av förbindelser mellan de olika EES-länderna å ena sidan och de länder som står utanför EES å andra sidan, omgärdas däremot fortfarande i de flesta fall av bilaterala avtal som med undantag av vissa transatlantiska förbindelser hårt begränsar tillgängliga kvantiteter och möjligheterna till prisvariation. Risken för att ett statligt stöd används för att finansiera konkurrensstridiga förfaranden är därför naturligt nog mycket större för förbindelser inom än utanför EES-området. I sitt meddelande om statligt stöd inom luftfartssektorn påpekade kommissionen för övrigt uttryckligen avseende förbindelserna med tredje land att "villkoren för marknads-tillträde och konkurrensbegränsning som regleras av merparten av de bilaterala avtalen med tredje land på det ekonomiska planet framstår som långt viktigare än eventuella statliga stöd⁽²⁹⁾".

(28) En tredjedel av de år 1994 gällande bilaterala avtalen mellan Frankrike och länder utanför EES-området innehåller en ensamrättsklausul som begränsar antalet möjliga transportörer som från fransk sida får utses, till en enda. Så gott som alla dessa avtal innehåller klausuler som begränsar hela eller delar av utbudet (med avseende på flygfrekvens, platskapacitet. .) för den eller de transportörer som utses av vardera parten. De bilaterala avtal som ingåtts av Frankrike och som inte innehåller någon specifik bestämmelse om begränsning av utbudet är ytterst få. De bilaterala förbindelserna mellan Frankrike och USA intar en särställning. Efter det att luftfartsavtalet som reglerade dessa förbindelser hävdades år 1992, måste den kapacitet som flygbolagen tillhandahåller för varje flygsäsong godkännas av båda berörda parter. Priserna regleras helt och hållet genom bilaterala avtal som ingåtts av Frankrike, eftersom avtalen så gott som uteslutande bygger på principen att båda de berörda länderna skall ge sitt godkännande⁽³⁰⁾. Alla dessa bilaterala avtal begränsar möjligheterna att ensidigt utse flygbolag "som huvudsakligen ägs och faktiskt kontrolleras" av franska medborgare.

(29) Bland alla de förbindelser utanför EES-området där trafiken skulle kunna påverkas av stödet till Air France, är det nödvändigt att skilja på direkta

⁽²⁹⁾ Se fotnot 11, punkt II.2.11.

⁽³⁰⁾ Se samlingen med kodade sammanfattningar av de bilaterala avtalen inom luftfarten som publiceras av den internationella organisationen för civil luftfart (ICAO).

⁽²⁸⁾ Den här utgåvan av beslutet har utformats så att konfidentiella uppgifter inte skall röjas.

flygningar mellan Frankrike och länder utanför EES-området å ena sidan och flygningar mellan andra EES-länder och länder utanför EES-området som indirekt sker via knutpunkten för anslutningsflyg på CDG-flygplatsen i Paris.

- (30) På de marknader som utgörs av flygningar mellan Frankrike och länder utanför EES-området, konkurrerar Air France i praktiken inte direkt med övriga icke-franska gemenskapsbolag, på grund av de begränsningar i fråga om transportörens nationalitet som har införts genom de bilaterala avtalen. Den ensamrättsklausul som ingår i många avtal förhindrar dessutom att franska transportörer som konkurrerar med Air France utses. Även om ett annat franskt flygbolag skulle träda fram på marknaden, främst som en följd av villkoret som förbjuder all förmånsbehandling av Air France, skulle hur som helst övriga begränsningar i fråga om priser och kvantiteter som införs genom de bilaterala avtalen högst avsevärt begränsa konkurrensvillkoren. Man bör till exempel notera att systemet med dubbelt godkännande av priserna i praktiken utesluter all risk för att en av de utvalda transportörerna för en aggressiv prispolitik på en förbindelse utanför gemenskapen, vilket gör det helt gagnslöst att förbjuda "price leadership". En begränsning av Air Frances kapacitet på förbindelserna utanför gemenskapen skulle knappast vara till större nytta, eftersom prisregleringarna gör det mindre intressant för en transportör att kraftigt öka sin platstillgång på dessa linjer, även om man antar att de bilaterala avtalen skulle tillåta en sådan ökning. Särskilt på den nordamerikanska marknaden, som är den klart viktigaste interkontinentala marknaden från Frankrike, syftar den kontroll som sedan 1992 utövas av franska och amerikanska myndigheter i praktiken till att begränsa en kapacitetsökning.

- (31) På de marknader som utgörs av anslutningstrafik via Paris-CDG, mellan övriga EES-länder och länder utanför EES-området, existerar en viss form av konkurrens mellan Air France och bolagets främsta gemenskapskonkurrenter, som också trafikerar knutpunkter för anslutningsflyg. Konkurrensvillkoren begränsas emellertid även här av begränsningsklausuler i de bilaterala avtal som ingåtts mellan medlemsstaterna och länder utanför EES-området, med de effekter som ovan beskrivits. Dessa avtal medger i allmänhet inte en "sjätte frihets-transportör" att vara prisledande i prissättningsfrågor. Dessutom är tjänsterna i fråga endast delvis utbytbara sinsemellan, eftersom en direktförbindelse är svår att jämföra med en indirekt förbindelse, som förutsätter väntetid under mellanlandningen, ofta flygplansbyte och ibland byte av flyg-

terminal, med tillhörande risker vid bagagehanteringen. Kommissionen anser att viss utbytbarehet föreligger mellan knutpunkten för anslutande flygtrafik på Paris-CDG och övriga knutpunkter inom gemenskapen på marknader som anlitas av det kundsegment som främst intresserar sig för låga priser, i första hand turister. Denna utbytbarehet är däremot mycket låg för affärsklientelet, som främst ser till restid, punktlighet och servicekvalitet. Och det är i detta segment som bolagen har störst vinstmarginal och riskerna är som störst för att otillbörlig användning av stöd skall snedvrida konkurrensen.

- (32) Det är också viktigt att erinra om att flygplatsen Paris-CDG år 1994 inte utgör en effektiv knutpunkt för anslutningstrafik, som på optimalt sätt kombinerar flöden av ankommande och avgående plan. Den genomsnittliga mellanlandningstiden låg år 1992 på 2 timmar och 48 minuter för Air Frances passagerare och bolaget erbjöd i början av 1994 i genomsnitt 16 möjliga anslutningar per anländande plan (mätt i lämplighetsgrad) jämfört med 23 för Lufthansa i Frankfurt och 29 för KLM i Amsterdam. Dessutom går de franska inrikesförbindelserna främst till Orly flygplatsen i Paris, som ligger cirka fyra mil från Paris CDG, och med dåliga förbindelser dem emellan. Detta dubbla handikapp försämrar "utbytbareheten" på knutpunkten Paris CDG. Därför utgjorde antalet passagerare som flög med Air France i anslutningstrafik mellan EES-länder (utanför Frankrike) och länder utanför EES-området endast 4 % och 5 % av bolagets trafik år 1991 respektive år 1993. Av detta följer att stödets effekter på den anslutande flygtrafiken till knutpunkten Paris CDG får anses vara mycket liten. Följaktligen kommer inte situationen för de små flygbolagen som betjänar flygplatsen Paris CDG och övriga stora europeiska knutpunkter för anslutande trafik att påverkas nämnvärt.

- (33) På den tredje punkten följer av vad som ovan nämnts om de begränsningar avseende val av transportör som införs genom de bilaterala avtalen, att alla kapacitets- eller prisbegränsningar som åläggs Air France på sträckorna mellan Frankrike och länderna utanför EES-området i första hand skulle gynna transportörer med säte utanför EES-området, i de fall då de bilaterala avtalen medger ett visst handlingsutrymme. På marknaden för transatlantiska flygningar mellan Frankrike och USA befinner sig Air France redan sedan flera år i svårigheter i konkurrensen med mer effektiva amerikanska bolag, som 1993 innehade två tredjedelar av marknaden. En begränsning av det franska

flygbolagets kapacitet skulle rentav direkt gynna bolagen på andra sidan Atlanten, eftersom de villkor de franska myndigheterna ålägger Air France inte av dessa myndigheter i samma utsträckning skulle kunna överföras på amerikanska transportföretag. En sådan situation skulle strida mot gemenskapsintresset, som tvärtom kräver att den civila luftfartssektorn inom gemenskapen utvecklas.

- (34) Att utöver de bilaterala avtalen begränsa Air Frances möjligheter att anpassa sitt utbud i fråga om priser och kvantiteter på de interkontinentala förbindelserna från Frankrike, skulle dessutom kunna göra det svårare för företaget att återupprätta sin lönsamhet. Man bör erinra sig att Air France tillsammans med KLM, British Airways och Luftansa är de fyra flygbolag i gemenskapen som förfogar över ett brett internationellt linjenät över olika delar av världen som utgår från det land där bolaget har sitt säte. Detta linjenät och varumärket "Air France" utgör två viktiga trumfkort för bolaget, som främst på de transatlantiska förbindelserna är utsatt för en hela tiden ökande konkurrens från flygbolagen i länderna utanför EES-området.

III. SLUTSATS

- (35) Allt detta sammantaget uppfyller kraven på motivering i fråga om de båda punkter där 1994 års beslut uppvisade brister i motiveringen. På övriga punkter hänvisar kommissionen till skälen i 1994 års beslut, som skall anses utgöra en integrerad del av det här beslutet, utan att de här skall behöva upprepas i sin helhet.
- (36) Kommissionen konstaterar även att ogiltigförklaringen av 1994 års beslut har lett till att den rättsliga grunden ryckts undan för de tre beslut kommissionen antog den 21 juni 1995, den 24 juli 1996 och den 16 april 1997, vad beträffar utbetalningen av den andra och tredje delposten av stödet

till Air France. Under dessa omständigheter finns det skäl att inte på nytt gå emot utbetalningen av ifrågavarande delposter. Kommissionen återoppar sig härvidlag på motiveringen i de skrivelser den sände till de franska myndigheterna den 5 juli 1995⁽³¹⁾, den 31 juli 1996⁽³²⁾ och den 10 juni 1997⁽³³⁾, som även de skall anses utgöra en integrerad del av det här beslutet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det stöd som de franska myndigheterna under perioden 1994–1996 beviljat Air France i form av ett kapitaltillskott om 20 miljarder franc att utbetalas i tre delposter är förenligt med den gemensamma marknaden och Avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet i enlighet med artikel 92.3 c i fördraget och artikel 61.3 c i EES-avtalet, med beaktande av de åtaganden och villkor som anges i artiklarna 1 och 2 i det här beslutet 94/653/EG, som återges i del I i det här beslutet.

Artikel 2

Kommissionen motsätter sig inte utbetalningen av den andra och tredje delposten av kapitaltillskottet till Air France som gjordes år 1995 och 1996.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till Republiken Frankrike.

Utfärdat i Bryssel den 22 juli 1998.

På kommissionens vägnar

Neil KINNOCK

Ledamot av kommissionen

⁽³¹⁾ EGT C 295, 10.11.1995, s. 2.

⁽³²⁾ EGT C 374, 11.12.1996, s. 9.

⁽³³⁾ EGT C 374, 10.12.1997, s. 6 (inkluderande i kapitalet av en dittills låst summa om en miljard franc).